

جمهوری اسلامی ایران
وزارت فرهنگ و آموزش عالی

آفتهای آسیب‌های کتاب:

روشهای علمی
و عملی پیشگیری و ترمیم

- * نام کتاب : آفتها و آسیبهای کتاب : روشای علمی و عملی پیشگیری و ترمیم
 - * ترجمه و تالیف : مهرداد نیکنا
 - * ناشر : مرکزا سنادومدارک علمی (تهران، خیابان انقلاب، چهارراه فلسطین شماره ۱۱۸۸ ، صندوق پستی ۱۵۶۸/۱۵۸۱۵ تلفن: ۰۶۶۲۲۴۳)
 - * تیراز : هزار نسخه
 - * ویرایش : اول
 - * چاپ : اول
 - * چاپخانه : مرکزا سنادومدارک علمی
 - * تاریخ انتشار : ۱۳۶۳
 - * قیمت : ۲۰۰ ریال

فهرست تفصیلی مطالب

بخش نخست

۵

اجزاء مادی کتاب

۸

چرم

چرم‌های مخصوص صحافی کتاب

۱۰

چرم روسی

۱۴

۱۱

چرم بزر

۱۱

کاغذ

۱۱

تاریخچه

۱۳

ساخت کاغذ

۱۴

طرز تهیه کاغذ

۱۵

تهیه خمیر کاغذ

۱۵

تهیه خمیر کاغذ از پارچه

۱۷

تهیه خمیر کاغذ از چوب

۱۷

تهیه خمیر کاغذ به روش مکانیکی

۱۷

تهیه خمیر کاغذ از چوب به روش شیمیائی

۱۸

تهیه خمیر کاغذ از گیاههای مخصوص

۱۸

تبدیل خمیر کاغذ به کاغذ

۱۹

پالایش خمیر کاغذ

۲۰

ساختن کاغذ

۲۰

تهیه کاغذ با دست

۲۱

تهیه کاغذ با ماشین

۲۲

اعمال تکمیلی

۲۲

کاغذ از لحاظ کیفیت

۲۴

خصوصیات شیمیایی کاغذ

مرکب

۲۵	
۲۷	مرکب‌های رنگی
۲۹	مرکب چاپ

مواد چسبنده (چسبها)

۳۰	
۳۱	چسب
۳۱	چگونگی تهیه چسب
۳۲	انواع چسب‌ها و کاربرد آن‌ها

جلد

۳۷	
۳۹	پارچه
۴۰	پنبه
۴۰	ابریشم
۴۱	پارچه کتاب
۴۱	کرباس
۴۱	قدک (کرباس آهار زده)
۴۳	مخمل
۴۳	مواد مخصوص دوختن

بخش دوم

دشمنان مواد کتابخانه

۴۵	
۴۷	
۴۸	بشر
۴۹	هوا
۵۲	نور
۵۴	دم
۵۴	رطوبت
۵۵	حشرات
۵۹	جوندگان

قارچ
اسید

بخش سوم

حفظ و نگهداری از کتاب

مراقبت کلی از مواد کتابخانه با توجه به نیازهای کتابخانه‌های
گنگوون

روش‌های مراقبت از مواد کتابخانه

تهویه

حفظ و مرمت در برابر آلودگی‌های جوی

نور

کنترل آفات

روش‌های حفاظت و مرمت اجزاء تشکیل دهنده کتاب

چرم

حفظ و مرمت مواد ذره‌بینی و قارچ‌ها

حفظ و مرمت در مقابل حشرات

حشرات داخل کتاب

روش‌های پرداخت و ترمیم کتاب

شستن کتاب‌ها

کاغذ

راههای مبارزه با اثر رطوبت، موجودات ذره‌بینی، تخمیر و تغییر

رنگ

روش مبارزه با کپکردگی

حفظ و مرمت کاغذ در برابر حشرات

کتابشناسی

فهرست کوتاه مطالب

بخش نخست : اجزاء مادی کتاب

بخش دوم : دشمنان مواد کتابخانه

بخش سوم : حفاظت و نگهداری از کتاب

چنین به نظر می رسد که نسل امروز تاحد زیادی مسئولیت خویش را در قبال نسلهای آینده فراموش کرده است. تردیدی نیست که به زودی کتابخانهها و مراکز اسناد انباسته از موادی خواهد شد که احتمالاً "به نگهداری آنها برای مدتی، مدید نباشد" نیست. این مواد بیمه‌سته هستند، خود را به مدتی طولانی، بررسیهای طولانی، پول هنگفت و کوشش‌های پرارجی صرف گردآوری مجموعه‌های مختلف گردیده است؛ پس لازم می‌آید کوششی در خصوص نیز صرف محافظت و نگهداری از این مجموعه‌ها در مقابل خسارات احتمالی و شرایطی گردد که در آن شرایط مجموعه گردآوری شده می‌تواند در اثر باران، آتش، کرم کتاب، بیدویابی مبالغی کتابداران یا مراجعت کنندگان در خطر نابودی قرار گیرد. عموماً "در کتابخانه‌ها کوششی در راه حفاظت و نگهداری کتاب انجام نمی‌گیرد، زیرا معمولاً" یا بودجه‌ای برای این کار در نظر گرفته نشده یا بودجه منظور شده بقدری ناچیز است که بهتر است فقط صرف هزینه تمیز نگاهداشت کتابخانه گردد. حال آنکه به رغم پیشرفت تکنولوژی و نیاز فواون به مدارک و اسنادی که عموماً نیازی هم به طرح ریزی شیوه‌های حفاظت و نگهداری از آنها احساس نمی‌گردد، نگهداری و پاسداری از برخی کتابها که با توجه به عواملی چون نوع کتابخانه، خدمات و نوع کتاب، می‌تواند جزو میراث ملی قرار گیرند و یا از نقطه نظر کتابخانه‌ای خاص نیاز به حفظ آنها محسوس باشد، لازم است. متأسفانه امروزه به خاطر سرعت و تمايل به پیشرفت علوم و تکنولوژی در زمینه ذخیره و بازیابی اطلاعات، آموزش کتابداری تنها به آموزش پیشرفت‌های تکنولوژیک منحصر شده است. البته گفته می‌شود تمامی این وسائل به خاطر بهتر کردن خدمات برای نسل حاضر طرح ریزی شده است.

در هیچ یک از مدارس کتابداری ایران و حتی در بیشتر مدارس کتابداری کشورهای دیگر نیز دورهٔ جامع روش حفاظت و نگهداری مواد کتابخانه تدریس نمی‌شود و به این سبب است که نسل نو کتابدار ایرانی و بیشتر کتابداران کشورهای دیگر اکثر "از مسئولیت خطیف خود در مورد حفاظت و نگهداری مواد کتابخانه بی‌اطلاعند و حتی اگر اطلاعی هم داشته باشند و یا به مسئولیت خویش در این باره پی برند از چگونگی و شیوه‌های گوناگون این کار آگاهی ندارند. از آنجاکه تکنولوژی حفاظت و نگهداری مواد کتابخانه موضوع نسبتاً "جدیدی است، تنها افراد قلیلی به این موضوع واقف شده و تخصصهای لازم را در این زمینه کسب کرده‌اند. در هر حال اگر حفظ میراثهای علمی و فرهنگی منظور مabaشد، این کمبود باید بر طرف شود.

از دیدگاه بیشتر کتابداران ایرانی مفهوم حفاظت و نگهداری تنها در صاحفی خلاصه می‌شود و متأسفانه صحافان نیاز اصول نگهداری مواد کتابخانه بویژه مواد کمیاب، آگاهی ندارند و این نا آگاهی تاسالیان مستمداد استفاده از شیوه‌های جدید حفاظت و نگهداری را به تأخیر خواهد انداخت.

اجرای طرحهای گوناگون حفاظت و نگهداری در کتابخانه‌های که ساختمان آنها قبلهٔ و بدون در نظر گرفتن اصول لازم برای اجرای طرحهای حفاظت و نگهداری ساخته شده است، بسیار پرخرج و حتی برخی اوقات نا ممکن می‌باشد ولذا بهتر است که از شرایط موجود در کتابخانه حداقل استفاده بعمل آید و مناسب ترین روش‌ها انتخاب شود. در طرح ریزی کتابخانه‌های جدید بی تردید یکی از طرحهای واجب همانا طرح حفاظت و نگهداری مواد کتابخانه است تا شاید به این وسیله بتوان مسئولیت خود را در قبال گذشته، حال و آینده ادا کرد.

این مختصر که نام "آفتها و آسیهای کتاب: روش‌های علمی و عملی پیشگیری و ترمیم" بر آن نهاده شده، بر مبنای این دانسته‌ها پی ریزی گردیده است. این کتاب در سه بخش تنظیم گردیده است: بخش نخست اختصاص به تاریخچهٔ مختصر و ماهیت مواد تشکیل دهنده کتاب یعنی چرم،

کاغذ ، مرکب ، مواد چسبنده ، جلد ، پارچه و مواد مخصوص دوختن کتاب دارد و درباره هریک از این مواد ابتدا تاریخچه‌ای کوتاه و کلی آمده و سپس سیر تکاملی و مراحل ساخت و ماهیت هریک از آنها توضیح داده شده است. در بخش دوم آفات و آسیبهای کتاب یک به یک بررسی شده و درباره خسارات و صدماتی که می‌توانند ایجاد نمایند و مراحل ایجاد این خدمات و خسارات بحث شده است. در بخش سوم ابتدا توضیح مختصه درباره اعمال روشهای گوناگون حفاظت و نگهداری در انواع کتابخانه‌ها آمده و سپس به در تمامی این سه بخش سعی برای بوده که خواننده اجمالاً با موضوع آشنا شود و با بحث‌های ریز و فنی و جزئی خسته نگردد. در بررسی آفتهای آسیبهای حتی المقدور کوشش شده که شرایط منطقه‌ای در نظر گرفته نشود. سبب آن است که هر کتابخانه در هرکشور و هر منطقه شرایط و موقعیت خاص خویش را دارد و پرداختن به شرایط منطقه‌ای محتاج بحث و بررسی پسیار مفصلی است که نه تنها از حوصله این کتاب، بلکه از حوصله چندین جلد کتاب هم خارج است. در اینجا ضمن برشمودن اصول کلی آفتهای آسیبهای راههای اصلی مبارزه با آنها، هم نویسنده برآن بوده که با ارائه کلیات راه را بر بررسیهای جزئی تر و فنی تر در کتابخانه‌ای علاقه مند مناطق مختلف باز کند. به امید اینکه این نوشته مقدمه‌ای برای نوشهای دیگر در زمینه مبارزه با آفتهای آسیبهای هر منطقه باشد. البته گذشته از تمام این مسائل هر کتابخانه چنانچه بخواهد یکی از شیوه‌های حفاظت و نگهداری را بکارگیرد نیاز به مطالعه و بررسی محیط در ارتباط با سیستم خدمات کتابخانه، ساختمان کتابخانه و سیستم تهווیه کتابخانه می‌باشد تا بتوان مناسب ترین بهترین و اقتصادی ترین روش را بکار گرفت و با در نظر گرفته اولویت در نگهداری مواد کتابخانه در ارتباط با نوع کتابخانه از حداقل هزینه حد اکثر بهره را برده در حفظ گنجینه‌های ملی و معنوی کوشید.

مهرداد نیکنام

بخش اول

اجرای مادی سب

نه تنها اشکال و صورتهای ظاهری کتاب پیوسته در حال تغییر است، بلکه مواد تشکیل دهنده آن نیز هرگز شکل ثابتی نداشته است. واژه "کتاب" منحصر به شکل و صورت خاصی نیست، بلکه در معنای عام کلمه مشتمل است بر: کنده کاری های قبل از تاریخ روی تخته سنگ ها، نوشته های روی استخوان و شاخ گوزن، پوست های نقاشی شده، کنده کاری های روی صدف، خطوط و نقش های نظر قربانی ها، حکاکی های روی چوب، تقویم های رمزی، تقویم های نجومی کنده شده روی کنده درختان، لوحه های فلزی و بسیاری مصنوعات آوانگشت، خط نگاشت وغیره روی آن ها نگاشته واژخود به جای گذارد هاند. در حقیقت اگر واژه کتاب، نوار ضبط صوت، صفحه، فیلم استریپ، میکروفیلم و دیگر مواد دید و شنودی را در بر نمی گیرد، این فقط یک امر قراردادی است؛ گو اینکه شاید از جهاتی بهتر باشد تمامی وسائل و ابزارهایی را که انسان از آغاز تاکنون برای ثبت و ضبط افکار، آرمان ها و به طور کلی مکنونات خود به کار گرفته است کتاب فرض کیم.

صاحبان مجموعه ها و کتابداران همواره با مشکل نگهداری و حفاظت وسائل و مواد کتابخانه روبرو بوده اند. نابود شدن و صدمه دیدن کتاب پدیده عصر ما و منحصر به قرن حاضر نیست، بلکه ساکنان بین النہرین نیز نگران کرم کتاب بوده اند. البته کرم کتاب در آن عهد همان کرم خاکی بود که با حفر سوراخ هایی در لوحه های گلی خام باعث صدمه دیدن و نابودی لوحه ها می شد پس برای مقابله با چنین آفاتی باید ابتدا ماهیت هر یک از مواد تشکیل دهنده کتاب را شناخت و سپس راه پیشگیری و چاره را یافت.

چرم

تا قرن نوزدهم میلادی معمولترین وسیله پوشش جلد کتاب‌ها پوست حیوانات بود که برای جلوگیری از فساد و تباہی آن‌ها را دباغی می‌کردند. قریب دوهزار سال یا بیشتر پوست حیوانات را با مواد گیاهی و با خیساندن آن‌ها در عصاره پوست بوته‌ها و درختانی مانند بلوط، سماق و یا شوکران دباغی می‌کردند. مواد شیمیایی موجود در عصاره پوست این بوته‌ها و درختان (نان) ^۱ با بافت‌های پروتئینی پوست ترکیب شده، در فرمول پروتئین جانشین آب می‌گردد. این ترکیب شیمیایی موجب می‌شود که چرم دباغی شده بسیار بادوام و انعطاف‌پذیر گردد.

مراحل کار دباغی عبارت است از: شستن پوست، کنده شدن پشم روی پوست در حوضچه آب آهک، تراشیدن قسمت خارجی پوست و زدودن پشم و گوشت روی آن، خیساندن پوست در عصاره گیاهان و بالاخره خشک کردن، رنگ کردن، واکس زدن، طرح اندیختن و غیره. انجام کلیه این مراحل روزها و گاه ماهها به درازا می‌کشد، ولی محصول به دست آمده چرمی است نرم، محکم، بادوام و زیبا. مهمترین نکته این است که چرم‌هایی که با کمک مواد نباتی دباغی می‌شوند در برابر اسیدها و مواد فاسدکننده بسیار مقاوم هستند. علت مقاوم بودن این نوع چرم‌ها ذخیره شدن نمک‌های آلی محلول در آب است که در مراحل دباغی در چرم جمع می‌شود. این نمک‌ها "نان‌تن" ^۲ نامیده می‌شوند و در مقابل آلودگی‌ها مقاوم هستند.

۱) TANNIN ۲) NON-TAN

در قرن نوزدهم میلادی دباغ‌ها به علت رقابت و تقاضای موجود برای ایجاد تنوع در رنگ‌ها و حتی فام^۳ رنگ‌ها به فکر کوتاه کردن زمان مراحل ساخت چرم از چندین ماه به چند روز و به علاوه تقلیل دادن هزینه‌ها افتادند. این کار سبب شد انبوهی از چرم‌های رنگی به بازار عرضه شود. تا سال ۱۸۱۳ میلادی در کار دباغی از اسید سولفوریک و اسید استیک برای تمیز کردن، زدودن پشم و دیگر مراحل استفاده می‌شد. اما از آن سال تا سال ۱۸۲۵ میلادی پوست را پس از خیساندن در عصاره^۴ گیاهی در اسید رقیق می‌شستند تا بتوانند آن را بازیت‌های محتوی آنیلین^۵ رت نشند. این اسید‌ها تمدّهای آلی موجود در چرم را تجزیه می‌کردند و در عوض نمک‌های مصری باقی می‌گذاشتند که بلا فاصله شروع به تخریب بافت‌های چرم می‌کردند و پس از گذشت چند سال چرم مزبور به ماده^۶ بی‌صرفی تبدیل می‌شد. نتیجه^۷ این نوع دباغی کتاب‌های بسیاری است با جلد‌های از هم پاشیده و مض محل شده که هنوز هم معددودی از آن‌ها را در قسمت‌های کتابخانه‌ها می‌توان دید. البته باید گفت که حتی اگر دباغان نتیجه^۸ عمل خود را می‌دانستند و اقداماتی در راه شستن و زدودن اسید در مراحل چربی‌زدایی و پیش از دباغی به عمل می‌آورdenد، باز هم سودمند نمی‌افتد، زیرا با از بین رفتن نمک‌های آلی موجود در چرم، چرم هیچ‌گونه ماده^۹ محافظتی در برابر بی‌اسید گوگرد^{۱۰} موجود در هوای محیط ندارد و نتیجتاً "حاصل کار چرمی" است پوسته‌پوسته شده که لمس آن چندش آور است، ظاهری بسیاری ناخوشایند دارد، و در حقیقت از کتاب هم اصلاً "محافظتی نمی‌کند.

(۳) فام به معنی لون و رنگ و معمولاً "به تنها بی به کار نمی‌رود. ترکیب آن بیشتر با اسم رنگ‌های مختلف صورت می‌گیرد و به عنوان صفت مرکب به کار می‌رود، مثل ازرق فام یعنی کبود و بی‌جاده فام یعنی سرخ‌رنگ.

(۴) ANILINE مایعی روغنی و ماده^{۱۱} اولیه برای تهیه بسیاری از رنگ‌های مصنوعی

۵) SULPHUR DIOXIDE

در پنجاه سال گذشته دباغی با کروم^۶ (دباغی با مواد شیمیایی) از نظر صنعتی اهمیت بسیاری در غرب پیدا کرده است. در این شیوه دباغی، پوست بر اثر واکنش‌های شیمیایی ناشی از به کار بردن اسید سولفوریک، گلوكز^۷، تیوسولفات سدیم^۸ قلیای تجاری و نمک‌های کروم محافظت می‌گردد. این اعمال سبب بهتر شدن کیفیت و دوام بیشتر چرم می‌شود. این نوع چرم برای پوتین و کفش زنانه، کیف‌پول و مصارف دیگر بسیار مناسب است؛ ولی به لحاظ سختی و انعطاف کم برای کارکتاب اصلاً مناسب نیست. شاید روزی بررسد که شیمیدانانی که در صنعت چرم کار می‌کنند، بتوانند چرم دباغی شده با کروم را انعطاف‌پذیرتر کنند.

چرم‌های مخصوص صحافی کتاب:

تا پایان قرن هیجدهم میلادی برای صحافی - کتاب - چرم گوساله - بیش از دیگر چرم‌ها معمول بود. این نوع چرم به وفور یافت می‌شود و می‌توان به راحتی روی آن را تزیین داد و نقش و نگار کرد. رنگ این نوع چرم به مرور زمان به قهوه‌ای ماهگونی (قهوهه‌ای مایل به قرمز) تبدیل می‌شود. هنوز هم پوست گوساله‌ای که با مواد گیاهی دباغی شده باشد از بهترین نوع چرم برای صحافی کتاب است.

چرم روسی: چرم روسی نوعی چرم گاو است (بعضی اوقات از پوست گوساله) که با عصاره پوست درخت بید دباغی شده، به روش مصنوعی رنگش ثابت گردیده و با روغن درخت غان معطر شده باشد. این نوع چرم که سال‌های متتمادی برای صحافی کتاب مورد استفاده همگان بوده مثل چرم گوساله با دوام نیست.

چرم گاو: این نوع چرم که امروزه اغلب به جای چرم گوساله فروخته می‌شود، ظاهری تقریباً مشابه با آن دارد ولی در حقیقت بدان درجه مرغوب نیست. این پوست سخت و ضخیم را اغلب پیش از آنکه برای استفاده در

کار کتاب یا مصارف تزیینی آماده کنند دو یا سه بار می تراشند تا نازک‌تر و انعطاف پذیرتر گردد.

چرم بز : این نوع را که به آن تیماج سماقی هم می گویند بهترین نوع چرم برای صحافی کتاب است، زیرا اگرچه اندازه امشبزرگ نیست ولی نرم و محکم است و اگر با مواد گیاهی دباغی شود قرنها دوام می آورد. پوست بز را به خوبی می توان رنگ کرد.

انواع دیگر چرم هایی که برای صحافی کتاب به کار می روند عبارتنداز: چرم کانگورو، چرم خوک آبی، چرم سمور آبی، چرم گوزن، چرم ساغری (چرم پوست گورخر، اسب وحشی و شتر که در آسیای مرکزی و مشرق زمین تهییه می شود .) چرم کوسه ماهی که گاهی به سبب شباهت خطوط روی آن، چرم ساغری نامیده می شود ، چرم اسب و حتی چرم پوست انسان که البته هیچ یک از آنها به خوبی و مرغوبیت چرم گوساله، خوک و بز نیست .

۹ کاغذ

تاریخچه

پیش از پیدایش کاغذ، پیشینیان ما برای نوشتن یا ترسیم اشکال، از لوحه های گلی، خشت و تخته سنگ سود می برندند، اما به تدریج فرا گرفتند که از مواد دیگری چون استخوان (استخوان کتف حیوانات بزرگ ، مثل کتف شتر) ، گل رس (این گل را می پختند تا سفت شود) ، صفحات پوشیده شده از موم ،

(۹) در اینجا بیشتر تأکید روی مواد تشکیل دهنده کاغذ است، نه سرگذشت و تحول خود کاغذ .

پوست حیوانات، پارچهای مختلف و بالاخره کاغذ برای ثبت افکار و آرمان‌های خود و ترسیم اشکال استفاده کنند.

مصریان، قریب سه‌هزار سال پیش از میلاد مسیح برای نخستین بار از برگ درخت‌نخل و سپس از پوست گیاه مخصوصی که در مصر و در کناره رود نیل به وفور یافت می‌شد و آن را پاپیروس^{۱۰} می‌نامیدند، برای نوشتن استفاده کردند. پاپیروس گیاهی بوده است به شکل نی و با ساقه‌های قطور و بلند. پاپیروس از مصر به ایتالیا و یونان رفت و این نام را نیز با خود به همراه برداشت. آنچه مسلم است نام کاغذ در برخی از زبان‌های مختلف اروپایی از ریشهٔ پاپیروس مصری گرفته شده است، مانند پیر PAPER در زبان انگلیسی و پایی پیر PAPIER در زبان فرانسه و این خود دلالت بر رفتن کاغذ از مصر به اروپا می‌کند.

لیکن در آسیا، چون کاغذ از چین به دیگر ممالک آمده است، نام ترکی و یا چینی آن که به صورت "کاک - دز" یا کوکن^{۱۱} ثبت شده است، در زبان این کشورها وارد شده و با تغییرات مختصراً کماکان باقی مانده است، مثلاً "این واژه در فارسی به صورت کاغذ درآمده و در ممالک این سوی چین مثل: پاکستان، ترکیه و غیره با تلفظ مشابه رایج گردیده است.

چینی‌ها، سال‌ها پیش از میلاد در ساختن کاغذ از پوست درخت‌توت استفاده می‌کردند و بعدها یعنی در قرن‌های اول و دوم میلادی از گردشدهٔ ساقهٔ خیزان برای تهیهٔ کاغذ استفاده کردند.

در اروپا تا حدود قرن اول میلادی از کاغذ پاپیروس استفاده می‌گشت، ولی در آن اوان با پیدایش نوع جدیدی از کاغذ که پرشمن^{۱۲} نامیده می‌شد رقابتی بین آن دو نوع کاغذ به وجود آمد.

پرشمن را به ویژه از پوست بره و بزغاله درست می‌کردند. روش کار

۱۰) PAPYRUS ۱۱) KOK-DZ ۱۲) PARCHMENT

به این گونه بود که پوست این حیوانات را در آب جوش می‌گذاشتند و پشم‌های آن را می‌زدودند، سپس پوست‌ها را بدون آنکه دباغی کنند برای نوشتن مورد استفاده قرار می‌دادند. وجه تسمیهٔ پرشمن به این خاطر است که برای نخستین بار در کارگاه‌های شهر بندری پرگام یا پرگامن^{۱۳} تهیه شده وازان بندر – شهر به دیگر نقاط صادر شده است.

به این ترتیب، تا تهیهٔ کاغذ به صورت امروزی (یعنی تهیهٔ کاغذ از موادی چون الیاف پارچه و چوب) برای نوشتن از پرشمن و پاپیروس استفاده

چینی‌ها حوالی سال ۱۰۵ میلادی موفق به اختراع نوعی کاغذ مخصوص شدند که از الیاف پارچه‌های مختلف تهیه می‌شد.

در حدود سال‌های ۱۲۲۰ میلادی کاغذ رفته در کشور چین تکمیل شده، و از آنجا به اروپا رسیده بود. در سال ۱۳۳۸ میلادی نخستین آسیاب کاغذسازی که اندک‌شباختی به کارخانه‌ای کاغذسازی امروزی داشت اختراع شد و به تدریج صنعت کاغذسازی روبه ترقی نهاد، تا اینکه با استفادهٔ کامل از الیاف سلولزی موجود در پارچه‌های مختلف و گیاهان گوناگون موفق به تهیهٔ کاغذ به صورت فعلی گردیدند.

ساخت کاغذ: امروزه کاغذ به صورت برگ‌های نازک، با ضخامت‌های مختلف و به ابعاد و رنگ‌های گوناگون در بازار به فروش می‌رسد. اگر یک برگ کاغذ را پاره کنیم، کاره^{۱۴} قسمت‌های پاره شده شبیه یک تکه شیشه^{۱۵} شکسته و یا یک ورق فلز بریده شده نیست، زیرا در کناره‌های کاغذ پاره شده نسوج والیاف بسیار ریز و نامنظمی پدیدار می‌گردد که در شیشه و فلز مشهود نیست. همین نسوج والیاف ریز نامنظم است که بافت کاغذ را تشکیل می‌دهد و از روی آن می‌توان به چگونگی ساختمان کاغذ پی برد:

(۱۳) پرگام یا پرگامن (PERGAMEN) از شهرهای یونانی ساحل شرقی دریای اژه و ساحل غربی آسیای صغیر است.

"کاغذ بنایه تعریف عبارت است از: بافت نازکی از هر ماده^{۱۴} الیاف دار که الیاف آن پس از تفکیک شدن به روش مکانیکی و تعلیق در آب و درهم شدن الیاف به ورق تبدیل شود".

سلولزکه ماده^{۱۵} اصلی موجود در پارچمهای تولید شده از مواد گیاهی است با مواد دیگری مثل پکتوز^{۱۶} و لینین^{۱۷} ترکیب شده، بافت پارچه را تشکیل می‌دهد. پکتوز و لینین همان مواد شیمیابی موجود در چوب هستند که سبب استحکام چوب می‌گردند. سلولز از کربن، هیدروژن و اکسیژن به فرمول $C_6H_{10}O_5$ تشکیل شده است. نسبت ترکیبی هیدروژن و اکسیژن موجود در سلولز به همان نسبت ترکیب هیدروژن و اکسیژن موجود در آب است. سلولز صدر صد خالص در طبیعت وجود ندارد و خالص ترین شکل سلولز موجود در طبیعت همان پنبه هیدروفیل است. سلولزی که در ساخت کاغذ به کار می‌رود معمولاً "از سلولزهای موجود در پارچمهای کهنه شده^{۱۸} پنبه‌ای، کتانی، کفی و غیره گرفته می‌شود. ضمناً" از سلولز موجود از سرشاخه برخی گیاهان و درختان گوناگون نیز برای تهیه کاغذ استفاده می‌شود. از انواع الیاف سلولزی موجود در اجسام مختلف، کاغذهای گوناگونی می‌توان تهیه کرد، زیرا نوع و جنس کاغذ بستگی به ماده^{۱۹} اولیه آن یعنی الیاف سلولز دارد و به ویژه طرز تهیه و روش آمیختن الیاف مختلف در میزان مقاومت کاغذ تأثیر مستقیم دارد. خاصیت اصلی سلولز لوله شدن خود به خود الیاف آن است و همین خاصیت است که سبب درهم شدن الیاف و در نتیجه تشکیل ماده^{۲۰} فشرده کاغذ می‌شود.

۱۴) GEORGE MARTIN CUNHA. *CONSERVATION OF LIBRARY MATERIALS: A MANUAL AND BIBLIOGRAPHY ON THE CARE, REPAIR AND RESTORATION OF LIBRARY MATERIALS.* 2D ED. METUCHEN, N.J.: SCARECROW PRESS, 1971. V.1. P.26.

۱۵) PECTOSE ۱۶) LIGNIN

طرز تهیه کاغذ:

به غیر از سلولز از مواد دیگری نیز در ساختمان کاغذ استفاده می شود و این کار به خاطر صرفه جویی در مصرف سلولز است. البته برخی از این مواد اضافی برای چسباندن الیاف سلولز به یکدیگر به کار می روند.

تهیه کاغذ معمولاً در دو مرحله انجام می گیرد:

- ۱) جدا کردن مواد زاید از سلولز پارچه یا چوب و غیره و تبدیل سلولز حاصله به خمیر کاغذ،
- ۲) تهیه کاغذ از خمیر بدست آمده.

البته انجام این دو مرحله در یک کارخانه امکان پذیر است، اما بسیاری از کارخانه ها ترجیح می دهند خمیر کاغذ را از کارخانه یا کشور دیگری خریداری کنند و فقط به انجام مرحله دوم اقدام کنند.

تهیه خمیر کاغذ

مراحل تهیه: گفته شد که ماده اصلی کاغذ سلولز است. سلولز لازم برای خمیر کاغذ معمولاً از این محصولات صنعتی یا مواد طبیعی تهیه می گردد.
۱) از پارچه های مختلف؛ ۲- از چوب های مختلف؛ ۳) از بوته ها و گیاهان علف گونه، مثل ساقه گندم (کاه)، برنج و غیره.

تهیه خمیر کاغذ از پارچه

در کارخانه های کاغذ سازی از تکمیاره های پارچه های پنبه ای، کنفی، کتانی، شاهدانه ای و غیره که کهنه شده و معمولاً به دور ریخته می شوند و حتی از نخ و طناب های مستعمل خمیر کاغذ تهیه می کنند. برای استخراج سلولز این مواد به شرح زیر عمل می شود:

- ۱) تفکیک پارچه ها و نخ های مستعمل از نظر جنس؛
- ۲) جدا کردن مواد زائد، مثل دکمه، قرن و امثال اینها؛
- ۳) قطعه قطعه کردن آنها با ماشین های مخصوص؛
- ۴) الک کردن و زیر و رو کردن تکمیاره های پارچه و زدودن گرد و خاک آنها؛

۵) شستشوی این مواد در دیگهای مخصوص^{۱۷} با محلول‌های قلیائی مانند شو^{۱۸} و سود^{۱۹} در حرارتی بالای ۱۵۰ درجه سانتی‌گراد برای از بین بردن مواد چربی و دیگر مواد، موجود در رشته‌های آن‌ها؛

۶) شستشوی مجدد در حوضچه‌هایی که آب خالص در آن جریان دارد، برای از بین بردن مواد قلیائی؛

۷) ریش ریش کردن این تکه‌پاره‌ها با ماشین‌های مخصوص پنجه‌دار. (روش کاربه این ترتیب است که ابتدا تکمپارچه‌ها را با آب مخلوط می‌کنند و سپس پنجه‌های فولادی دستگاه با حرکت دورانی الیاف را از هم مجزا و با آب به‌خوبی مخلوط کرده، بشکل خمیر درمی‌آورد)؛

۸) سفید کردن الیاف با استفاده از کلر؛

۹) خشک کردن الیاف خمیر شده و تهیه قالب‌های مکعب شکل از آن.

۱۷) اتوکلاو AUTOCLAVE

۱۸) SOUDE ۱۹) CHAUX

تهیهٔ خمیر کاغذ از چوب

چوب‌های مختلف بسیاری برای تهیهٔ خمیر کاغذ به کار می‌رود، ولی بیشتر از چوب درختان تبریزی، سپیدار، شاهبلوط، صنوبر، کاج و به ویژه یک‌نوع کاج فرنگی استفاده می‌شود. تهیهٔ خمیر کاغذ از چوب به دو روش صورت می‌گیرد: تهیهٔ خمیر کاغذ به روش مکانیکی و تهیهٔ خمیر کاغذ به روش شیمیایی.

روش سادهٔ استخراج الیاف سلولزی از چوب و تبدیل آن به خمیر کاغذ تابع این مراحل است: قطعه قطعه کردن چوب‌ها، ساییدن و نرم کردن این قطعات در آسیاب‌های مخصوص با افزودن آب به آن‌ها.

خمیری که به این شکل به دست می‌آید، مقادیر بسیاری سلولز در خود دارد، ولی به خاطر مواد اضافی بسیاری که همراه سلولز است کاغذی که از این خمیر تهیه می‌شود استحکام زیادی ندارد و خود خمیر نیز پس از مدتی در اثر نور فاسد می‌گردد. خمیر چوبی که به این طریق به دست می‌آید از سایر خمیرها ارزانتر است.

تهیهٔ خمیر کاغذ از چوب به روش شیمیایی

در تهیهٔ خمیر کاغذ از چوب با روش شیمیایی سعی براین است که مواد اضافی موجود در خمیر از بین برده شود. برای این کار ابتدا پوست و رگه‌های چوب را با ماشین‌های مخصوصی بر می‌دارند و سپس با ماشین‌های دیگری چوب را به قطعات بسیار ریزی (تقریباً "به‌شکل گرد") تبدیل می‌کنند و با مواد شیمیایی آن‌ها را بی‌اثر و خنثی می‌نمایند. دو روش برای این کار وجود دارد که در اینجا از یکی از آن‌ها یاد می‌کنیم:

در این روش از سود استفاده می‌کنند؛ به این طریق که گرد چوب را

داخل دیگ‌های بزرگ مخصوصی (اتوکلاو) ریخته روی آن محلول سود می‌ریزند. مخلوط حاصل را در درجهٔ حرارت بین ۱۶۰ تا ۱۷۵ درجهٔ سانتی‌گراد حدود ۴ تا ۶ ساعت می‌جوشانند. خمیری که به این طریق بدست می‌آید کاملاً "شسته و پاکیزه" است. در مراحل بعد خمیر را با کلرسفید می‌کنند. ته‌مانده و تفالهٔ چوب‌ها مجدداً "گردآوری شده" و اعمال فوق دومرتبه روی آن‌ها تکرار می‌گردد.

تهیهٔ خمیر کاغذ از گیاه‌های مخصوص

از الیاف گیاهانی چون گندم، برنج، آلفا^{۲۰} و نوعی نخل خمیر مخصوصی به دست می‌آید که برای تهیهٔ کاغذهای ظریف و لوکس مورد استفاده است. روش کار تقریباً " مشابه تهیهٔ خمیر چوب با روش شیمیایی است"؛ به این شکل که پس از جدا کردن مواد اضافی گیاهان مزبور توسط ماشین‌های مخصوص، این گیاهان را به صورت ذرات بسیار ریزی در می‌آورند و سپس آن‌ها را با محلول سود می‌پزند. عملی که مواد شیمیایی انجام می‌دهند عبارت است از جدا کردن الیاف سلولز از سایر مواد اضافی و خنثی کردن و بی‌اشتنمودن مواد اضافی موجود در چوب‌ها و گیاهان مختلف.

خمیر آلفا یکی از بهترین انواع خمیرهای کاغذ است و کاغذی که از این خمیر تهیه می‌کنند بسیار زیبا است. کاغذ تهیه شده از خمیر کاه و برنج (که به ندرت تهیه می‌شود) نیز ظریف و زیباستولی است حکام‌کمتری دارد.

تبديل خمیر کاغذ به کاغذ
اصول تهیهٔ کاغذ از خمیرهای مختلف
مراحل اصلی این کار عبارتند از: حل کردن خمیر کاغذ در آب که

(۲۰) آلفا (ALFA) ساقهٔ این گیاه ظریف و شبیه ساقه گندم است.

باعت تورم الیاف سلولز و معلق شدن الیاف در آب می‌شود و در نتیجه خمیر به صورت شیررقیقی درمی‌آید که چنانچه بر روی سطحی مسطح ریخته شود روی آن را می‌پوشاند. سپس آب موجود در محلول با چکیدن و خشک شدن از بین می‌رود و در نتیجه خمیر خشک شده، به ورقه‌کاغذ تبدیل می‌گردد.

پالایش خمیر کاغذ

نخستین مرحلهٔ تهیهٔ کاغذ پس از تخمیر، پالایش کاغذ نامیده می‌شود. روش کار به این ترتیب است که ابتدا قالب‌های خمیر کاغذ را در محل‌های مرطوب قرار می‌دهند تا رطوبت باعت تورم الیاف سلولز گردد. سپس خمیرکاغذ را داخل دستگاه مخصوصی به نام دستگاه پالایش می‌ریزند. این دستگاه از یک تشک‌طویل سرپوشیده درست شده که استوانه‌ای در وسط آن قرار گرفته است. این استوانه را استوانهٔ پالایش می‌نامند. استوانهٔ پالایش حول یک محور افقی می‌چرخد. سرتاسر یک طرف این استوانه به صورت وايده‌ای شانه مانند است و در قسمت پایین طشتک درست زیر-استوانه پالایش نیز صفحه‌ای شانه مانند تعبیه شده است؛ به طوری که به هنگام چرخیدن استوانه، دندانه‌های شانه استوانه از داخل فواصل دندانه‌های شانه صفحه پایینی تشک عبور می‌کند.

الخمیر الیاف سلولز را که قبلاً "به صورت قالب درآمده است قطعه قطعه کرده با آب در تشک سرپوشیده می‌ریزند و در آن را محکم می‌بندند. در اثر حرکت دورانی استوانه، آب به جریان می‌افتد و دندانه‌های شانه استوانه الیاف سلولز را ریش ریش می‌کند. الیاف در اثر عبور از میان دندانه‌های شانه‌های پایینی به کلی از هم جدا شده به خوبی با آب مخلوط می‌شود. این عملیات چندین ساعت طول می‌کشد تا اینکه شیر رقیقی به دست آید. در این موقع ماشین را از کار می‌اندازند و درجهٔ تورم الیاف سلولز را

می سنجند و چنانچه عمل مخلوط شدن خمیر با آب خاتمه یافته باشد ، یعنی الیاف به حد کافی متورم شده باشد و یا به اصطلاح ، محلول قوام آمده باشد ، خمیر را در دیگ مخصوصی که در ماشین کاغذسازی قرار دارد می ریزند . مجموعه این عملیات پالایش نامیده می شود و در همین مرحله است که مواد اضافی دیگری به شرح زیر به محلول خمیر کاغذ اضافه می کند .
برای جلوگیری از نفوذ سریع رطوبت در کاغذ به آن صابونهای رزینی ۲۱

و سولفات آلومینیم ۲۲ اضافه می کنند (چنانچه دو ماده فوق به خمیر کاغذ اضافه نشود ، کاغذ تهیه شده به صورت کاغذ خشک کن در می آید) . پودر - تاک ۲۳ و کائولن ۲۴ برای تثبیت خواص الیاف سلولز به خمیر کاغذ اضافه می شوند . همچنین مواد سفید کننده و نیز مواد رنگ کننده برای رنگ کردن خمیر کاغذ به خمیر اضافه می شوند .

ساختن کاغذ

خمیر قوام آمده تشکیل لایه های نازکی را می دهد که در اثر از بین - رفتن رطوبت ، چه به روش دستی و چه به طریق ماشینی به صورت اوراق کاغذ در می آید .

تهیه کاغذ با دست

معمولًا " کاغذ های بسیار نفیس و سفارشی را با دست می سازند : به این طریق که کارگر ورزیده ای قالب مخصوصی را از خمیر قوام آمده پر می کند . ته این قالب از یک قاب مشبک ظریف مستطیل شکل ساخته شده است . پس از اینکه قالب به آهستگی از محلول خمیر خارج شد قطرات آب از خلل و

۲۱) دسته ای از رزینهای مصنوعی هستند که از ترکیب الکل های چند از رزینهای مانند گلیسرین و اسید های آلی چند از رزینهای آنها مانند آنها نیز درید - فتالیک تهیه می شوند . معمولًا " به عنوان اندود و روکش از آنها استفاده می شود .
۲۲) ALUMINUM SULPHATE
۲۳) TALC ۲۴) KAOLIN

فرج شبکهای مزبور خارج شده الیاف سلولز در ته قالب باقی مانده تشکیل لایه خمیری نازکی را می دهد. کارگر با حرکت دادن قالب، عمل درهم شدن الیاف و خارج شدن قطرات آب را تسريع می کند و وقتی که قطرات آب بکلی خارج شده قالب را باز می کند؛ خمیر نازک و پهن شده در ته قالب را از آن خارج کرده به کارگر دیگری می دهد. کارگر دوم، خمیر را زیر قید قرار می دهد و با فشار قید، خمیر را خشک می کند و به این ترتیب یک برگ کاغذ تهیه می گردد.

تهییه کاغذ با ماشین

پس از اینکه خمیر به خوبی با آب مخلوط گردید و مواد شیمیابی لازم به آن افزوده شد، محلول خمیر در ظرف مخصوصی که در ابتدای ماشین - کاغذسازی قرار دارد ریخته می شود و از دریچه مخصوصی به آهستگی خارج شده بر روی میز طویل و فلزی قرار می گیرد. این میز طول زیادی دارد، ولی عرض آن به نوع و اندازه ماشین کاغذسازی بستگی دارد و معمولاً "بین ۱/۵ تا ۳ متر است. محلول خمیر که بر روی سطح میز ریخته می شود، به وسیله لبه های میز محدود می گردد. چندین گردونه فلزی بر روی خمیر فشار می آورند و آن را نازک کرده و به جلو می رانند. برای جلوگیری از چسبیدن خمیر به میز و گردونه های فولادی و همچنین یکنواخت کردن کامل سطح کاغذ، آب از زیر خمیر (روی میز) و روی آن (زیر گردونه های فولادی) جريان دارد. خمیری که شامل الیاف درهم شده سلولز است رفته رفته نازکتر شده، رو به جلو رانده می شود. در انتهای میز، ظرف مخصوصی قرار دارد که قطرات آبی که با فشار از خمیر خارج شده، در آن ظرف گرد می آید و خمیر به صورت ورق بلندی از کاغذ نمدار از میز خارج می شود و از بین استوانه های مختلفی که با حرارت و فشار عمل صاف کردن، خشک کردن و اطوزدن کاغذ را انجام می دهند، می گذرد. تعداد این استوانه ها به اندازه ای

است که پس از خارج شدن نوار کاغذ از استوانه آخر، کاغذ بکلی خشک، صاف و به اندازه کافی نازک شده است.

خشک کردن کاغذ با استفاده از تبخیر آب موجود در خمیر انجام می‌گیرد. درین استوانه‌های فوق الذکر چندین استوانه وجود دارد که کاغذ را مجدداً "مرطوب می‌کنند و در نتیجه استحکام آن را افزایش داده، سطح کاغذ را صافتر می‌کنند.

نوار کاغذ تهیه شده به این طریق از آخرین استوانه عبور کرده به دور قرقره، بزرگی که انتهای ماشین قرار دارد پیچیده می‌شود و حلقه بزرگی از کاغذ لوله شده که به "بوین کاغذ" معروف است درست می‌شود. سطح کاغذی که به این شکل به دست آمده دانه و زیر است و اگر بخواهند سطح آنرا صافتر کنند کاغذ را نا وقتی که نمدار است مجدداً و با فشار بسیار شدید از بین استوانه‌های صیقلی مخصوصی که به ماشین جدآگاهی بسته شده است عبور می‌دهند، در نتیجه کاغذ صیقلی و صافتر می‌گردد.

اعمال تكميلي

اعمال زیر که اعمال تكميلي صنعت کاغذسازی نامیده می‌شوند، عبارتند از:

- ۱) بریدن و برگ برگ کردن کاغذ پیچیده شده دور قرقره به ابعاد مختلف؛
- ۲) خارج کردن برگ‌های کثیف و تاشده و پاره؛
- ۳) شمارش برگ‌های کاغذ؛
- ۴) جمع کردن و بسته‌بندی برگ‌های کاغذ.

کاغذ از لحاظ کیفیت

برای کاربردهای گوناگون، کاغذ‌های مختلفی نیز ساخته می‌شود که عبارتند از: کاغذ تحریر، کاغذ مخصوص انواع کتابچه و کتاب داستان و

روزنامه، کاغذهای مخصوص چاپ نقشه و لفاف یا بسته‌بندی، کاغذ خشک‌کن، کاغذ رسم و نقاشی، کاغذ کالک و کاغذ موئی و زرورق وغیره و انواع و اقسام پوشیده‌ها و مقواهای ساده و رنگی به نام‌های کارتی، بر قی، گلاسه با ضخامت و جنسهای مختلف و متفاوت.

کاغذهای مخصوص چاپ که در اینجا بیشتر مورد نظر است، نیز انواع مختلف دارد که بر حسب جنس الیاف آن و یا طرز تهیه و بالاخره نوع سطح آن متفاوت است.

کاغذ روزنامه از معمولی‌ترین کاغذهای است که تقریباً از $\frac{3}{4}$ خمیر - مکانیکی و $\frac{1}{4}$ خمیر شیمیایی تشکیل شده است. استحکام آن کم است و خیلی زود پاره و مندرس می‌شود.

کاغذهای باد کرده که بنام کاغذ بوفان^{۲۵} مشهور است برای چاپ رمان‌های سبک و عامه‌پسند به کار می‌رود و به سبب اینکه پس از تهیه سطح آن صیقل داده نمی‌شود قیمت‌ش ارزان است.

کاغذ افست^{۲۶} که اختصاصاً در چاپ افست به کار می‌رود؛ ضخامتی نسبتاً زیاد دارد. سطح آن با آنکه صیقلی است، اما مات است. برای چاپ نقشه اکثراً از این نوع کاغذ استفاده می‌شود. خمیر کاغذ افست معمولاً "به نسبت $\frac{1}{4}$ از خمیر پارچه و $\frac{3}{4}$ از سلولز سفید شده" خمیر چوب به دست می‌آید. کاغذ دوره که فقط یک طرف آن براق است و معمولاً "برای پوستره آگهی به کار می‌رود.

کاغذ براق که هر دو روی آن براق است.

کاغذ گلاسه که یک یا دو روی آن را قشر نازکی از مواد معدنی مثل کائولن می‌پوشاند و بسیار سفید، شفاف، درخشان و نرم به نظر می‌رسد. از این نوع کاغذ بیشتر برای چاپ تصاویر و نقش و نگارهای ظریف با روش چاپ برجسته (چاپ سربی) استفاده می‌شود. مقواهی گلاسه هم موجود است

و معمولاً " برای چاپ کارت ویزیت به کار می رود . نتیجه چاپ روی کاغذ - براق و گلاسه بسیار روشن است و خطوط نازک را به وضوح نشان می دهد . کاغذهای دیگری نیز وجود دارد که هریک برای نوعی چاپ مناسب است .

خصوصیات شیمیایی کاغذ

خصوصیات شیمیایی کاغذ از طرفی به مقدار الیاف سلولز آن و نوع مواد خارجی اضافی موجود در کاغذ وابسته است ، و از طرف دیگر به نوع و جنس الیاف سلولز مربوط می شود .

برای تعیین مواد اضافی موجود در کاغذ معمولاً " یک صفحه کوچک کاغذرا به دقت وزن می کنند و سپس در گوره مخصوص قرارداده ، می سوزانند ، در نتیجه سلولز خالص موجود در کاغذ بکلی سوخته ، از بین می رود و خاکستر باقی مانده ، همان مواد اضافی موجود در کاغذ است . این گورهها عموماً دارای دستگاه دقیقی هستند که می تواند خاکستر باقی مانده (مواد اضافی) را به دقت وزن کند .

برای آزمون نوع جنس الیاف سلولز به این ترتیب عمل می شود که تکه ای کاغذ را ریش ریش کرده با محلول های شیمیایی رنگ می کنند و گنش ها و واکنش ها را با میکروسکپ بررسی می کنند . بدین طریق میزان مقاومت سلولز در برابر مواد شیمیایی و واکنش هایی که نسبت به تأثیر مواد گوناگون نشان می دهد سنجیده می شود .

برای تعیین زمان زرد شدن کاغذ ، روش کارا بین است که صفحات متعددی از کاغذ را در معرض تابش اشعه ماوراء بنفش بسیار قوی قرار می دهند و به این طریق مدت زمان لازم برای زرد شدن کاغذ (مقاومت کاغذ در برابر نور) را محاسبه می کنند .

برای تعیین میزان اسید موجود در کاغذ ، یا به عبارت دیگر برای تشخیص وجود اسید در کاغذ می توان روش های ساده ای را به کار بست . مثلاً " می توان از کاغذ تور نسل که در آزمایش های شیمیایی بسیار معمول است استفاده کرد . این آزمایش معمولاً " در چاپخانه های مجهز انجام می گیرد و به آن اهمیت فراوان می دهند ، زیرا واکنش شیمیایی کاغذهای اسیدی

پس از چاپ در مقابل بعضی از رنگ‌ها سبب پیدایش تغییراتی در این رنگ‌ها می‌شود که نتیجه‌اش رنگ باختن و از بین رفتن دقت چاپ است. حتی ممکن است با وجود دقت لازم در تمام مراحل چاپ وجود اسید در کاغذ رنگ دلخواه را تغییر دهد و در نتیجه قسمتی از رنگ تصویر چاپ شده با الگوی اصلی تطبیق نکند؛ زیرا کاغذ‌های اسیدی باعث کمرنگ شدن برخی از رنگ‌ها می‌گردند.

مركب

قدیمی‌ترین مركب که به مركب هندی معروف است، ترکیب ساده‌ای است از کربن (دوده)، روغن، صفحه یا سریش که حدوداً "۲۵۵۰" قبل از میلاد برای نوشتن به کار می‌رفته است. چون دوده (کربن) در مقابل نور ثابت و در مقابل عوامل شیمیایی مقاوم است، بنابراین در ترکیب این نوع مركب علایم تقریباً "محونشدنی و دایمی روی سطوح پر خلل و فرج مخصوص نوشتن به جای می‌گذارد؛ زیرا صفحه و روغن یا سریش در مادهٔ کاغذ نفوذ می‌کند و فقط کربن جذب نمی‌شود و روی بافت‌ها باقی می‌ماند. از این نوع مركب تا قرن نوزدهم میلادی در مغرب زمین استفاده بسیار می‌شد و هنوز هم خوشنویسان آن را بر سایر مرکب‌ها ترجیح می‌دهند. در مشرق زمین نیز این نوع مركب‌همواره مناسب‌ترین مایع مخصوص نوشتن بوده است. امروزه هم کربن مادهٔ اصلی مرکب‌های سیاه پایدار محسوب شده، به عنوان مركب ثابت در تهییهٔ نسخ خطی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در شرق این مركب را با دوده‌های حاصل از سوختن ناقص چوب صنوبر با روغن تهییه می‌کنند. دودهٔ حاصل را با سریش سگ‌ماهی (مادهٔ لاتینی که از سگ‌ماهی می‌گیرند) مخلوط کرده باکافور یا مشک معطر می‌کنند و سپس در قالب می‌ریزند تا خشک شود. در موقع نوشتن، این مادهٔ خشک را در آب حل کرده به کار می‌برند.

صفح عربی که در کارخانه‌های مغرب زمین برای ساختن نوع دیگری از مركب هندی از آن استفاده می‌کنند سبب ناامیختگی روغن‌های موجود در دوده شده، مایع مركب را برای نوشتن ناروان می‌کند و موجب می‌گردد ذرات

دوده به طور یکنواخت در حالت تعلیق باقی بمانند و در هنگام نوشتن ذرات سیاهرنگ دوده به بافت‌های کاغذ یا سطح پوست گوساله محکم بچسبد. با این‌وصف مرکب دوده پس از خشک شدن در برابر نور و دیگر عوامل رنگبر مقاوم است. دوده و صفحه عربی هیچیک برای کاغذ زیان آور نیست. برای تهیهٔ مرکب رسم بهتر است کمی روغن جلا به مرکب سیاه افزود تا خاصیت ضد آب ^{۲۷} پیدا کند و در اثر نفوذ آب پخش و محو نشود.

غیر از کربن از ترکیبات آهن نیز در تهیهٔ مرکب استفاده می‌شود، درحالی قرن هفدهم میلادی مرکب مازو ^{۲۸} و آهن برای نوشتن روی پوست گوساله و پرشمن به کار می‌رفت. سبب این بود که مرکب‌های کربنی به این مواد نمی‌چسبیدند. این مرکب از اختلاط سولفات آهن ^{۲۹} با مازو و آب و تغليظ عصارهٔ آن پس از پالایش با صفحه عربی به دست می‌آید. چنانچه اجزاء این مرکب با مقادیر کافی باهم ترکیب شوند، مرکب زردرنگی به دست گذشت چند روز رنگ آن تیره شده و به جسمی سیاهرنگ و نامحلول تبدیل می‌گردد که شستن آن بسیار مشکل است و به سادگی پاگ نمی‌شود. کسانی که در ابتدا این مرکب را به کار می‌برندند به دلایل شیمیابی تغییر رنگ آن آگاه نبودند، ولی بعدها به تدریج دریافتند که تانن موجود در مازو با سولفات آهن ترکیب شده تات فرو ^{۳۰} تولید می‌کند که محلول آن تقریباً

۲۷) WATERPROOF

(۲۸) مازو GALL بر جستگی‌های کروی شکلی است به قطر ۱۲ تا ۲۵ سانتی‌متر که بر اثر گرزش حشره مخصوصی بنام سی نیپس گالاتنتکتوریا بر روی جوانه‌های درخت بلوط مازو ایجاد می‌شود. در ترکیب مازو و عناء ^{۲۵} درصد تانن (اسید گالوتانیک) – که ماده‌اصلی مازوست – وجود دارد. در صنعت از مازو جهت تهیه مرکب سیاه و چرم سازی و رنگ کردن پارچه استفاده می‌شود.

(۲۹) FERROUS SULPHATE نمکی است سفیدرنگ که خاصیت کاهندگی دارد و در آب حل می‌شود، در رنگرزی، چرمسازی و مرکب سازی به کار می‌رود

۳۰) FERROUS TANNATE

بی رنگ است، ولی پس از خشک شدن روی کاغذ، مرکب اکسید شده به تنتات فریک^{۳۱} تبدیل می شود که جسمی است سیاه رنگ. مرکب مازو و آهن حتی پس از گذشت چندین قرن نیز واضح و خوانا باقی می ماند، ولی اغلب رنگ آن از سیاه به قهوه ای تبدیل می شود. سبب این تغییر رنگ، نور، مواد سفید کننده، باقیمانده در کاغذ و یا تبدیل شدن قسمت زیادی از سولفات فرو به اکسید آهن^{۳۲} (رنگ قهوه ای زنگ آهن) است که در مرحله انجام فعل و انفعالات لازم برای تبدیل سولفات فرو به اکسید آهن روی تنتات — فریک اثر می کند و رنگ آنرا به قهوه ای بدل می سازد.

اسید سولفوریک^{۳۳} موجود در مرکب مازو و آهن (ماده حاصل از اکسید اسیون سولفات فرو) سبب می شود که این مرکب در کاغذ یا پوست گوساله نفوذ کند و نوشته های دایمی پدید آورد. معلوم شده است که در مرکب های به کار رفته در نوشته های بسیار قدیمی جوهرنمک (اسید کلرید ریک)^{۳۴} یا جوهر گوگرد (اسید سولفوریک) اضافه می کردند تا مایع بهتری برای نوشتن به دست آورند. این عمل به سبب طبیعت قلیابی مرکب هیچ اثر زیان آوری روی پوست گوساله ندارد، ولی برای کاغذ زیان آور است.

اسید موجود در مرکب در کاغذ نفوذ کرده سبب سایه دار شدن نوشته ها می گردد. نمونه تأثیر مرکب بر کاغذ را در بسیاری از نوشته های قدیمی می توان دید. اسید موجود حتی در صفحه مجاوری که سفید و نانوشته باشد تأثیر می کند. و باعث تیرگی رنگ و شکنندگی آن می شود. همچنین اسید موجود، در صفحات دیگر تأثیر گذارده آن ها را لک می کند و اثری قهوه ای رنگ از نوشته ها روی اوراق دیگر باقی می گذارد که نمونه هایی از آن در دست نوشته های قدیمی موجود است.

مرکب های رنگی : سالیان درازی است که از مرکب های رنگی در کار کتاب و کتابت استفاده می شود. از رنگ های طبیعی مثل نیل و قرمز دانه می توان

۳۱) FERRIC TANNATE

۳۲) OXIDE OF IRON

۳۳) SULPHURIC ACID

۳۴) ACID CHLORHYDRIQUE

مرکب‌های رنگی پایداری ساخت . همچنین از گرد سنگ‌های رنگی معدنی مثل گل اخرب ، شنگرف (شنجرف) و لاجورد هم مرکب رنگی درست می‌کند . از مشتقات چوب سرخ نیز برای ایجاد رنگ فوری در مرکب مازو و آهن استفاده بسیار می‌شده است ; البته علت این بوده که این نوع از مرکب در مجاورت هوا تیره‌رنگ می‌شده است . در قرن نوزدهم میلادی برای ساختن رنگ‌سیاه از نیگروزین (۳۵) به مقادیر زیاد استفاده می‌شد . وقتی که برای نخستین بار رنگ‌های جوهری شناخته شد ، این رنگ‌ها را با مرکب مازو و آهن مخلوط کردند تا رنگ‌های تازه‌تری به دست آورند و برای نوشتن روی پوست گوساله و کاغذ‌های ضخیم استفاده کنند . امروزه مرکب‌ها را از رنگ‌های شیمیایی و ترکیبی می‌سازند که متأسفانه نه ثبوت مرکب‌های قدیمی را دارد و نه از جهات دیگر بدان درجه مرغوب است . عیب عمدۀ مرکب‌های جدید حل شدن سریع در آب و رنگ باختن و کمرنگ شدن در برابر نور است .

شناختن نوع مرکب در مواد کتابی بسیار مهم است که البته امروزه با استفاده از مواد شیمیایی حصول این شناخت امکان پذیر شده است . مثلاً " وجود آهن را در محلول مرکب مدارک و اسنادی که با مرکب‌هندی یا مرکب مازو و آهن نوشته شده باشد با آزمایش زیر می‌توان تشخیص داد :

یک قطرهٔ خیلی کوچک از محلول پنج درصد اسید استیک (۳۶) جوهر سرکه را روی قسمتی از حروفی که با مرکب نوشته شده باشد می‌چکانیم و آنقدر صبر می‌کنیم تا مرکب حل شود . سپس قطره را به وسیلهٔ کاغذ صافی یا کاغذ خشک‌کن سفید برمی‌داریم . با چکاندن یک قطرهٔ بسیار کوچک از محلول یک درصد فرو سیانور پتاسیم (۳۷) چنانچه رنگ آبی ظاهر شود وجود

(۳۵) NIGROSINE یا AZINE انواع رنگ‌های شش حلقوی رنگ‌های آنیلین اندولین ANILINE IN-DULINES بسیار نزدیک است و برای رنگ‌کردن چرم ، برای چاپ و نیز برای رنگ‌کردن ابریشم به کار می‌رود .
(۳۶) ACETIC ACID
(۳۷) POTASSIUM FERROCYANIDE

آهن در مرکب مسلم می‌گردد^{۳۸}. البته هیچگاه این آزمایش را روی اسناد منحصر به فرد و قدیمی و بالارزش انجام نمی‌دهند.

مرکب چاپ

مرکب چاپ‌های اولیه مخلوطی بوده از دوده و روغن بزرگ در حال جوشیدن و بیشتر شبیه رنگ روغن تا مرکب. از آنجا که دوده از ارزانترین مواد رنگی است، هنوز هم ماده اصلی مرکبهای چاپ جدید را تشکیل می‌دهد. مرکب‌های جدید ترکیبی هستند از دوده، روغن جلا و مواد دیگری که جهت تسريع در خشک شدن مرکب چاپ به آن افزوده شده است. بیشتر مطالب چاپ شده پس از گذشت سال‌ها باز سیاهرنگ و پایدار می‌مانند و این تنها به سبب آن است که علاوه بر رنگ سیاه دوده، روغن نیز پس از متصل کردن ذرات رنگ به کاغذ خود اکسیده و بسپارده (پلی مریزه) شده، به ترکیبی سیاهرنگ و غیر محلول تبدیل می‌شود. با مشاهده برخی کاغذهای چاپی قدیمی که آثار صدمات واردۀ دراثر مرکب چاپ بر آن‌ها مشهود است، مانند بد رنگ شدن فضا و فواصل بین خطوط چاپی، شکننده شدن کاغذ وغیره می‌توان دریافت که برخی از چاپگران قدیمی گاهی اوقات برای تسريع عمل خشک شدن مرکب به جای روغن بزرگ از روغن ماهی یا مواد روغنی دیگر استفاده کرده‌اند و احتمالاً "راتیانه" (ضمغ کاج) را بیش از اندازه لازم به روغن بزرگ افروده‌اند. به غیر از مرکب‌های چاپ، امروزه مرکب‌های دیگری به مقادیر بسیار زیاد مورد استفاده قرار می‌گیرد. اما متأسفانه بیشتر این مرکب‌ها نامرغوب‌ند، زود رنگ می‌بازند، به جای نفوذ در نسوج کاغذ در سطح آن باقی می‌مانند و درجه مقاومت آنها در برابر مواد حلال نظیر آب و روغن بسیار کم است.

(۳۸) فروسیانور پتاسمیم بلورهای زرد رنگی است که اگر در آب گرم حل شود محلول زردرنگی به دست می‌دهد. هرگاه قطره‌ای از این محلول زردرنگ را در هر ترکیبی که مشکوک به داشتن آهن است بچکانند، در صورت وجود آهن فوراً "تولید فروسیانور فریکرده" و رنگ آن آبی می‌شود که به آبی پروسی معروف است.

مواد چسبنده (چسب‌ها)

انسان‌های اولیه و پیشینیان ما از خواص چسبنده‌گی آب دهان، انواع موم، راتیانه (صمغ کاج)، سفیده^۱ تخم مرغ و قیر استفاده می‌کرده‌اند. تاکنون معلوم نشده است که انسان چه زمانی برای نخستین بار دریافت که با پختن پوست حیوانات در آب می‌توانند ماده‌ای چسبناک (چسب‌مایع) به دست آورد واز آن برای چسباندن اشیاء به یکدیگر استفاده کند. مصریان باستان گل ساحل نیل را برای چسباندن اوراق پاپیروس به یکدیگر به کار می‌بردند. اما پس از گذشت سال‌ها و با تمرین و تجربه دریافتند که استفاده از صمغ، مواد ژلاتینی و گیاهی می‌تواند به مراتب سودمندتر و موعثرتر از استفاده از گل باشد. با این وصف جای شگفتی نیست اگر گفته شود که از آن زمان تاکنون در شیوه‌های ساختن چسب تغییرات زیادی رخ نداده است. مواد چسبنده را می‌توان براساس عوامل یا متغیرهای مختلف، مثل درجه حرارت (نوع گرم یا سرد چسب)، حلal یا جامد بودن، نوع کاربرد یا بر حسب مواد اصلی طبقه‌بندی کرد. طبقه‌بندی مواد چسبنده از نظر مواد اصلی تشکیل دهنده که رایج‌ترین نوع طبقه‌بندی است اختصاراً " به شرح زیر است :

مواد حیوانی : پوست، استخوان، غضروف، کازئین^{۳۹}، چسب‌ماهی

مواد گیاهی : انواع صمغ، زرین‌های^{۴۰} طبیعی، انواع نشاسته و صمغ، شیره^۱ گیاهی، سلولز و ...

(۳۹) کازئین CASEIN، پروتئین اصلی شیر است. جسمی است به رنگ زرد شیری که با اضافه کردن آسید یا مایه‌پنیر به شیر، تهیه می‌شود. برای لعاب دادن کاغذ، تهیه مواد چسبنده، نوعی پلاستیک (صدف مصنوعی) و همچنین الیاف مصنوعی به کار می‌رود.

(۴۰) رزین RESIN. ماده ترشحی شیره بعضی گیاهان و درختان است، زرین‌ها موادی هستند سخت، گدازپذیر، کم یا بیش شکننده و نامحلول در آب که در بعضی حلالهای آلی محلولند.

چسب‌های سنتتیک

چسب: چسب در نتیجهٔ ئیدرولیز^{۴۱} پروتئین کلازن^{۴۲} که ساختمان اصلی قسمت داخلی پوست حیوانات را تشکیل می‌دهد به دست می‌آید، البته می‌توان چسب را از بافت‌های ملتحمه، غضروف و استخوان حیوانات ذبح شده هم تهیه کرد. ژلاتین قدرت چسبندگی بسیار زیادی دارد، اما ارزش آن بیش از آن است که به مقیاس وسیع و برای مقاصد عادی به کار رود. چسب‌های حیوانی به مقیاس وسیع و با انگیزهٔ تجاری به رنگ‌ها، شکل‌ها و صورت‌های گوناگون به فروش می‌رسد.

چسبی که از بقاپای دباغی و تکه‌های پوست به دست می‌آید در ردیف بهترین چسب‌های ساخت و سریشم مادهٔ چسبنده نامرغوبی است که از آن هیچ‌گاه برای کارهای ظریف استفاده نمی‌کنند.

چگونگی تهیهٔ چسب

مراحل تهیهٔ چسب از موقعی که مواد مورد نیاز فراهم می‌آید: شامل اینهاست: شستن مواد مصرفی، خرد کردن و خیساندن آن‌ها در آب آهک به منظور زدودن مانده‌های پشم و گوشت، جوشاندن مواد برای به دست آوردن مواد ژلاتینی؛ تصفیه و بالاخره خشک کردن محصول به دست آمده روی سطوح صاف.

بدین ترتیب پس از منجمد و خشک شدن مواد، ورقه‌های سخت و در عین حال شکننده‌ای به دست می‌آید که می‌توان آن‌ها را به قطعات ریزتر تقسیم نمود یا به وسیلهٔ آسیابه گرد چسب تبدیل کرد. اما غلظت چسب خرد شده یا آسیا شده بیش از آن است که برای صحافی همهٔ انواع کتاب به کار رود.

۴۱) ئیدرولیز HYDROLYSIS، یا آبکافت، تجزیهٔ شیمیایی مواد به وسیلهٔ آب است.

۴۲) کلازن COLLAGEN یا چسبزا، پروتئینی است که قسمت اصلی پوست، زردپی‌ها، رشته‌های مفصلی و استخوان را تشکیل می‌دهد. از این رواحتمالاً فراوانترین پروتئین موجود در بدن حیوانات است. چسبزا در اثر جوشیدن در آب به ژلاتین تبدیل می‌شود.

انواع چسب‌ها و کاربرد آن‌ها

چسب‌های انعطاف‌پذیر از افزودن گلیسیرین، دی‌اتیلن گلیکول^{۴۳} یا شربت سوربیتول^{۴۴} به چسب خرد شدن به دست می‌آید، دی‌اتیلن – گلیکول به سبب پایین بودن وزن مخصوصش، میلی ترکیبی بسیاری با آب دارد و با غلطت‌کمتر ترکیب‌پذیری بهترانجام می‌گیرد. چسب از این‌جهت که از مواد آلی تشکیل‌می‌شود، مستعد کپک‌زدن است و برای جلوگیری از رشد کپک و باکتری‌ها مواد محافظی چون بتانفتول^{۴۵} به آن می‌افزایند. افزودن بوگیرهایی مثل تربی‌نثول^{۴۶} و غیره در کاربرد تجاری چسب معمول است، ولی به هر حال تمام چسب‌ها به مرور زمان فاسد شده خاصیت چسبندگی خود را از دست می‌دهند.

ژلاتین به دست آمده از غضروف دندوه‌های سگ‌ماهی را سریشم سگ – ماهی می‌نامند. در شیلات و کارخانه‌های تولیدی و بسته‌بندی ماهی، از زواید ماهی انواع مختلفی از چسب‌های ماهی درست می‌کنند. در این کارخانه‌ها مواد زاید را می‌شویند و ژلاتین آن‌ها را با بخار آب می‌گیرند. محصول به دست آمده پس از تصفیه، تغليظ و سفید شدن به جسمی غلیظ و چسبنده تبدیل می‌شود که می‌توان از آن مستقیماً و بدون نیاز به خیساندن و حرارت دادن – نه آن طور که در کاربرد سریشم معمول است – استفاده کرد. مرغوبیت این نوع چسب به پایه دیگر چسب‌های حیوانی نمی‌رسد و به وسیلهٔ باکتری‌ها به سادگی تجزیه و فاسد می‌شود.

چسب کازئین^{۴۷}. این از شیر خوارکی و آب‌آهک درست می‌شود و یکی از قویترین مواد چسبنده‌ای است که تاکنون شناخته شده‌است. نجارها قرن‌های است که از این چسب استفاده می‌کنند. کازئین در صحافی کتاب‌ها کاربرد ندارد، چون پس از خشک شدن سخت و شکننده می‌شود. از طرفی کازئین ماده‌ای اسیدی است و مدت‌چسبندگی آن بیش از ده تا چهل و پنج دقیقه نیست.

۴۳) DIETHYLENE GLYCOL — ۴۴) SORBITOL

۴۵) BETA NAPHTHOL — ۴۶) TERPINEOL — ۴۷) CASEIN

صمغ و رزین ترکیبات پیچیده‌ای هستند که از گیاهان گوناگون به دست می‌آیند. صمغ در آب و رزین در بنزین حل می‌شوند. صمغ عربی یکی از بهترین چسب‌های طبیعی است. این صمغ از درخت اقاقيای عربی گرفته می‌شود که در هندوستان و عربستان به وفور می‌روید. البته این صمغ را از دیگران نوع اقاقيا نیز می‌توان به دست آورد. از این درختان اشگ (صمغ) های شفافی ترشح می‌شود که شکننده است و در آب حل می‌شود. از این ماده چسب‌بنده هنوز هم در بعضی کارهای کتابخانه استفاده می‌کند، ولی چسب‌های ترکیبی (سنتیک) جانشین آن شده است.

چسب نشاسته که معمولترین ماده برای چسباندن کاغذ است از آرد غلات تهیه می‌شود. آرد گندم پس از آنکه در آب حل شد نوعی ماده چسب‌بنده گلوبیدی تولید می‌کند که هنگام خشک شدن تهشیش می‌شود. این ماده رامی‌توان به صورت ورقه‌های نازک در آورد. و از آنجا که آرد حاوی مواد گلوتینی^{۴۸} و نشاسته‌ای است می‌توان از آن چسب خمیری تهیه کرد. اما چون نشاسته آرد درجهٔ خلوص نشاسته‌های دیگر را ندارد، کاربرد آن محدود شده است. چسب نشاسته آرد گدم در کتابخانه‌ها کاربرد بسیار دارد و مورد استفاده کتابداران است. به محلول این چسب مواد ضدقارچ و حشره‌کش اضافه می‌کند تا از گزند کپک و حشرات جلوگیری شود؛ زیرا وجود مواد غذایی در این چسب محیط‌رشد کپک و رسوخ حشرات را مساعد می‌کند. چسب نشاسته حاصل از برنج سفیدتر از چسب نشاسته‌های دیگر و به همین جهت برای برخی از کارها مناسبتر است.

نشاسته نوعی کربوئید رات^{۴۹} گیاهی است که به صورت ذرات سفید

(۴۸) GLUTINS گلوتین پروتئین آرد گندم است که تقریباً به مقدار ۸ تا ۱۵ درصد، در آن وجود دارد.

(۴۹) CARBOHYDRATES کربوئیدرات‌ها دسته‌ای از ترکیبات آلی طبیعی هستند که در ساختمان آن‌ها فقط عناصر کربن، اکسیژن و ئیدروژن شرکت دارند.

و با شکل‌ها و اندازه‌های گوناگون در طبیعت به وفور یافت می‌شود. درصد نشاسته موجود در گیاهان متفاوت است. مثلاً "درصد نشاسته برج: ۷۵؛ ذرت: ۵۰؛ و سیبازمینی: ۲۵ است. آب سرد حلال نشاسته نیست، اما اگر محلول سرد نشاسته حرارت داده شود، ذرات آن متورم شده محلول غلیظی به دست می‌آید که پس از سرد شدن شکل لرزانک به خود می‌گیرد. ورقه‌های چسب نشاسته به مرور زمان شکننده می‌شوند. علت این تغییر احتمالاً از دست دادن تدریجی رطوبت یا رشد کپک و موجودات ذره‌بینی است. دکسترین^{۵۰} که معمولاً "با حرارت دادن نشاسته خشک تا ۲۵ درجه" سانشی‌گردد به دست می‌آید ماده‌ای است محلول در آب که پس از حل شدن به محلول‌های شربتی شکل می‌ماند و خاصیت چسبندگی بسیار زیادی دارد. برخی اوقات به چسب نشاسته گندم گلوکز^{۵۱} اضافه می‌کنند تا میزان آب موجود در چسب را تقلیل داده و بدین ترتیب پس از استفاده، از چروک خوردن کاغذ تا حد امکان جلوگیری کنند.

چسب «تای ترکیبی (ستقنتیت)»: چسب‌های ترمومپلاستیک^{۵۲} در میان مواد ترکیبی بسیاری که در پنجاه سال گذشته مراحل تکامل را پیموده‌اند، برای محافظین مواد کتابخانه از اهمیت بیشتری برخوردارند. چسب - ترمومپلاستیک ماده‌ای است رزین مانند و محلول در مایعات بجز آب. ویژگی این نوع چسب‌ها در این است که در محل چسباندن سفت و جامد می‌شوند و بدین وسیله از دیگر چسب‌هایی که حالت چسبندگی خود را برای همیشه حفظ می‌کنند (به طور مثال چسب‌هایی که روی نوار چسب‌ها بکار رفته

(۵۰) DEXTRIN نشاسته به مالتوز و در مراحل میانی ایجاد می‌شوند، عملًا از جوشانیدن نشاسته به تنها یی یا با یک اسید رقیق به دست می‌آیند.

(۵۱) GLUCOSE گلوکوز جسمی است بیرنگ و متبلور و محلول در آب. در عسل و بسیاری از میوه‌های شیرین یافت می‌شود.

(۵۲) THERMOPLASTIC که در اثر گرما نرم می‌شوند. این مواد به ویژه پلاستیک‌ها، رزین‌هایی هستند که می‌توانند به دفعات در اثر گرما نرم و در اثر سرما سخت شوند، بدون اینکه خصوصیت آن‌ها تغییر یابد.

است) متمایز می‌گردند. ویژگی دیگر این چسب‌ها، در پدید آمدن چروک‌های بسیار در محل چسباندن، به خاطر تبخیر ماده حلالشان، می‌باشد. استات پلی وینیل‌ها^{۵۳}، رزین‌های سنتیک هستند (ملکول‌های بسپارده شده استات و وینیل^{۵۴}) که در سال ۱۹۱۳ میلادی برای نخستین بار در کشور آلمان ساخته شدند. این مواد بی‌بو، بی‌مزه، غیرسمی، غیرفرساینده، کدر و بادوام به خوبی به سطوح مشبک و نامشبک می‌چسبند و پس از چسبیدن نیز قابل انعطاف باقی می‌مانند. این چسب‌ها حتی اگر پس از خشک شدن در آب خیس بخورند، حل نمی‌شوند و در صورت لزوم باید آن‌ها را به کمک حلال‌های ویژه‌ای به مایع تبدیل کرد. با این وصف، کندن آن‌ها از چرم و کاغذ بینهایت مشکل است. پلی‌وینیل‌ها که به میزان گستردگی تهیه و باسامی گوناگون به فروش می‌رسند، در همه موارد به کار نمی‌آیند و چنانچه بی‌مطالعه بکار روند می‌توانند خسارات جبران ناپذیری به بار آورند. این چسب‌ها که به نحو فریبندی تبلیغ می‌شوند، از نظر کیفیت، دوام، انعطاف‌پذیری، و قدرت چسبندگی یکسان نیستند. دیده شده است که به جای این مواد از انواع نشاسته و دیگر رزین‌ها و مواد شیمیایی، که به لاستیک و انواع رزین‌ها می‌افزایند تابه آن‌ها خاصیت چسبندگی و انعطاف‌پذیری ببخشنده و همچنین حلال‌های ویژه، استفاده شده است.

اگرچه درجه PH^{۵۵} تمامی محلول‌های پلی‌وینیل پایین است، اما خاصیت اسیدی شدیدی دارند و به تحقیق ثابت شده مواد اسیدی ناپایدار که خاصیت فرار دارند، در طول زمان تجزیه شده، بدین سبب پس از صحفی خاصیت خود را از دست می‌دهند. چسب‌های پلی‌وینیل برای ترمیم کتاب‌هایی

POLYVINYL ACETATES (۵۳) استات پلی‌وینیل ماده ترمoplastیکی بیرونی است که از بسپارش استات و وینیل به وجود می‌آید.

VINYL ACETATES (۵۴) علامت لگاریتم منفی برای غلظت یون فعال شیدروزن بر حسب گرم اتم در لیتر می‌باشد که برای بیان خاصیت اسیدی یا بازی به کار می‌رود و در مقیاسی از صفر تا چهارده گنجانده شده است. عدد هفت علامت خنثی بودن و اعداد کمتر از هفت بیانگر افزونی خاصیت اسیدی و اعداد بالاتر از هفت نشانگر افزونی خاصیت بازی می‌باشند.

که در اثر کثرت استفاده فرسوده شده‌اند، در کتابخانه‌های عمومی و پر مراجع کاربرد بسیار دارد. اما برای ترمیم مواد بالازش کتابخانه باید این نوع چسب‌ها را با احتیاط و دقق بیشتری به کاربرد. تولیدکنندگان این نوع چسب‌ها، اسمی و درصد مواد ترکیب شده را هرگز به دست نمی‌دهند و به همین ملاحظه است که احتمال می‌رود برخی از مواد برای پاره‌ای از اجزاء کتاب، نظیر چرم، پرشمن، کاغذ و دیگر مواد زیان‌آور باشد.

الکل پلی‌وینیل^{۵۶} ماده‌ای است که از هیدرولیز استات پلی‌وینیل تولید می‌شود. این ماده در مقایسه با بیشتر حلال‌های آلی مقاومتر است، ولی "کاملاً" در آب محلول است. موزه‌ها از این ماده استفاده می‌کنند، ولی در کتابخانه بندرت از این ماده استفاده می‌شود. شاید کاربرد محدود این محصول این است که به صورت کالای تجاری، مثل استات وینیل، تهییه و توزیع نمی‌شود.

اکریلات‌ها^{۵۷} - ترکیبات رزینی که در قوطی‌های مایع افشار برای روکش کردن و استحکام بخشیدن به وسایل شکننده به ویژه در موزه‌ها به کار می‌رود - استرهای^{۵۸} اسید اکریلیک^{۵۹} و اسید متاکریلیک^{۶۰} هستند. این مواد بالقوه خاصیت چسبندگی دارند، ولی سال‌هاست که از آن‌ها فقط به عنوان محافظ قسمت‌های پارچه‌ای کتاب و کاغذ استفاده می‌شود. ویژگی‌های این مواد با ویژگی‌های استات پلی‌وینیل مشابه است و در بازار هم به فروش می‌رسد.

چسب‌لاستیک‌های ترکیبی نقش مهمی در صحافی تجاری کتابدارند - مثلاً "در صحافی کتاب‌های جلد کاغذی" - و این به سبب قیمت ارزان، قدرت چسبندگی زیاد و انعطاف‌پذیری آن‌هاست. عیب عمدۀ این چسب‌ها ناپایداری و کم‌دوانی آن‌هاست.

۵۶) POLYVINYL ALCOHOL	۵۷) ACRYLATES
۵۸) ESTERS	۵۹) ACRYLIC ACID
۶۰) METHACRYLIC ACID	

یکی از اولین چسب‌های رزینی ترکیبی، نیترات سلولز^{۶۱} است که در سفالگری و شیشه‌گری کاربرد بسیار دارد. دیگر مشتقات سلولز عبارتند از: استات سلولز^{۶۲} کاپروآت سلولز^{۶۳} و اتیل^{۶۴} و متیل سلولز^{۶۵} که دو نوع آخر در صنایع کاغذ و نساجی بیشتر از سایر صنایع کاربرد دارد.

نایلون^{۶۶} محلول یکی از مشتقات شیمیایی نایلون است که از افزودن نایلون به فرمالدئید^{۶۷} تولید می‌شود. این ماده در الکل یا الکل رقیق شده با آب محلول است. از این نوع چسب به ویژه زمانی که انعطاف‌پذیری و قابلیت نفوذ چسب مورد نظر باشد استفاده می‌کند. نکتهٔ بسیار مهم در کارتزمیم و تعمیر کتاب در کتابخانه‌ها و آرشیوها این است که نایلون محلول به هنگام استفاده، نیروی انقباض بر مواد صحفی شده وارد نمی‌آورد و باعث چروک خوردن کاغذ و امثال آن نمی‌شود.

اپوکسی‌ها^{۶۸} که گروه مهمی از مواد چسبنده رزینی ترکیبی هستند، فقط با کمک حرارت می‌چسبند. در کتابخانه‌ها از این نوع چسب برای مرمت و حفاظت کتاب‌ها استفاده نمی‌شود.

جلد

واژهٔ "جلد" در معنایی که مراد این نوشته است: دلالت بر یکی از اجزاء ظاهری و مادی کتاب دارد که به منظور حفظ و پوشش و نگاهداری اوراق کتاب ساخته می‌شود. جلد کتاب را از مواد گوناگونی مانند مقوا، چوب، چرم و غیره تهیه می‌کنند که هریک از این‌ها خود سرگذشت و تاریخ

۶۱) CELLULOSE NITRATE	۶۲) CELLULOSE ACETATE
۶۳) CELLULOSE CAPROATE	۶۴) ETHYL CELLULOSE
۶۵) METHYL CELLULOSE	۶۶) NYLON
۶۷) FORMALDEHYDE	۶۸) EPOXIES

مفصلی دارد و حتی اشاره مختصر به هریک از آن‌ها بحث مستوفایی را طلب می‌کند که از حوصله این مقال خارج است.

تا حدود سال ۱۵۰۰ میلادی جلد بیشتر کتاب‌ها را از چوب درست می‌کردند، در آن سال‌ها بود که برای جلد کردن کتاب‌ها مقوا به کار گرفته شد و پس از گذشت اندک زمانی جلد چوبی به ندرت مورد استفاده قرار گرفت، مقواها را پیش از این به سه دسته تقسیم می‌کردند:

الف) مقواهایی که با بهم‌چسباندن کاغذهای ارزان قیمت و یا اوراق با طله چاپی ساخته می‌شد؛

ب) مقواهایی که با التصاق کاغذهای خیس تازه از قالب درآمده درست می‌کردند و این نوع مقوا از مقواهای نوع "الف" به مراتب بهتر بود؛

پ) مقواهایی که از خمیر ارزان قیمت، از کناره‌های کاغذ و حتی دم— قیچی یا پوشال‌های زاید چاپخانه درست می‌کردند.

هریک از این سه نوع مقوا را وقتی که اجزاء تشکیل‌دهنده کتاب را برای مرمت و تعمیر کتاب از هم جدا می‌کنند می‌توان به سادگی تشخیص داد. معمولاً "انواع مقواها تا زمانی که روکش چرمی آن‌ها سالم و ساییده نشده باشد بخوبی دوام می‌آورند، ولی پس از صدمدیدن روکش چرمی یا ساییده شدن آن، گوشه‌های جلد خیلی زود خورده و ریش ریش می‌شوند.

از اوایل قرن هیجدهم میلادی از نوعی مقوا استفاده می‌شد که از تکه‌های الیاف کنف درست می‌کردند. استفاده از این نوع مقوا تا جنگ — جهانی دوم نیز معمول بود. این نوع مقواها بسیار محکم و سخت هستند و به آسانی از دیگر مقواها تمیزداده می‌شوند، و حتی پس از یکصد سال استفاده و گاه بیشتر باز صاف و محکم باقی می‌مانند و در مواردی مجدداً از آن‌ها برای صحفی استفاده می‌کنند.

امروزه اغلب جلد‌ها از مقوا ساخته می‌شود، این مقواها در وزن‌ها و ابعاد مختلف به فروش می‌رسد، مقواهای مخصوص صحفی را می‌توان از نظر نوع آن به سه دسته تقسیم کرد:

- الف) مقوا کنفی؛
- ب) مقوا الیافی؛
- پ) مقوا کاهی.

مقوا کنفی، ضخیم و سیاهرنگ است و از الیاف کنف ساخته می شود. جنس این مقوا عالی است و پس از صحافی محکم و خوب باقی می ماند. مقوا الیافی که بیشتر جلد ها را از آن درست می کنند، به وسیلهٔ ماشین و از الیاف گوناگون ساخته می شود. خمیر چوب، کاغذ باطله، تراشه، چوب و برخی از زایده های الیاف گونهٔ تولیدی و صنعتی را مخلوط کرده، و از آن ها مقوا الیافی درست می کنند. اگرچه این نوع مقوا استحکام مقوا های نوع اول را ندارد، ولی از آنجا که اقتصادی تر است و برخی از انواع آن در عین ارزانی نسبی از استحکام کافی برخوردار است، بیشتر مورد استفاده قرار می گیرد. اما، در صحافی کتاب های گران بها باید با احتیاط از این نوع مقوا استفاده کرد، زیرا حصول اطمینان از استحکام و دوام مواد ترکیبی آن به سادگی ممکن نیست.

مقوا کاهی، همان طور که از نامش بر می آید، از کاه درست می شود و ارزان قیمت ترین نوع مقوا است. مقوا کاهی نرم است، استحکام کافی را ندارد و به آسانی تاب بر می دارد. مقوا کاهی در صحافی کتاب مصرف ندارد. حتی برای صحافی کتاب های کم ارزش و ارزان قیمت هم موردا استفاده قرار نمی گیرد.

مقوا تهیه شده از پارچه های کهنه و دم قیچی، مقوا های تمیزی هستند که از کیفیت خوبی برخوردارند. از این نوع مقواها برای چاپ های تزیینی و کارهای هنری و غیره استفاده می شود و به لحاظ گران قیمت بودن آن، کمتر برای صحافی کتاب به کار می رود.

پارچه

پارچه منسوجی است که از مواد حیوانی، گیاهی و الیاف مصنوعی تهیه می شود. ابتدا مواد موردا استفاده را به شکل نخ درآورده سپس آن هارا

می بافند تا به صورت پارچه درآید . پارچهایی که از مواد حیوانی درست می شوند دودسته‌اند :

- ۱) پارچهایی که از پشم یا موی حیوانات بافته می شوند ;
- ۲) پارچهایی که از تارهای تنیده شده به وسیله بُرخی حشرات (کرم ابریشم و غیره) تهیه می شوند .

الیاف گیاهی که به مصرف تهیه پارچه می‌رسند، عبارتند از :

- ۱) الیاف گیاهانی مثل پنبه، ابریشم‌های گیاهی و غیره .
- ۲) الیاف حاصله از پوست ساقه‌های بُرخی از گیاهان، به ویژه کتان، کنف، چتابی و غیره ;

۳) انواع دیگری از الیاف، مثل الیاف موجود در کاه، چوب وغیره .
بیشترین نوع الیافی که در کار کتابسازی به کار می‌رود، الیاف کتان، کنف و ابریشم است .

پنبه: پنبه عبارت است از الیاف اطراف پنبه‌دانه، متشکل از یاخته‌های مومنند که بیش از نود درصد سلولز^{۶۹} دارد و به سبب درجه زیاد خلوص سلولز در پنبه، در معرض خطر اثر اسید و عوامل اکسیدکننده قوی قرار دارد، اما ترکیبات قلیایی با مقدار مناسب و درجه حرارت‌های معمولی اثر چندانی روی آن ندارد .

ابریشم : ابریشم فرآورده‌ای است طبیعی که از تنیدن پیله‌وار کرم – ابریشم به دست می‌آید . از نظر شکل، ابریشم رشته جامدی است شبیه به میله‌شیشه‌ای، ولی در حقیقت این رشته از سه لایه مختلف که لوله‌ای آکنده از نوعی ماده چرب را احاطه کرده‌اند تشکیل شده است . خاصیت این ماده چرب کمک به محافظت و انعطاف‌پذیری بافت‌های ابریشمی است . قدرت جذب رنگ الیاف ابریشم بسیار است . ابریشم در اسیدهای قوی حل می‌شود، ولی در برابر اسیدهای ضعیف مقاوم است . مواد قلیایی بر ابریشم بی‌اثرند .

(۶۹) سلولز (CELLULOSE) یک چند قندهای پیچیده‌ای است که در صنعت برای تهیه کاغذ، ابریشم مصنوعی و مواد منفجره به کار می‌رود .

پارچه، کتاب

«مخصوص ، تمامی منسوجاتی است که در صحافی کتاب به کار می رود . در کار صحافی کتاب معمولاً» از منسوجات پنبه‌ای استفاده می شود که می توان آنها را سفید شویی ، حریر نما و رنگ کرد یا با ژلاتین و نشاسته آن هار آهار زد و یا روکشی از پلاستیک بر آنها کشید . این پارچه‌ها به نسبت قیمت و کیفیت جنسشناس طبقه‌بندی می شوند . سابقه استفاده از پارچه در کار صحافی کتاب به کشورهای انگلیس و آلمان می رسد . در واقع چند کارخانه تولید پارچه در این دو کشور از اوایل ۱۸۲۰ میلادی تولید پارچه‌های ویژه صحافی را آغاز کرده‌اند . و این دو کشور تا پایان قرن نوزدهم به خاطر در دست داشتن انحصر جهانی تولید این محصول سود بسیار بردۀ اند . پارچه کتاب در ابتدا نوعی پارچه پشت‌نمای (بسیار نازک با بافت درشت) بود که با نشاسته آن را آهار می زدند؛ رنگ می کردند و برای تزیین آماده می ساختند و پارچه‌های گران‌قیمت تر کتاب را با ژلاتین آهار می زدند . آهار زدن سبب استحکام و دوام بیشتر پارچه می شد ، اما از جهت دیگر ، آن را در برابر نفوذ آب ، حشرات و کپک آسیب - پذیرتر می ساخت .

کرباس: نوعی پارچه پنبه‌ای زبر بافت است . اگرچه پارچه‌ای است بادوام ، ولی خیلی زود چرک می شود و ظاهری ناخوشایند دارد ، اما معمولاً در صحافی کتاب از پارچه‌ای استفاده می شود که سبک ، ریز بافت ، از جنس پنبه و ظابل آهار زدن باشد . برخی اوقات نیز برای زدودن بر جستگی بافت پارچه آن را با ماشین‌های مخصوص اطوط می کنند . این نوع پارچه‌ها عموماً ظاهری خوشایند دارند ، ولی از استحکام و دوام کافی برخوردار نبوده ، بسیار زود فرسوده و مندرس می شوند .

قدک (کرباس آهار زده): پارچه‌ای است از نظر وزن سنگین تر از کرباس که معمولاً با لایه‌نمازکی از گل رس یا نشاسته پوشیده شده و به سبب استحکام بیشتر برای صحافی کتاب‌های کتابخانه‌هایی که خدمت اصلی آن‌ها امانت دادن کتاب است کاملًا» مناسب می باشد؛ ولی عیوب آن این است که ظاهری ناخوشایند دارد و اگر روکشی نشود آب آن را فوراً لک می کند .

تولید پارچه‌های آهارزده با پیروکسیلین^{۷۰} که از سال ۱۹۱۵ در ایالات متحدهٔ امریکا آغاز شده نقطهٔ عطفی در مصرف مواد ویژهٔ صحافی به شمار می‌آید. پس از استفاده از این نوع مواد، بسیاری از تولیدکنندگان مواد شیمیایی مشابهی را برای پوشش پارچه مورد استفاده قراردادند و پوشش کردند تا به پارچه استحکام بیشتر ببخشد و ظاهر آن را زیباتر و خوشایندتر کنند.

پارچه‌های پیروکسیلین زده از جهاتی نسبت به پارچه‌های آهارزدهٔ معمولی برتری دارند، زیرا پارچه‌های نوع اول قابل شستشو هستند و در برابر حشرات، قارچ‌ها و رطوبت مقاوم می‌باشند. این نوع پارچه‌ها با دوام هستند و برای استفاده در مناطق استوایی و نیمه استوایی مناسبند. گذشته از آن، منعطف و تزئین پذیرند. پارچه‌های پیروکسیلین زده دافع آب نیز هستند، اما اگر در محل‌های اتصال ترک‌بخورند، بسیار بی‌دوام شده و بهزودی فرسوده و مض محل می‌شوند.

ابریشم در ابتدا برای صحافی نفیس و تجملی به کار می‌رفت. هزینهٔ کتاب‌هایی که با ابریشم صحافی می‌کردند بسیار بود، زیرا نگاهداری جلد‌های ابریشمی ایجاد می‌کند که جعبه‌های مخصوصی بسازند و کتاب جلد شده را در آن نگاهداری کنند. به هر حال ابریشم هم برای پوشش تزئینی جلد و هم برای تجلید و صحافی نفیس کماکان به کار می‌رود. استفاده توأم از ابریشم و چرم اگر با طلاکوبی لبه‌های جلد همراه باشد، در نفاست و زیبایی جلد بی‌نهایت مؤثر است. ابریشمی که در قسمت داخلی جلد به کار می‌رود از اثرات فاسدکنندهٔ نور و هوا مصون مانده، اغلب بیش از خود جلد عمر می‌کند.

(۷۰) پیروکسیلین PYROXYLIN، مخلوطی است از نیترات سلولوز با کمتر از دوازده و نیم درصد ازت که قدرت انفجار آن از باروت پنبه کمتر است و در مخلوطی از اتر والکل یا دیگر حلال‌های آلی حل می‌شود. از پیروکسیلین در ساختن انواع پلاستیک، لاکالکل و دیگر موادی که به عنوان روکش به کار می‌روند، استفاده می‌شود.

ابریشم خالص یکی از بهترین انواع الیافی است که می‌تواند در استحکام بافت کاغذ تأثیر بگذارد. کاغذی که به این ترتیب به دست می‌آید اگرچه بسیار محکم است، ولی عمر مفید آن از کاغذهای معمولی کوتاه‌تر است (معمولًاً ۲۵ سال). پارچه‌های ابریشم گونهٔ مصنوعی مثل نایلون، داکرون؛ و غیره اگرچه بسیاری از خواص ابریشم واقعی را دارند، ولی برای استحکام بافت کاغذ به کار نمی‌روند؛ زیرا به سرعت فاسد می‌شوند و از همه مهمتر اینکه این مواد مصنوعی برخلاف ابریشم طبیعی به عوض جذب چسب آن را دفع می‌کنند.

مخمل: پوشش‌های مخلملی کتاب که اغلب جواهرنشان نیز هست، در قرون وسطی برای دربارهای سلطنتی، اشراف و زمینداران ساخته‌می‌شد. از جلدھای مخمل‌پوش نمونه‌های زیادی تا به عصر ما رسیده که همگی از زیبایی و نفاست خاصی برخوردارند.

مخمل پارچه‌ای است بافته شده از ابریشم که یک روی آن با کرکهای کوتاه، ریز، نرم و درهم پوشیده شده و روی دیگر آن صاف، ریزنقش و ساده است. مخمل زری زینتی‌ترین نوع مخمل است. در بافت مخمل زری، از رشته‌های نقره برای ثار و از رشته‌های طلا به عنوان پود استفاده می‌کنند. پارچه‌هایی که در بازار به اسم مخمل و با قیمت ارزان فروخته می‌شوند از پنبه یا پشم بافته شده و به ظاهر به مخمل واقعی شباهت دارند.

مواد مخصوص دوختن

بهترین الیاف مخصوص دوختن کتاب کتان است. از ابریشم، پنبه، نایلون، داکرون و چند جنس دیگر می‌توان برای دوختن کتاب استفاده کرد، ولی به تجربه ثابت شده که هیچ یک از این نخ‌های اندازه نخ کتان بلژیکی و ایرلندی مرغوب نیست، نخ ابریشم برای دوختن کتاب با دست مناسب است و نخ ابریشم نازک کمک می‌کند که ضخامت عطف کتاب به حداقل برسد. نخ پنبه و دیگر الیاف مصنوعی برای دوختن کتاب با ماشین کاملاً مناسب هستند.

نخ کتان از الیاف درخت کتان به دست می‌آید. برای این کار نخست

تخم‌ها را از اطراف ساقه جدا می‌کنند و سپس ساقه را در آب می‌خیسانند تا مواد رزینی آن جدا شود و عمل تخمیر انجام پذیرد. پس از اتمام مرحله تخمیر مواد الیاف مانند از قسمت چوبی جدا می‌شوند. این الیاف را می‌ریسنند تا به صورت نخ درآید و از این نخ محکم در صحافی دست دوز استفاده می‌کنند. سالهای است که از نخ کتان در کار صحافی استفاده می‌شود.

نخ‌های سنتتیک (تولیدی): با عبور دادن پلاستیک از حمام‌های شیمیایی مخصوص، پلاستیک منعقد شده قبل از خشک شدن به صورت رشته‌های نخ در می‌آید. نخ به دست آمده را روی قرقره‌هایی می‌پیچند؛ درست مثل نخ پنبه، این نوع نخ‌ها هم تصفیه شده‌اند و از کیفیت مشابهی برخوردارند؛ ولی دوام و استحکام نخ کتان را ندارند.

در صحافی دستی نخست اوراق جمع شده کاغذ را به یکدیگر می‌دوزند و سپس آن‌ها را به نوار یا ریسمان مخصوصی متصل می‌کنند. این نوار یا ریسمان‌ها دوکارکرد دارند، یکی محکم نگهداشتن اوراق دوخته شده و دیگری اتصال جلد به اوراق کتاب، نوار صحافی (شیرازه) باید از بهترین نوع پنبه یا کتان تهیه شود، نه از مواد سنتتیک؛ زیرا این مواد دافع چسبند و مانع چسبیدن و اتصال جلد به اوراق کتاب می‌شوند، ریسمان کنفی که استحکام و دوام آن برای شیرازه کتاب به شیوه رسیده، از گیاه یکساله به دست می‌آید. این گیاه در هند، چین و ایران می‌روید و در واقع گیاه بومی این کشورهاست، ریسمان کنفی از الیافی بافت‌هایی شود که در پوست ساقه‌های مستقیم و محکم گیاه تولید می‌گردد، در حال حاضر بهترین کنف از کشور ایتالیا به سراسر دنیا صادر می‌شود، کنف ایتالیایی الیاف سفیدی دارد و از استحکام خوبی برخوردار است، شاید تذکر این نکته شگفت‌آور باشد که به رغم ماشین‌های بسیاری که برای خرد کردن ساقه گیاه کنف و استخراج و تصفیه الیاف آن از مواد رزینی موجود است و با وجود این همه پیشرفت فنی، مع هذا هنوز بهترین کنف، کنف ساخت دست است.

ریسمان‌های بافت‌های از پنبه، کتان، نایلون و مانیلا، در صحافی کتاب بدکار می‌روند، ولی هیچ‌یک استحکام، دوام و کارآمدی کنف ایتالیایی را ندارند.

بخش دوم

دشمنان مواد کتابخانه

بی اغراق بشر خود بزرگترین دشمن موادی است که به وسیله آن‌ها افکار خود را منتشر می‌کند. باید به سیاهه عظیم اسمی کتابخانه‌های بزرگی که بر اثر لشگرکشی‌ها یا آتش‌سوزی‌ها از بین رفته‌اند، صورت بالا بلند خسارت‌ها و زیان‌های بیشماری را که بر اثر دزدی‌های کوچک و بزرگ، شرارت‌ها، و بی‌دقیقی‌هایی که در حمل و نقل مواد کتابخانه توسط افراد به بار آمده است بی‌فرازیم. اما از آنجا که محاسبه و کنترل این‌گونه خسارت‌های جزیی و تدریجی از حد هرگونه تخمین و برآورد خارج است، معمولاً "زیان‌بارتراز" حوادث عمده و سوانح چشمگیر به شمار می‌آیند. در حقیقت تمامی کتابخانه‌ها خواه ناخواه و به انحصار مختلف در معرض این خسارات جزیی، مداوم و تدریجی قرار دارند.

در طی صد سال گذشته انسان با تمرین و تجربه راه مبارزه با حشرات و فارج‌ها و چگونگی کنترل آن‌هارا یافته است. همچنین با آگاهی‌های بیشتری که درباره آسیب‌های ناشی از گرما، نور و اسیدها که به تازگی به دست آمده، در راه پیشگیری از زیان‌های احتمالی مواد کتابخانه اقدامات مؤثری شده است. البته این‌گونه اطلاعات به ندرت از حد مقالات مطبوعات تخصصی قلیل الانتشار فرا گذشته و به آگاهی عموم رسیده است. و این خود موجب آن بوده که بسیاری از کتابداران، حتی با حسن ظن و نیت کامل، دست به اقداماتی بزنند که بدون توجه به عواقب آن به زیان کتاب و دیگر مواد کتابخانه‌ای تمام شود. اینک برای شناخت مواد زیان‌بار فهرستوار مطالبی درج می‌شود.

دشمنان مواد کتابخانه عبارتند از: ۱) بشر؛ ۲) هوا؛ ۳) نور؛
۴) دما؛ ۵) رطوبت؛ ۶) حشرات؛ ۷) فارچه‌ها؛ ۸) اسیدها؛
همه آسیب‌هایی را که این دشمنان و آفات کتاب می‌توانند به بار
بیاورند تا حد ممکن شناسایی کرده‌اند و راه‌های مقابله با آن‌ها را، پیش
از آنکه خسارّتی به بار آورند، یافته‌اند. هرینه حفاظت از مواد کتابخانه
ناچیز نیست، اما در مقایسه با مخارج ترمیمات بعدی و احیاء مواد و همچنین
باسنجش مخارج ناشی از خرابی مواد قیمتی و کمیاب بر اثر غفلت‌های کوچک
بسیار ارزانتر و مصروف به صرفه‌تر است.

بشتر: استفاده کنندگان بیدقت اوراق کتاب‌ها را خراب کرده از بین
می‌برند. استفاده نادرست از کتاب، فشار بیش از اندازه به پوشش و شیرازه،
کثیف و لکدار کردن کتاب از جمله عواملی هستند که عمر مفید کتاب را
کاهش می‌دهند. از طرف دیگر، کتابداران بی‌اطلاع با عدم پیشگیری و
مراقبت‌های جزیی از قبیل ترمیم و تعمیر مختصر کتاب به دامنه زیان اضافه
می‌کنند و میزان خسارت را در طول مدتی از زمان بالامی برند. غیر از این‌ها
از عوامل مشخصی که موجب زیان و ضرر است، می‌توان نام برد:

الف) استفاده ناگاهانه از استان پلی و نیل و دیگر چسب‌های سنتیک؛

ب) استفاده از کاغذ‌های اسیدی برای جلد کردن کتاب‌ها؛

پ) روی هم چیدن غیرحرفه‌ای کتاب‌ها؛

ت) ذخیره نادرست مواد.

تولیدکنندگان مواد چسبنده شیمیایی درباره قدرت این مواد و
مفید بودن آنها برای تعمیر کتاب‌های کهنه و نواده‌های گرافی کرده‌اند؛
اما کتاب‌های بسیاری به سبب استفاده ناگاهانه و نادرست از این مواد –
شیمیایی از بین رفته‌اند. آنچه باید به خاطر سپرد این است که چسب‌های
شیمیایی فقط خاصیت چسبندگی قوی دارند، نه فواید و مزایای دیگری.
این مواد هنگامی که برای چسباندن مواد غیرکتابی و اشیاء جامد و سخت
به کار می‌روند اغلب بسیار محکم بوده و بی‌آنکه به اشیاء خسارتی وارد کنند،
آن‌ها رابه خوبی به هم می‌چسبانند. اما از آنجا که یکی از اصول مهم احیاء

مواد کتابخانه - به ویژه احیاء کتاب‌های کمیاب - این است که از هر اقدام غیرضروری و از هر اقدام دیگری که عواقب آن به درستی سنجدیده و پیش - بینی نشده باشد، باید خودداری کرد. از کاربرد چسب‌هایی که از مواد - ترکیبی آن‌ها اطلاع دقیق و مطمئن در دست نیست باید اکیدا "پرهیز شود؛" مگر برای کتاب‌های کم ارزش و زودیاب در کتابخانه‌های عمومی و پر مراجع. استفاده از کاغذ روزنامه و کاغذهای بسته‌بندی ارزان قیمت به عنوان لفاف یا پوشش کتاب می‌تواند بسیار خطرناک باشد؛ زیرا اگرچه کتاب را از گرد و غبار و کثافت حفظ می‌کند، ولی در عین حال با اسیدی کردن کتاب خساراتی بیشتر از خاک و خاشک به بار می‌آورد. مواد به کار رفته در خمیر کاغذهای ارزان قیمت (مثل "کاغذهای کاهی) کاملاً اسیدی است و این اسید به سرعت به مواد آلی دیگری که با آن در تماس هستند منتقل می‌شود. کاغذ روزنامه رطوبت هوا را جذب کرده، در خود نگاه می‌دارد و سبب پیدایش محیط مناسب برای رشد کپک می‌شود. جعبه‌ها و کارتنهای پرشده با کاغذ نیز محیطی مناسب برای آشیانه و رشد حشرات و جوندگان است. قفسه‌های دربسته یا شیشه‌ای می‌توانند حافظه نسبتاً "مفیدی در برابر خسارات جزیی باشند و از صدمات گرد و غبار و ذرات جامد معلق در هوا جلوگیری کنند. اما همین قفسه‌های شیشه‌ای خود می‌توانند آشیانهء بی - دغدغه‌ای برای نمو حشرات و جوندگان باشند. هوا را کد این قفسه‌ها به ویژه در ثابستان و در ساختمان‌هایی که تهویهء مطبوع ندارند برای رشد کپک بسیار مناسب است، همچنین دمای شدید یا زیاد قفسه‌های شیشه دار اثر مخرب اسید و خاصیت اکشیدشدن چرم و کاغذ را تشدید و تسريع می‌کند. هوا : هوای خالص، یعنی ترکیبی از اکسیژن و ازت و مقداری اکسید دوکرین! سبب خرابی بسیاری از مواد آلی می‌گردد؛ زیرا هوای که تنفس می‌کنیم اکسیژن و بخار آب لازم برای احتراق، تخمیر، هیدرولیزه و غیره را فراهم

می آورد . برای تخلیه هوا اطراف مواد کتابخانه بیش از چند روش شناخته شده روش دیگری وجود ندارد . مثل گذاشتن مواد کتابخانه در جعبه های ویژه ای که با گاز های مخصوصی پر شده باشد .

لازم به یادآوری است که هوا پاکیزه و تازه را در شمار دشمنان مواد کتابخانه قرار نمی دهدن ، بلکه ناخالص های موجود در هوا ، به ویژه هوا ای شهرهای متراکم و شلوغ را دشمنان حقیقی مواد کتابخانه می شناسند . ناخالصی های موجود در هوای عبارتند از : بی اکسید گوگرد^۲ ، هیدروژن سولفوره^۳ ، آمونیاک^۴ ، بی اکسید ازات^۵ ، ازن^۶ و گرد و غبار و ذرات جامد معلق در هوا . بی اکسید گوگرد جذب مواد متخلخل کتابخانه می شود . هنگام جذب ، در مجاورت مقدار جزیی آهن که تقریباً همیشه در محیط وجود دارد ، با آب جذب شده در مواد ترکیب شده تولید اسید سولفوره^۷ و اسید سولفوریک^۸ می کند .

اسیدها ، به ویژه اسید سولفوریک کاغذ را لک و شکننده می کنند و سبب ازبین رفتن دوام پارچه ، فاسد شدن چرم ، سفید شدن رنگ و تحلیل - بردن آهن ، مس ، برنز و نقره می شوند . هیدروژن سولفوره^۹ موجود در هوای آلوده از طریق فعل و انفعالات -

بیولوژیکی^۹ باتلاقها و آبگیرهای پیرامون شهرهای صنعتی تولید می شود . همچنین مقدار قابل توجهی گاز هیدروژن سولفوره به طرق مختلف از تأسیسات و مراکز تجمع جدید وارد هوا و سبب آلودگی آن می شود . هیدروژن سولفوره بر روی نقره ، برنز و مس اثر می گذارد ، اما قدرت مخرب آن از بی اکسید - گوگرد کمتر است . چاپ های برنزی روی جلد بسیاری از کتاب ها در اثر هیدروژن سولفوره و بی اکسید گوگرد از جلا می افتد .

-
۱) SULPHUR DIOXIDE	۲) HYDROGEN SULPHIDE
۴) AMMONIA	۵) NITROGEN DIOXIDE
۶) OZONE	۷) SULPHUROUS ACID
۸) SULPHURIC ACID	
۹) BIOLOGICAL ACTIVITIES	

آمونیاک منتشر شده در هوا چه به صورت تولید طبیعی و چه ناشی از سهل انگاری و بی مبالغه انسان برای سلولر زیان آور است. اما از طرفی به خاطر کثیر مقدار اسید سولفوریک حاصله از بی اکسید گوگرد در هوا، آمونیاک جذب شده در چرم، پارچه و یا کاغذ خاصیت اسیدی مواد را کاهش می دهد. سولفات آمونیم^{۱۰} که از ترکیب آمونیاک با بخار آب در کنار اسید سولفوریک موجود در هوا تولید می شود، ناهنجاری هایی در سطح موادی که با رزین - طبیعی لعاب داده شده ایجاد می کند.

ازن و بی اکسید از عناصر کاملا "شناخته شده ای برای همگان نیستند، ولی جزء مواد ناخالص خطرناک موجود در هوا می باشد. ازن در طبقات بالای جو از تأثیر اشعه مواراء بنفش بر اکسیژن تولید می شود. قسمت اعظم بی اکسید ازت موجود در هوای آلوده شهرها ناشی از سوخت اتومبیله است و اثر نورخورشید بر بی اکسید ازت سبب تولید مقدار زیادی گاز ازن می گردد که اغلب مقدار درصد این دوماده^{۱۱} سمی موجود در هوای دود آلود شهرها به میزان خطرناکی است.

چنانچه کاغذ و پارچه به مدت طولانی در مجاورت ازن قرار بگیرند، استحکام خود را از دست می دهند. ازن رنگ جلد کتاب را از بین می برد، ولی اثر آن از خاصیت رنگزدایی فتو اکسیدا سیون^{۱۲} (عمل نور) کمتر است. چرم، ژلاتین، چسب های خمیری و سربیش، به ویژه در هوای مرطوب مستعد ترکیب با ازن هستند.

ذرات معلق در هوا، یعنی تمام مواد جامد ریزی که در هوا شناور هستند، مثل گرد و خاک وغیره از عوامل آسیب زا به شمار می آیند. در شهرها بیشتر این ذرات را کربن حاصله از احتراق ناقص مواد سوختنی تشکیل می دهد، این ذرات همچنین ممکن است ذرات خاکستر، خاک و خاشاک، تکه های الیاف، کلریت سدیم^{۱۳} (نمک حاصله از آب دریا) و مواد معطر

(۱۰) AMMONIUM SULPHATE نمکی است جامد، متبلور و سفیدرنگ، محلول در آب.

(۱۱) PHOTO OXIDATION

(۱۲) SODIUM CHLORITE

منتشر شده توسط گیاهان باشند، ذرات نمک موجود در هوای مساد کتابخانه زیارتی نیست، مگر برای کتابخانه‌هایی که در ساحل دریا یا نزدیکی معادن نمک قرار گرفته باشد. نمک، به سبب خاصیتی که در جذب رطوبت دارد، می‌تواند حامل مقادیر معتبره آب باشد و از این راه به رشد کپک در اماکن مجاور دریا کمک کند.

ذرات مواد زاید صنعتی معلق در هوای علاوه بر کثیف بودن، بی‌اکسید گوگرد، هیدروژن‌سولفوره و آهن را جذب کرده به همراه می‌برند و این ذرات وقتی روی موادی که در معرض حرکت آن‌ها قرار دارند نشستند، بی‌اکسید گوگرد و دیگر مواد ضرر همراه آن‌ها شروع به انجام فعل و افعال شیمیایی مخرب می‌کنند. ذرات گرد و غبار موجود در هوای نیز مثل سنبله باعث سایش کتاب و مواد تشکیل‌دهنده آن می‌شود.

بخار آب معلق در هوای رطوبت لازم برای تبدیل بی‌اکسید گوگرد به اسید سولفوریک، رشد کپک، زنگ و فساد فلزات، هیدرولیز مواد آلی و نیز آب مورد نیاز برای زندگی حشرات را تأمین می‌کند. خلاصه اینکه هوای آلوده شهرهای اعمال عمدۀ تجزیه ژلاتین، چسب، سریش و تخریب نسخه‌های خطی نوشته شده بر روی پوست و برگ درختان نخل، لوحه‌های چوبی، پارچه، چرم پوست گوساله و کاغذ به شمار می‌آید. ناخالصی‌های موجود در هوای همچنین باعث خوردگی فلزات شده لکه‌های تیره‌ای روی صفحات کتاب باقی می‌گذارد. این مواد سنگ را فاسد کرده، لاستیک را پوسانده، لعب را اکسیده کرده، رنگ را از بین برده و به بسیاری چیزهای دیگر هم آسیب می‌رساند. هیچ‌یک از مواد کتابخانه از آسیب ناخالصی‌های هوای آلوده در آمان نیستند، حتی اگر کتابخانه در خوش آب و هوای ترین منطقه با سالمترین هوای افق شده باشد.

نور: نور طبیعی حاصل از گردش شب و روز نیز مثل نور مصنوعی بر مواد کتابخانه اثر می‌گذارد. گرچه تأثیر نور خارج از مجامع علمی مورد توجه - چندانی قرار نگرفته است، ولی نور مرئی، چه طبیعی و چه مصنوعی به نحوی

بر رنگ روی جلد کتاب‌ها، رنگ مواد چاپی، نقشه‌ها و غیره اثر می‌گذارد. کاغذ اگر مدتی در معرض تابش اشعهٔ ماوراء‌بنفس قرار بگیرد شکننده و بی‌دوام می‌شود. با وجود اینکه نور کاغذ را اکسیده می‌کند، ولی روی ملکول‌های سلولز تأثیر مستقیم ندارد؛ در عوض بر اجزاء دیگر و ناخالصی‌های کاغذ از قبیل اسید، مواد چوبی، رزین، سریش، ناشاسته، رنگ و غیره اثر فتوشیمیایی^{۱۳} دارد. حاصل این واکنش‌هاست که بر سلولز اثر می‌کند، زنجیر اتصالات ملکول‌ها را می‌شکند و مواد را ضعیف می‌گرداند. سلولز در اثر نور سفید می‌شود و دیگر مواد موجود در کاغذ به زردی می‌گراید. کاغذ اگر که مدت زیادی در معرض نور قرار بگیرد، به سبب خاصیت نور ساخت^{۱۴} (تجزیه ترکیبات شیمیایی به کمک انرژی نورانی) نور، برای دیگر فعل و افعالات تخریب کننده آمادگی پیدا می‌کند (حساسیت در مقابل اثر قلیایی‌ها). اشعهٔ ماوراء‌بنفس بیشترین خسارت را به کاغذ و پارچه وارد می‌سازد. روشنایی روز و نور چراغ‌های فلورسنت هر دو اشعهٔ ماوراء‌بنفس دارند و محرب هستند. با کمک فیلتر (صفی) می‌توان اشعهٔ محرب چراغ فلورسنت را تصفیه کرد، ولی شبشهای معمولی که در پنجره‌ها به کار می‌رود، تمامی اشعهٔ ماوراء‌بنفس نور خورشید را تصفیه نمی‌کند. نور سفید کمترین صدمه را به سلولز وارد می‌آورد. از طرفی نور مانع رشد و نمو برخی از انواع حشرات موذی است. تابش مستقیم نور سبب می‌گردد آن‌ها در نهانگاهشان بمانند. از این نظر لازم است تمام نقاط کتابخانه پیوسته روشن باشد.

سوسک و دیگر حشرات به ندرت در کتابخانه دیده می‌شود، مگر اینکه محل تاریک را یکباره روشن کنند. موش صحرایی و موش معمولی نیز به ندرت دیده می‌شوند؛ هرچندکه بعيد بتوان ساختمانی بدون موش یافت. می‌گویند تعداد موش‌های یک شهر از تعداد انسان‌های همان شهر بیشتر است. این جانوران مضر بدون استثناء شب‌ها به خرابکاری می‌پردازند.

۱۳) PHOTOCHEMICALLY
۱۴) PHOTO SYNTHESIS

دما : متناسب و معنده نگاهداشتند مای کتابخانه در فصول مختلف سال، از ضروری ترین شرایط استفاده از کتابخانه است. عدم کنترل دمای کتابخانه موجب اختلال در فعالیت کتابخانه شده، به صورت های مختلف به مجموعه و محتویات کتابخانه کمابیش آسیب می رساند، گرما (همراه با مواد غذایی و رطوبت) از عوامل اصلی رشد کپک است. حشرات در ساختمان های گرم به سرعت رشد می کنند. گرما سبب تسریع فساد شیمیایی کاغذ، چرم و پارچه می گردد. در گرمای زیاد کتابخانه، چسب و سریش جلد کتاب خشک و فساد می شوند. گرمای حاصله از آتش سوزی های اتفاقی به کتاب ها و کاغذ - حتی اگر در معرض مستقیم آتش هم نباشد - خسارت های بسیار وارد می آورد. کاغذها و کتابهایی که در معرض حرارت قرار گیرند قابلیت تاخوردن خود را از دست می دهند و ترد و شکننده می شوند.

نسخه های خطی که از پاپیروس یا تنہ درختان و یا برگ درخت نخل تهیه شده باشند، بر اثر حرارت خشک و شکننده می شوند. در ساختمان های فوق العاده گرم و یا در آب و هوای گرمسیری مواد کتابخانه به سادگی فساد می پذیرند و از بین می رونده مقاومت کاغذ بستگی به مقاومت الیاف و ماده ای که باعث به هم چسبیدن الیاف شده است، دارد، درجه حرارت و رطوبت کم از فساد و تخریب کاغذ می کاهد و عمر نامرغوب ترین مواد کتابخانه در دمای کم افزایش می یابد.

رطوبت : رطوبت نیز مانند دما می تواند برای مواد کتابخانه هم مفید و هم مضر باشد. رطوبت در حد مناسب برای حفظ انعطاف کاغذ لازم است. رطوبت بیش از حد به رشد کپک در کاغذ کمک می کند و کمبود آن کاغذ را شکننده می سازد. کتابهایی که کاغذ آنها از خمیر چوب تهیه شده باشد و یا نسخه های خطی که در محیط مرطوب قرار گرفته باشند، پس از خشک شدن خرد می گردند، رطوبت زیاد سبب رشد سریع کپک در چرم می شود.

اول رنگ پوست را زایل می‌کند و سپس روی خود چرم اثر می‌گذارد. کمبود رطوبت چرم را خشک می‌کند و چنانچه چرم مدتی طولانی در معرض رطوبت قرار گیرد، سرانجام به ماده‌ای فیرمانند تبدیل می‌گردد. هاگ‌های کپک در فضای پراکنده است، ولی فقط روی سطوح مرطوب می‌نشیند و شروع به فعالیت می‌کند. رطوبت زیاد مناطق استوا بی و نیمه استوا بی بزرگترین دشمن مواد کتابخانه است. از این رو بهترین راه مبارزه با قارچ‌ها و کپک‌ها کنترل میزان رطوبت است.

رطوبت از راه‌ها و به طرق مختلف به محتویات کتابخانه آسیب می‌رساند. چکه کردن و نشت آب، وجود آبروهای مسدود در نزدیکی پی و ساختمان کتابخانه از جمله عواملی است که به مجموعه کتابخانه آسیب می‌زند. کاغذهارا لکمی کند، خطوط مرکبی را محو و پاک می‌سازد، پوشش پارچه‌ای کتابهارا از بین می‌برد و سبب زنگ زدن فلزات می‌گردد. نفوذ و نشت آب در دیوارها، زیر قفسه‌ها و انبار کتابخانه عامل مناسب رشد و نمو انواع قارچ‌ها و کپک‌هاست.

به هنگام آتش سوزی در کتابخانه، خسارات ناشی از آبی که برای خاموش کردن آتش به کار می‌برند اغلب بیشتر از خسارات ناشی از شعله‌های آتش است. کاغذهای قدیمی، چنانچه آبرویشان بریزد، به شکل ناهنجاری لکمی شوند و اگر فوراً "خشک نشوند به ماده‌ای نرم و اسفنجی تبدیل می‌گردند. چرم، پارچه و جلد کاغذی کتاب‌هایی که خیس می‌شوند معمولاً "بلکی از بین می‌روند.

حشرات : حشرات مخفی موزی مانند کک، شپش و غیره جانورانی هستند که معمولاً "همه‌جا یافت می‌شوند و کنترل آن‌ها مشکل است. این جانوران از نظر آسیبی که به مواد کتابخانه می‌زنند به دو دسته تقسیم می‌شوند: دسته‌اول حشراتی هستند که روی مواد کتابخانه زندگی می‌کنند و آن‌ها را از بین می‌برند و دسته‌دوم حشراتی هستند که گاه به گاه و هر وقت که محیط مساعد باشد از مخفیگاه خود بیرون می‌آیند و هجوم خود را به

کتاب‌ها و دیگر مواد کتابخانه آغاز می‌کنند . بیشتر از هفتاد نوع حشره به عنوان دشمن مواد کتابخانه شناخته شده‌اند که شناخته شده ترین آنها سوسک‌های حمام ، سیلورفیش^{۱۵} ، موریانه‌ها ، شپش‌کتاب ، کرم کتاب ، بیدها و ساس‌ها هستند .

سوسک حمام : بیش از هزار نوع از این موجود‌نفرت‌انگیز در سراسر جهان وجود دارد که بیشتر انواع آن خاص مناطق استواهی و نیمه استواهی است . خوشبختانه فقط پنج نوع از سوسک‌های حمام به مواد کتابخانه علاقه‌دارند . این آفت‌ها حامل کثافات و آلودگی‌ها هستند و ظاهرا "عامل انتقال میکرب بیماری وبا ، تیفوئید و اسهال خونی نیز هستند . این حشرات با بدن‌های پهنه و کشیده قبه‌های یا سیاهرنگ خود در طول روز در میان شکاف‌ها و ترک‌های اجسام و دیواره ساختمان‌ها پنهان می‌شوند و شب‌هنگام برای حمله بیرون می‌آیند . چسب ، سریش ، کاغذ و پارچه خوراک‌های مناسبی برای این آفت است . این حشرات از پارچه و کاغذ عطف کتاب شروع به خوردن می‌کنند تا به کاغذ کتاب برسند ، ولی به ندرت به قسمت درونی جلد و صفحات کتاب رخنه می‌کنند . این حشرات مایع سیاهرنگی ترشح می‌کنند که سبب لک شدن مواد می‌گردد . جنس ماده سوسک حمام تخم خود را درون کیسه‌ای که در بدنش وجود دارد حمل می‌کند تا به جای مناسبی که غذا ، کثافت و چیزهای دیگر در دسترس باشد و درجه حرارت و رطوبت محیط نیز مناسب باشد ، برسد ، در این محل است که تخمریزی می‌کند تا تخم پس از طی زمان لازم به سوسک تبدیل شود .

سیلورفیش : سیلورفیش‌ها حشرات باریک‌اندام ، کوچک و بدون بالی هستند که به هنگام بلوغ طولشان به یک سانتی‌متر و نیم می‌رسد . این حشرات رنگی نقره‌گون دارند و به آسانی می‌توان آن‌ها را از روی دوشاخک و سه – ضمیمه موجود در دمستان تشخیص داد . اگرچه برخی موقع در روز هم می‌توان آنها را دید ، ولی فعالیت آن‌ها بیشتر شب‌هنگام انجام می‌گیرد . این حشره در بسیاری از ساختمان‌ها وجود دارد ، ولی محل‌های مرطوب و انبارهای

سرد را برای سکنی ترجیح می‌دهد. این حشره می‌تواند ماهها بدون غذا زندگی کند، ولی اگر به کتاب دست بیابد آن را تا قسمت داخلی عطف کتاب که آغشته به چسب یا ژلاتین است می‌بلعد. سیلورفیش جلد کتاب را می‌خورد تا به چسب آن برسد و در طی این مدت دائماً "تولید مثل" می‌کند. فضای تاریک پشت کتاب‌ها در قفسه و پشت کاغذها در کشوها و محفظه‌ها مکان مناسبی برای تخم‌گذاری آنهاست. تخمهای پس از دو هفته، البته در صورت مساعد بودن درجهٔ حرارت و میزان رطوبت محیط، تبدیل به نوزاد می‌شوند و پس از سه ماه این نسل جدید بالغ شده شروع به تخم‌گذاری خواهد کرد.

موریانه: این حشره در هوای گرم و معتدل رشد می‌کند، لیکن در شمالی‌ترین نقاط اروپا نیز یافت می‌شود. اگرچه موریانه کمی شبیه مورچه‌است و بعضی مواقع مورچه‌سفید نیز نمی‌شود، ولی واقعیت آن است که موریانه‌سفید است و نه مورچه. تاکنون تقریباً ۱۹۵۰ نوع موریانه شناخته شده است. جامعهٔ موریانه یکی از شگفت‌ترین جوامع جانداران است که تشکیل شده از سربازان، کارگران و تولیدکنندگان نرو ماده. اجتماع موریانه پر جمعیت است و اغلب اوقات به یک میلیون هم می‌رسد. موریانه‌ایی که در زمین لانه کرده‌اند با ایجاد حفره‌هایی در اطراف پی‌های سنگی و بین دیوارها و سقفها به درون ساختمان‌ها راه پیدا می‌کنند و خسارات مدهشی به بار می‌آورند. پیدا کردن آن‌ها مشکل است زیرا در لابلای قفسه‌ها و کتاب‌ها پنهان می‌شوند و شروع به خوردن می‌کنند و آنقدر به این کار ادامه می‌دهند تا اینکه ذرات چوب و یا کاغذی را که خورده‌اند هضم گردیده و دفع شود. موریانه‌ایی که به داخل وسایل چوبی رخنه می‌کنند نیز مثل دیگر موریانه‌ها پرخورند و باعث خرابی مواد می‌شوند.

شپش کتاب: شپش کتاب حشرهٔ ریز سفید یا خاکستری رنگی است که اندازهٔ آن از نوک سنجاق تجاوز نمی‌کند و گاهی هزارها از آن در لابلای صفحات کپکرزده یک کتاب وجود دارد. این حشرات به ویژه در تابستان

و پاییز در ساختمان‌ها و به تعداد زیاد یافت می‌شوند و پیوسته در جستجوی مکان‌های مرطوب و تاریک هستند. آن‌ها تقریباً "همچیزی می‌خورند و معمولاً" در مکان‌هایی که سبزیجات و یا فضولات حیوانات جمع آوری می‌شود زندگی می‌کنند. شپش کتاب قارچ‌های میکروسکوپی کتاب‌های کپکزده رابه سلولز و ژلاتین و چسب ترجیح می‌دهد. این حشرات مضرنند ولی خسارات چندانی به مواد کتابخانه وارد نمی‌آورند. در هر حال وجود آن‌ها هشداری است به کتابدار تا بداند موقعیت و شرایط کتابخانه برای جلب حشرات خطرناک‌تر مناسب شده است.

کوم کتاب: کرم کتاب نام یک نوع کرم بخصوص نیست، بلکه به "لارو"^{۱۶} صد و شصت نوع سوسک اطلاق می‌شود که در سراسر جهان پراکنده‌اند. این لاروها و سوسک‌های بالغ "ممولاً" به نظر نمی‌آیند مگر اینکه نهانگاهشان و پیران گردد. در کتابخانه تخم‌های خود را در لبه کتاب‌ها می‌گذارند و لبه زیرین کتاب یعنی آن قسمتی را که با سطح قفسه در تماس است بیشتر ترجیح می‌دهند. پس از اینکه لاروها از تخم بیرون آمدند شروع به خوردن کتاب می‌کنند و سوراخ‌هایی در لایای صفحات و جلد کتاب به وجود می‌آورند. این لاروها نوعی مادهٔ چسب مانند ترشح می‌کنند که اغلب صفحات کتاب را به یکدیگر می‌چسباند. مدفوع این لاروها شبیه خاک نرم است که در حفره‌هایی که این لاروها کنده‌اند و همچنین روی طبقات قفسه‌های کتاب یافت می‌شود. این حشرات تا زمانی که در مرحلهٔ دگردیسی هستند در این حفره‌ها زندگی می‌کنند، ولی پس از شکافتن پیله، حشره بالدار خارج شده شروع به خوردن کتاب می‌کند تا راهی به خارج پیدا کند و در خارج از حفره‌ها شروع به تولید مثل نماید. ضرر حفره‌هایی که حشره بالغ می‌کند

(۱۶) به حشره‌ای که از تخم خارج می‌شود لارو LARVAE می‌گویند. بعضی از حشرات و انگل‌ها به جای تخم، مستقیماً "لارو می‌زنند. معمولاً" شکل لاروی وبالغ حشره از لحاظ ظاهر با یکدیگر اختلاف زیادی دارند. در بعضی موارد لارو حشرات و انگل‌ها بیش از خود حشره بالغ برای انسان و اشیاء مضر است.

به مراتب کمتر از حفره‌هایی است که لاروها در کتاب ایجاد می‌کنند. کرم کتاب صفحات چاپ شده را می‌بلعد تا حدی که دیگر متن کتاب از حیزانتفاع ساقط شود. حتی حفره‌های کوچکی که به وسیلهٔ لاروها در کتاب ایجاد می‌شود، می‌تواند اوراق کتاب را به سادگی پریشان کند. برخی اوقات آستر لعاب مانند این حفره‌ها به گونه‌ای صفحات کتاب را به هم می‌چسباند که به هنگام باز کردن کتاب صفحات بشدت صدمه می‌بینند.

بید: بیدخانگی که قهوه‌ای رنگ است، بغيراز افريقا و امريکاي جنوبي، در تمامی نقاط گيتى به وفور يافت مي شود. در از لارو اين حشره که سري تيره رنگ و بدني سفيد و بدون كرك دارد به يك سانتي متر و نيم مي رسد. اين لاروها پارچه و پوست گوساله را که به عنوان روکش جلد کتاب به کار رفته می خورند. عجیب اینکه پوست بز به علل ناشناخته‌ای در برابر بید زدگی مصنوب است. بیدهای بالغ که بال هم دارند تخم‌های خود را در شکاف‌های دیوار، کفاتاچ و یا هرجای پنهان دیگری می‌گذارند. البته باید گفت پیدايش چهار نسل از این حشره در سال (در آب و هوای گرم) غیر عادی نیست.

جوندگان: جانداران جونده‌پرشمارند و در سراسر گیتی پراکنده. مشهورترین این جانداران که به بحث فعلی ماهم مربوط هستند، عبارتنداز موش، موش صحرایی، سگ‌آبی، جوجه‌تیغی، سنجد، خرگوش، موش صحرایی قطب شمال و بسیاری حیوانات مشابه دیگر. برخی از جوندگان برای انسان مفید هستند و برخی دیگر، به ویژه موش صحرایی، ناقل بیماری طاعون و انگلی به نام تریشین و نیز نابودکننده اموال و محصولات نوع بشر. موش صحرایی که رنگی قهوه‌ای و طولی بیش از هیجده سانتی متر دارد یکی از دشمنان بزرگ کتابخانه‌ها و موزه‌هاست. جنس ماده موش صحرایی سالی پانزده بار تولید مدل می‌کند و گاهی مشاهده شده که چند هزار موش صحرایی در ساختمانی قدیمی لانه کرد هاند. هیچ گاه نمی‌توان به درستی تعداد موش‌ها را تخمین زد، چون کمتر در انتظار پیدا می‌شوند، در کتابخانه‌ها این جانور هرچه را که از کاغذ،

چرم ، پوست ، چسب ، چسب نشاسته ، ژلاتین و غیره درست شده باشد می خورد . موش صحرایی بیشتر در شکاف دیوارها یا مکان های تاریک و دور از دسترس و یا زیرزمین ها لانه می سازد و موش های جوانی هم دیده شده اند که در کمد ، کشوهای میز تحریر ، قفسه های کتاب و یا محفظه های فلزی که به ندرت در شان بازمی شود لانه کرده اند . اگر موش ها را در چنین محل هایی غافلگیر کنند و حیوان دریابد که راه فراری ندارد ، برای دفاع از خود گاز می گیرد . گاز گرفتگی این موش ها بسیار خطرناک است .

موش : بیش از سیصد نوع موش در دنیا شناخته شده است که به غیر از جزایر اقیانوس آرام (کبیر) در سراسر جهان پراکنده اند . موش ها در تمام دنیا به نوعی اهلی شده اند؛ زیرا که در منازل آدمیان و ایمن از دشمنان طبیعی خود وسایل ساختن لانه و نیز غذای فراوان یافته اند . موش های خانگی رنگی خاکستری مایل به آبی و طولی ، با احتساب دم ، حدود ده یا دوازده و نیم سانتی متر دارند . این موش ها نیز در سال پانزده بار زاد و ولد می کنند و موش های نوزاد پس از دوهفته قادر به دفاع از خود می باشند . این موش ها اگرچه به خطرناکی و زیانباری موش صحرایی نیستند ، ولی جزء آفات جدی کتابخانه به حساب می آیند . زیرا در کتابخانه هم لانه می کنند و به کتاب و کاغذ و تمام وسایل چوبی آسیب می رسانند .

کبوتر : این پرنده که در داخل و یا اطراف بناهای عمومی زندگی می کند ، اگرچه به عنوان آفت کتابخانه قلمداد نشده است ، ولی اغلب به صورت غیر مستقیم سبب بروز خساراتی می گردد . علاوه بر اینکه با مدفوع خود همچرا کشیف می کند ، حشرات را نیز در لای پرها و بال های خود از محلی به محل دیگر منتقل می کند .

قارچ : قارچ ها که پرشمارترین موجودات زنده روى زمین را تشکیل می دهند ، در مکان هایی که مواد آلی وجود داشته باشد و آن ها بتوانند روی این مواد رشد و نمو کنند ، یافت می گردند . بیشتر قارچ ها آنقدر کوچکند که با چشم غیر مسلح دیده نمی شوند . قارچ ها که نوعی زندگی گیاهی دارند

از نظر ساختمان با یکدیگر بکلی تفاوت دارند، ویژگی مشترک قارچ‌ها نداشتند سبزینه (کلروفیل)، یعنی ماده‌ای است که باعث سبزی رنگ‌گیاهان می‌شود، عده‌ای از قارچ‌ها انگل‌هایی هستند که روی دیگر گیاهان زنده زندگی می‌کنند و بقیه گندروها بی^{۱۷} هستند که روی مواد آلی مرده یا در حال فساد زندگی می‌کنند. فرق بین قارچ و گیاهان عالی در اعمال فیزیولوژیکی^{۱۸} آن‌هاست. گیاهان سبز بی اکسید کردن را از هوا جذب می‌کنند و به کمک سبزینه^{۱۹} خود و در مجاورت نور و رطوبت آن را به کربوهیدرات‌ها بی^{۲۰} که به مصرف ساختن نسوج و رشد گیاه می‌رسد، تبدیل می‌کنند. قارچ‌ها چون سبزینه ندارند کربوهیدرات‌های لازم برای رشد را از دیگر مواد آلی بدست می‌آورند. یکی دیگر از ویژگی‌های این گیاهان این است که در تاریکی خیلی بهتر از روشناهی رشد می‌کنند.

کپک و زنگ گیاهی: اشکالی از حیات هستند که از قارچ‌ها فاصله زیادی ندارند. کپک‌ها و زنگ‌های گیاهی معمولاً "روی نسوج مواد آلی" می‌رویند و از طریق رشته‌هایی که به داخل این مواد می‌دوانند تغذیه می‌کنند. این قارچ‌گونه‌ها را از توده (کلنی) های پودر مانند هاگ که روی مواد به وجود می‌آورند می‌توان بازشناخت. کپک در مکان‌هایی که رطوبت وجود دارد پدید می‌آید. مثل زیرزمین‌ها و مکان‌هایی که به خوبی تهویه نمی‌شوند. کمترین نشانه از کپک هشداری است بر این خطر که درجه حرارت و رطوبت کتابخانه به بیش از حد لازم رسیده است. هاگ قارچ‌ها همیشه به مقادیر بسیار زیاد درهوا وجود داشته، کاملاً "بی ضرره" هستند، اما اگر مکانی مرتبط با درجه حرارت بالا، نور کم و غذای فراوان به دست آید – و بی‌شک این همان شرایطی است که در بسیاری از کتابخانه‌ها و آرشیوها وجود دارد –

(۱۷) گندرو یا SAPROPHYTE جانداری است که مواد آلی را به صورت محلول از تجزیه بافت‌های گیاهی یا جانوری درحال فساد به دست می‌آورد. این کیفیت بیشتر در گیاهان دیده می‌شود. مانند برخی از قارچ‌ها و باکتری‌ها.

(۱۸) PHYSIOLOGICAL (۱۹) CARBOHYDRATE

به سرعت رشد و گسترش می‌یابند و به مواد کتابخانه آسیب می‌رسانند. پیشگیری از آفت‌های ساده است. کتابداران اگر زود دست به کار شوند، می‌توانند با استفاده از جاروبرقی، برس‌های کف‌رویی وغیره و پاکیزه‌کردن وسایل کتابخانه این آفت را از بین ببرند. اما اگر شرایط مناسب رشد قارچ‌ها از بین نرود، قارچ‌ها رشد کرده و مواد فسادپذیر را به سرعت فاسد می‌کنند. و اگر در این مرحله هم با قارچ‌ها مبارزه نشود و دما و رطوبت کتابخانه مورد کنترل قرار نگیرد، دامنه ضرر و زیان جبران ناپذیر خواهد شد؛ چرا که ادامه این شرایط موجب خواهد گردید جلد‌های چرمی کتاب‌ها پوسد، کاغذها ابتدا فاسد شده، سپس به شکل کاغذ خشک‌کن در آید و بالاخره به خمیری مچاله شده تبدیل گردد.

هنگامی که قارچ‌ها به نشاسته و چسب کتاب حمله می‌کنند این مواد را می‌پوسانند. کپک پس از هضم نشاسته به نسوج سلولزی حمله کرده کاغذ را فاسد می‌کند. اثر فاسدکنندگی اسید و کپک را به آسانی می‌توان از یکدیگر تمیز داد؛ اسید کاغذ را شکننده می‌کند – به هنگام ناکردن، کاغذ ترک می‌خورد – ولی کاغذی که بر اثر حمله قارچ‌ها بی‌دوام شده باشد، کماکان حالت انعطاف و نرمی را حفظ می‌کند. کپک همچنین سبب کمرنگ شدن مركب مازو و آهن می‌شود و چنانچه واکنش شیمیایی تکمیل گردد. نوشته‌ها محو می‌شود و بدین ترتیب کتاب‌های خطی بسیاری از بین می‌رود.

به تازگی معلوم گردیده که کاغذها را می‌توان بر حسب مقاومتشان در برابر قارچ‌ها طبقه‌بندی کرد. مقاومت کاغذ به عملیات شیمیایی بستگی دارد که در مراحل تولید کاغذ به کار بسته می‌شود. کاغذ‌های ماشینی تهیه شده از خمیر چوب از کاغذ ساخت دست که ماده اصلی خمیر آن‌ها از تکه‌های پارچه تشکیل شده آسیب‌پذیرتر است. کاغذ‌های آهارزده چون رطوبت‌کمتری جذب می‌کند مقاومتشان در برابر قارچ بیشتر است. کاغذ‌های با $\text{PH} = 5/5$ تاء در برابر کپک کاملاً "مقاوم هستند. کاغذ‌های صیقل‌داده شده با ماشین به خاطر نرمی، تمیزی و جذب رطوبت کمتر، در مقابل کپک

مقاومند . و بر عکس کاغذهای ضخیمتر به آسانی هاگ‌ها را جذب می‌کنند .
کاغذهایی که آهار ژلاتین یا ناشاسته دارند برای رشد کپ متناسبند .
برخی باکتری‌های خطرناک نیز روی مواد آلی زندگی می‌کنند که
خوشبختانه به ندرت در کتابخانه‌ها یافت می‌شوند و اگر دیده شوند ، نشانه
آن است که مواد کتابخانه به آب دهان ، مواد لزج گیاهی ، گریس یا دیگر
مواد غیر بهداشتی آلوده شده است .

زنگ زدگی : لکه‌های قهوه‌ای بدنمایی که اغلب روی کاغذهای کهنه
دیده می‌شود نشانه این است که آفت قارچ به کاغذ سرایت کرده است .
حتی اگر کپ و شرایط پیدایش آن از بین رفته باشد ، باز زنگزدگی می‌تواند
شیوع یابد . پس از تحقیقات بسیار به این نتیجه رسیده‌اند که :

الف) رطوبت لازم برای زنگزدگی خیلی کمتر از رطوبت لازم برای
پیشرفت کپ‌های قابل روئیت است :

ب) گسترش زنگزدگی تا حد زیادی به روش ساخت کاغذ بستگی دارد
(نمک‌های آهن و دیگر ناخالصی‌هایی که به خمیر کاغذ افزوده شده است) ;
پ) کاغذهایی که از سلولز تقویباً "خالص تهیه شده‌اند کمتر از دیگر
انواع کاغذ دچار زنگزدگی می‌شوند :

ت) لکه‌های زنگزدگی نتیجه فعل و انفعالات شیمیایی بین ناخالصی‌های
آهن (هیدروکسید 2° و اکسید آهن 21°) موجود در کاغذ و اسیدهای آلی
آزاد شده به وسیله قارچ‌ها است .

اسید : دشمن بزرگ کتابداران و متصدیان مراکز اسناد و آرشیوها به شمار
می‌رود . به سبب وجود وسایل بسیار و راه‌های گوناگونی که باعث ورود اسید
به کتابخانه‌می‌شوند ، هیچ کتابخانه‌ای از آسید این دشمن خطرناک در امان
نیست ، دیگر دشمنان کتابخانه به آسانی قابل تشخیص هستند و حتی اغلب
پیش از آنکه خسارت وارد آورند به سادگی می‌توان نابودشان کرد . اما همیشه

نمی‌توان از زیان‌های اسید‌ها پیشگیری کرد. در بسیاری موارد چرم یا کاغذ در مراحل تولید به اسید آلوده می‌شوند و تخریب الیاف حتی پیش از آنکه کتاب، مواد چاپی، نقشه‌ها یا دستنوشته‌ها به کتابخانه آورده شوند شروع می‌شود. منابع اصلی اسید موجود در کاغذ عبارتند از: بی‌اسید گوگرد موجود در هوای آلوده، لینین^{۲۲} موجود در خمیرچوب، آهارهای راتبیانه و زاج، با قیمانده مواد شیمیایی سفیدکننده، مرکب مازو و آهن و انتقال اسید از دیگر مواد. چرم به وسیله مواد شیمیایی که به هنگام تولید در معرض تأثیر آن‌ها قرار می‌گیرد، یا بر اثر جذب بی‌اسید گوگرد از هوای آلوده یا به وسیله انتقال اسید از دیگر مواد اسیدی شده، تحت تأثیر اسید قرار می‌گیرد (اسیدی می‌شود). پرشنمن و پوست‌گوساله به خاطر طبیعت قلیایی خود در برابر اسید مقاوم هستند.

بی‌اسید گوگرد به رغم پراکندگی بسیار آن در هوای آلوده شهرها به تنها بی‌مواد کتابخانه بی‌ضرر است، ولی وجود مقداری مس یا آهن نقش کاتالیزر را در فعل و انفعالات شیمیایی بازی می‌کند و بدین گونه بی‌اسید گوگرد با آب (رطوبت موجود در مواد کتابخانه) ترکیب می‌شود و اسید سولفوریک تولید می‌کند اسید به دست آمده بر الیاف سلولز اثر می‌کند و با شکستن ساختمانی ملکولیش آن را از بین می‌برد. این فعل و انفعال شیمیایی سبب می‌شود کاغذ به شدت شکننده شود، تا جایی که حتی با اشاره دست خردگردد و یا کاغذ به شکل ناخوشایندی لک شود و نوشته‌های چاپی و تصاویر محوگردند. در امر تخریب و فساد کاغذ مقدار اسید موجود چندان اهمیت ندارد، بلکه مهم وجود اسید است؛ زیرا رقیق‌ترین اسیدها نیز می‌توانند عمل تخریب را انجام دهند.

میزان فعالیت شیمیایی اسید موجود در مواد را با pH آن اسید مشخص می‌کند. pH نمایشگر غلظت یون هیدروژن است.

در کتابخانه، pH مواد را می‌توان با آزمایش به وسیله معرفه‌های شیمیایی ویژه بر روی نقاط کوچکی از مواد بادقت کافی تعیین کرد. مقیاس

یک مقیاس دلخواه است که از یک تا چهارده شماره‌گذاری شده است. عدد هفت بیان‌کنندهٔ نقطهٔ خنثای مواد است. غدد چهارده مبین حد قلیابی و عدد سه نشان‌دهندهٔ خاصیت اسیدی شدید است. باید به خاطر داشتمباشیم، چون این مقیاس یک مقیاس لگاریتمی است، بنابراین افزایش خاصیت اسیدی از هفت تا شش فقط یک‌دهم افزایشی خاصیت اسیدی از شش تا پنج می‌باشد و این تناسب تا پایین‌ترین درجهٔ این مقیاس برقرار است. اسید سولفوریک چون اسیدی پایدار است، بیشترین صدمه را به کاغذ وارد می‌آورد؛ ولی حتی رقبق‌ترین و ضعیفترین اسیدها هم اثر تخریب‌کنندهٔ قابل‌ملاحظه‌ای بر کاغذ دارند. اثر اسید سولفوریک بر چرم همانا شکننده‌شدن چرم است که سبب ترک خوردن محل‌های لولایی جلد می‌گردد و سرانجام به پاره شدن جلد می‌انجامد. چرم اسیدی شده در نهایت به ماده‌ای قرمز و پودرمانند تبدیل می‌گردد که قادر هرگونه ارزش نگهداری است.

کنترل کیفیت در کارخانه‌های جدید منحصر به حصول اطمینان از پاک شدن مواد سفید‌گننده‌ای است که تهنشین می‌شوند. و البته این نوع از کنترل مقصودی را که ما از دفع یا خنثی‌کردن مواد زاید و مضر داریم، تأمین نمی‌کند. در اوایل قرن نوزدهم کاغذسازان برای سفید کردن خمیر کاغذی که از تکه‌های پارچه تولید شده بود از کلرین ^{۲۳} استفاده می‌کردند. کلرین باقی‌مانده در این کاغذها در پایان کار به اسید کلریدریک ^{۲۴} که قدرت تخریب‌کنندگی آن با اسید سولفوریک تقریباً "یکسان است تبدیل می‌شد و وجود این مواد علت اصلی شکنندگی کاغذهای تولید شده از تکه‌های پارچه است که باید سفیدی و استحکام خود را تا چندین قرن حفظ کنند. برخلاف عقیدهٔ عموم، کاغذ خوب با گذشت زمان کهنه به نظر نمی‌رسد. بسیاری از کاغذهایی که سه یا چهار قرن پیش از خمیر پارچه سفید (پارچه سفیدرنگی که از الیاف پنبه یا کتان و یا الیاف مشابه بافته شده است) درست شده‌اند

و مادهٔ دیگری به عنوان رنگبر و غیره به آنها افزوده نشده است با اعمال اندک توجهی به اصول اولیهٔ نگهداری مثل روزاول سفید و تمیزباقی ماند‌اند. لکه‌لکه شدن کاغذها براثر آلوده شدن کاغذ و استفاده نادرست از آن است، نه گذشت زمان. حتی کاغذی که از سلولز حاصله از چوب تهیه شده باشد نیز پس از گذشت زمان بسیار تمیز و درست باقی می‌ماند؛ به شرط اینکه مواد ناخالص کاملاً "از خمیر کاغذ گرفته شده باشد و آهار راتیانه نیز به آن نزدیک باشند. امروزه هنوز هم برخی از سازندگان کاغذ از خمیر چوب برای ساختن کاغذهای بادوام و با کیفیت اعلا استفاده می‌کنند.

علت اصلی پیدا شدن مواد اسیدی در کاغذ کاربرد زاج^{۲۵} است. زیرا برای جدا کردن راتیانه از خمیر کاغذ و تسريع زمان پالایش تولید از این قبیل مواد استفاده می‌کنند. راتیانه سبب تقلیل هزینهٔ تولید کاغذ می‌شود. زاج که یک مادهٔ اسیدی ضعیف است برای ثبات‌گذین کردن راتیانه لازم است و سبب می‌شود ذرات گل رس که در بسیاری از کاغذهای مخصوص کتاب وجود دارد به الیاف موجود در خمیر کاغذ به‌چسبند. فعل و افعال اسیدی زاج و اکسیداسیون راتیانه سبب تیرگی رنگ و شکننده شدن بسیاری از کاغذهای ماشینی می‌گردد. آهار ناشاسته و ژلاتین که پس از آماده شدن کاغذ به آن زده می‌شود، برای کاغذ نسبتاً "بی‌ضرر" است.

بیشتر مرکب‌های مازو و آهن و تقریباً "تمامی مرکب‌های امروزی اسیدی هستند و تنها، مرکب هندی که مخلوط دوده و یک مایع (صفح) می‌باشد، اسیدی نیست. چه بسیارند کتاب‌هایی که به خاطر اسیدی بودن مرکب‌پس از گذشت چند صباحی نوشته‌هایشان محو گردیده، از ارزش و اعتبار ساقط شده‌اند.

متأسفانه در کتابخانه اسید موجود در کاغذ نیز مثل اسید موجود در

۲۵) زاج سفید، سولفات مضاعف آلومینیم و پتاسیم آبدار است. در طبیعت به مقدار کافی وجود دارد. در صنایع کاغذسازی برای تهیه لعب کاغذ به کار می‌رود.

مرکب به صفحات دیگر، چرم، پارچه و دیگر مواد تشکیل دهنده کتاب منتقل می شود و به همین دلیل است که گاه دستنوشته هایی که با بهترین مرکب و با عالیترين کاغذ تهیه شده اند، صدمه می بینند و از بین می روند؛ شاید تنها به این خاطرکه این کتاب های با ارزش را از روی ندامن کاری و بی توجهی میان کاغذهای بی ارزش لفاف کرده اند یا در میان پوششهای عادی گذاشته اند و به همین جهت پس از چندی مواد اسیدی نشت کرده و به کتاب آسیب زده است.

*

آنچه که در این بخش به اختصار یاد شد، فهرست آسیب هایی بود که متوجه هر کتابخانه، مجموعه اسناد و مدارک و آرشیو است. اما باید در نظر داشت که دشمنان مواد کتابخانه بیش از اینهاست. اقلیمهای آب و هوایی گوناگون عامل پیدایش انواع و اقسام دشمنان مواد کتابخانه هستند. بر عهده کتابداران ایرانی است که در کنار وظایف اصلی کتابداری و با توجه به آب و هوای ویژگی هر منطقه، دشمنان مواد کتابخانه را شناسایی و راه پیشگیری و مقابله با آنها را پیدا کنند. اصول و کلیات مبارزه با آفات کتابخانه شناخته شده و دسترسی به آنها از طریق کتابها و مقالات متعدد ساده است.

بخش سوم

حفاظت و نگهداری از کتاب

۱) مراقبت کلی از مواد کتابخانه با توجه به نیازهای کتابخانه‌ای گوناگون.

حافظت و نگهداری از مواد کتابخانه یکی از مهمترین وظایفی است که در سازماندهی کتابخانه‌ها بایستی مورد توجه قرار گیرد. لیکن این کار مستلزم هزینه‌هایی نیزهست، و اگر قرار باشد این مراقبت با رعایت تمامی اصول علمی صورت گیرد، هزینه‌الازم میزانی معتبره خواهد داشت. البته واقعیت امر این است که چه در ایران و چه در کشورهایی که کتابخانه‌های جدید و پیشرفته دارند، بودجه کتابخانه‌ها بسیار محدود است و بنابراین اختصاص ارقام ثابتی برای حفاظت و نگهداری مواد کتابخانه تقریباً "غیر-ممکن" به نظر می‌رسد، به همین مناسبت لزوم تعیین اولویت درمورد موادی که به حفاظت نیازبیشتری دارند همواره برای هر کتابخانه‌ای احساس می‌شود. به ویژه در کتابخانه‌های بزرگ دنیا که بخش عمده‌ای از مجموعه آن‌ها را مجموعه راکد^۱ تشکیل می‌دهد، رعایت اصول حفاظت و نگاهداری کتاب از وظایف و مسئولیت‌های اصلی به شمار می‌آید. حتی در این قبیل کتابخانه‌ها، مجموعه راکد را بر حسب اهمیت و میزان استفاده از مواد به درجات مختلف تقسیم می‌کنند و برای هر درجه از مجموعه به نوع خاصی از مراقبت با تدبیرهای لازم متولّ می‌شوند.

تعیین و رعایت اولویت در مراقبت مواد کتابخانه بستگی کامل به نوع کتابخانه، کیفیت مجموعه و عوامل مؤثر دیگر دارد. مثلاً "در کتابخانه‌های

ملی مجموعه نسخ خطی ، نقشه‌ها ، کتاب‌های چاپ سنگی ، مجموعه کتاب‌های منتشرشده در آن کشور و اصولاً "تمام موادی که بخشی از میراث ملی محسوب می‌شوند ، حتی اگر از نظر چاپ یا محتوا دارای اهمیت چندانی نباشند ، باستی بی تردید تحت مراقبت و محافظت قرار گیرند؛ حال آنکه در همان کتابخانه ، مجموعه متون خارجی ، اگر که منحصر به فرد ، نفیس و کمیاب نباشند و یا اهمیت خاص دیگری نداشته باشند ، نیازی به مراقبت خاص از آن‌ها نخواهد بود .

در کتابخانه‌های عمومی تنها نسخه‌های خطی ، کتاب‌های چاپ سنگی و یا کتاب‌های مربوط به شهر یا منطقه‌ای که کتابخانه در آن قرار دارد از اهمیت‌ویژه‌ای برخوردارند و سایر کتب بدون شک تحت مراقبت ویژه‌ای قرار نمی‌گیرند .

در کتابخانه‌های تخصصی اهمیت مواد کتابخانه در ارتباط آن با تخصص و زمینه کار و فعالیت سازمان متبع است . مثلاً "در یک کتابخانه هنری وجود نسخه‌های اصلی اهمیت دارد و طبعاً" قیمت کتاب‌ها نیز بسیار گران است . به همین سبب نیاز به محافظت از آن‌ها کاملاً" محسوس است؛ در حالی که در یک کتابخانه علوم فضایی مواد کتابخانه پس از مدت‌کوتاهی از ارزش علمی ساقط می‌شوند و گبرا" باید جای خود را به کتاب‌های جدیدتر بدهند . بنابراین در این نوع کتابخانه‌ها تدبیر خاصی برای مراقبت و حفاظت از کتاب ، جز تدبیر معمول ، به کار نمی‌رود و به ندرت ممکن است حتی قسمتی از مجموعه کتابی این کتابخانه مشمول اقدامات خاص حفاظت بشود . اما نگاهداری از موادی شبیه میکروفیلم^۲ ، میکروفیش^۳ و میکروهای مختلف ، که از جمله مواد رایج در کتابخانه‌های تخصصی و تحقیقی هستند ، محتاج بررسی مفصلی است که مجال طرح آن در اینجا موجود نیست .

در کتابخانه‌های کودکان حفاظت از مواد کتابی منحصر است به صحفی کتاب‌های رایج با دوام ترکدن آن‌ها . در این گونه کتابخانه‌ها همیشه کتاب‌های تازه و نورا جایگزین کتابهای آسیب‌دیده می‌کنند . بدین نحو با توجه به نوع و خصلت هر کتابخانه می‌توان طریقه مراقبت و نحوه اولویت در کار

نگاهداری مواد کتابخانه را تعیین کرد . مع هذا برای آنکه ارجحهات دیگری که بر تضمیم گیری در این مورد تأثیر می گذارند آگاه باشیم ، عوامل زیر را به طور خلاصه بر می شماریم :

الف) میزان بودجهای که می توان صرف محافظت از مواد نمود .
تخصیص میزان هزینه لازم و تعیین درصد آن در کل بودجه کتابخانه نیز باید براساس ضرورت های حفاظت مواد کتابخانه باشد؛ زیرا به دلیل متفاوت بودن نوع کتابخانه ها و بالطبع متفاوت بودن نوع و شیوه حفاظت از مواد ، میزان هزینه لازم نیز متغیر خواهد بود .

ب) موقعیت اقلیمی کتابخانه از نظر آب و هوا و نور . موقعیت اقلیمی کتابخانه از نظر حفاظت مواد کتابی بسیار مهم است ، زیرا که خنثی کردن اثرات سوء آب و هوای نامساعد و اقلیم های زیانبار گاه غیرممکن و گاه فوق العاده پر خرج است . به ویژه در کشور ما چون اکثر کتابخانه ها بدون توجه به اصول حفاظت و بدون امکانات تهويه ساخته شده اند ، لذا باید در چنین شرایطی برنامه حفاظت از مواد کتابخانه با طرحی بسیار دقیق تنظیم و اجرا گردد .

پ) ساختمان کتابخانه : از آنجا که به خصوص درکشور ما در ساختمان کتابخانه ها پیش بینی های لازم نمی شود و معماری کتابخانه با توجه به اصول و مقتضیات اعمال نمی گردد و حتی در طرح ریزی ساختمان کتابخانه با هیچ کتابدار ذیفنی مشورت نمی کنند ، مشکلی بر مشکل های کتابخانه می افزایند و مالا " اقدامات حفاظتی را دشوارتر و بفرنجرت ری کنند . به همین لحاظ گاه کتابداران مجبور می شوند نا کارآیی ساختمان کتابخانه ها را با مشقت بسیار و به نحوی که امکانات اجازه می دهد جبران کنند .

ت) نوع و ماهیت مواد کتابخانه .

در کتابخانه های عمومی معمولاً " خود کتاب و استفاده از آن مطرح است نه نوع کاغذ و ماهیت مواد تشکیل دهنده کتاب . حال آنکه همان طور که پیش از این گفته شد ، در کتابخانه های ملی نه تنها نفس کتاب و استفاده از آن مطرح است ، بلکه این کتابخانه ها وظیفه مند هستند آثار منتشر شده

در کشور را به عنوان سپرده‌های ثابت و به مثابه میراث‌های ملی و فرهنگی نگاهداری کرده و از گزند زمان مصون دارند. بدین لحاظ توجه به عناصر تشکیل‌دهنده کتاب و ماهیت این عناصر از اهمیت شایانی برخوردار است. فی‌المثل دریک کتابخانه عمومی به نوع کاغذ کتاب اهمیت زیادی نمی‌دهند، چراکه غرض اصلی این کتابخانه فقط ارائه خدمت است، اما دریک کتابخانه ملی نه تنها توجه به نوع کاغذ بلکه به تمامی اجزاء و عناصر کتاب حائز اهمیت است. بنابرآنچه گذشت روشن است که کاغذ اسیدی چه آسیب‌های جبران ناپذیری می‌تواند به آثار نفیس و نایاب وارد آورد.

ث) تعداد مراجعین کتابخانه. اجرای طرح‌های حفاظت و نگهداری در کتابخانه‌هایی که تعداد مراجعینش کم است بسیار ساده‌تر از کتابخانه‌هایی است که مراجعین بسیار دارند؛ چون بی‌شک با زیاد بودن تعداد مراجعین نه تنها کتاب‌ها خیلی بیشتر به امانت گرفته می‌شوند؛ بلکه در معرض خطر و صدمات بیشتری نیز قرار می‌گیرند. از طرفی در این‌گونه کتابخانه‌ها کمتر امکان دارده بتوانیم کتاب‌های صدمه دیده را به مدتی طولانی برای مرمت از مجموعه خارج کنیم. بدین ترتیب باید در طرح ریزی برنامه حفاظت از مواد کتابخانه نقش مراجعین نیز به دقت در نظر گرفته شود.

ج) هدف و وظیفه کتابخانه در مقابل حفظ میراث ملی، محلی، علمی و هنری. باید از یاد برد که هر کتابخانه خط مشی (سیاست) خاصی دارد که از آن پیروی می‌کند و همین سیاست کتابخانه است که اولویت‌ها را در کار حفاظت و نگهداری از مواد کتابخانه تعیین می‌کند. پس باید با توجه به سیاست کتابخانه و اینکه کتابخانه چه هدفی را در مقابل نگهداری و پاسداری از میراث ملی، محلی، علمی و یا هنری دنبال می‌کند، طرح حفاظت مواد کتابخانه را تنظیم کرد و به مرحله اجرا درآورد.

ج) روش اداره کتابخانه (قفسه باز یا بسته). چنانچه کتابخانه‌ای دارای نظام قفسه بسته باشد امکانات حفاظت و نگهداری بیشتر است، زیرا حداقل کتابخانه با بی‌دقیقی مراجعه‌کنندگان و بی‌توجهی آن‌ها

در برداشتن کتاب از قفسه رویه رنگ نیستند ، و از طرفی کتابداران می توانند به سادگی قفسه و کتابها را بازدید نمایند و نظافت محیط مخزن ، درجه حرارت و درصد رطوبت را به راحتی تنظیم کنند؛ اما اگر کتابخانه دارای نظام قفسه باز^۵ باشد ، مراجعه کنندگان با بی توجهی و بی دقتی سبب وارد آمدن خسارات جزئی یا کلی به کتاب می گردند که در مجموع میزان خسارت می تواند بیش از حد تصور باشد .

تنها با بررسی دقیق تمام این موارد است که در هر کتابخانه می توان خط مشی لازم برای حفاظت از مواد کتابخانه را طرح ریزی کرد . اگرچه در بسیاری از کتابخانه ها امکان اجرای چنین طرح هایی به خاطر نداشتن بودجه و افراد آگاه وجود ندارد ، ولی به هر حال آگاهی کتابداران از شیوه های حفاظت و نگهداری و انتخاب برخی از راه های باصره و ممکن برای حفاظت ، ضد عفونی ، مرمت کتاب ها و دفاع در برابر دشمنان مواد کتابخانه می تواند بسیار مفید واقع شود .

۲ - روش های مراقبت از مواد کتابخانه

تهویه

مواد آلی عموماً " در برابر دما و رطوبت هوا حساس هستند . حداقل میزان درصد رطوبتی که برای مواد آلی بی زیان است ، ۵۵٪ می باشد . و حتی اگر به ۴۵٪ تقلیل پیدا کند صدمه ای به اشیاء حساس نخواهد رسید ؛ ولی چنانچه رطوبت نسبی کتابخانه تا مدت زیادی در این حد باقی بماند ، باید برای جبران آن میزان رطوبت موجود در هوا را افزایش داد یا درجه حرارت محیط را پایین آورد و یا به کمک دستگاه تهویه ، هوای کتابخانه را تجدید کرد . تهویه هوا به منظور بالابردن رطوبت نسبی سالن های کتابخانه صدمه ای به مواد کتابخانه نمی زند . البته همان طور که گفته شد می توان به جای بالابردن میزان رطوبت نسبی محیط درجه حرارت را پایین آورد .

۵) OPEN SHELVES SYSTEM

برای جلوگیری از تکثیر و نمو قارچ ها و موجودات ذره بینی کافی است که رطوبت نسبی کتابخانه‌ای که درجه حرارت محیط آن ۱۵ تا ۲۵ درجه سانتی گراد است، کمتر از ۶۸ درصد باشد، ولی چون خاصیت جذب رطوبت در کاغذها مختلف بوده و بستگی به جنس و ابعاد آن دارد، پس بهتر است حداقل رطوبت نسبی مجاز را به جای ۶۸ درصد در سطح ۶۵ درصد ثابت نگاهداریم. بنابراین بهترین شرایط حفاظت مواد کتابخانه‌ها و بایگانی‌های را کد به شرح زیر است:

الف) رطوبت نسبی از ۵۰ تا ۶۵ درصد؛

ب) درجه حرارت از ۱۵ تا ۲۵ درجه سانتی گراد (تقریباً "معادل ۶۵ تا ۷۵ درجه فارنهایت") .

حفظ دربرابر آلودگی‌های جوی: درمورد محافظت از اشیاء کتابخانه - به ویژه کتاب - آلوده شدن این موادر را با ذراتی که در هوای محیط معلق هستند نباید از نظر دور داشت. نوع این ذرات بستگی به موقعیت و محل کتابخانه دارد. اصول حفاظت نیز با توجه به موقعیت و محل کتابخانه به شکل زیر است:

الف) کتابخانه‌ای که در نزدیکی دریا قرار دارند: درمورد حفاظت از مواد این گونه کتابخانه‌ها باید دانست که نمک موجود در هوای این مناطق روی موادر سوب می‌کند و به خاطر خاصیت جذب رطوبت نمک محیط مناسب برای رشد قارچ و موجودات ذره بینی پدید می‌آید. حفاظت مواد در این محیط‌ها با اشکال مواجه است و نمی‌توان این اشکالات را به آسانی برطرف کرد. بهترین راه این است که کتاب‌ها و اسناد را بپوشانند یا در قفسه‌های شیشه‌دار یا ویترین بگذارند.

ب) کتابخانه‌ای که در شهرها و نواحی صنعتی واقع شده‌اند: در مورد حفاظت از مواد این گونه کتابخانه‌ها باید گفت که هوای آلوده این مناطق دوام و سلامت کلیه اجسام و اشیاء را از هر جنس که باشند تهدید می‌کند، زیرا اگر زدودن دوده یا ذرات شن و خاک به وسیله دستگاه‌های امکنده (جاروبرقی) می‌سر باشد، زدودن گازهای گوگردی از توان این دستگاه‌ها خارج است.

مقدار گازهای گوگردی موجود در هوای آلوده، شهرهای صنعتی را که از سوختن ذغال سنگ، کک، گازوییل و غیره حاصل می‌شود – مقدار گوگرد موجود در هر یک از این مواد مشخص است – با توجه به میزان مصرف سالیانه مواد مزبور می‌توان به تقریب تعیین کرد.

در مناطق صنعتی، مثل سواحل دریا، تا آنجا که ممکن است باید کتاب‌ها و دیگر مواد را با گذاردن در ویترین‌ها و قفسه‌های بیکه درهای آنها کاملاً "بسته" می‌شوند از معرض هوای آزاد دور کرد.

برای نگهداری بعضی کتاب‌ها و اسناد منحصر به فرد، ویترین‌ها و جعبه‌های مخصوصی ساخته شده که فضای درون آن‌ها را با گازهای بی‌اثری چون ازت یا هلیم^۶ پر می‌کنند. البته این ویترین‌ها طوری ساخته شده‌اند که نه گاز درون آنها به بیرون نشود می‌کند و نه هوای خارج به درون آن‌ها راه می‌یابد. بی‌شک این کار در مورد همه کتاب‌ها و اسناد مقدور نیست. کاری که کتابداران و متصدیان آرشیوها می‌باید انجام دهند این است که میزان خطر را در محیط کارشان تعیین کنند و مناسب‌ترین شرایط را برای حفظ مواد آسیب‌پذیر به وجود آورند. همچنین اساسی‌ترین کار در مورد مواد آسیب‌دیده کتابخانه خارج کردن آن‌ها از محیط کتابخانه و اقدام لازم جهت جلوگیری از پیشرفت آلودگی و فساد مواد است.

نگهداری مخزن: تمام اشیاء کتابخانه که خاک به خود می‌گیرند به اضافه وسائل دیگر که زود چرک و کثیف می‌شوند در نظافت کتابخانه تولید اشکال می‌کنند. معمولاً مسؤولین نظافت کتابخانه به ندرت از خصوصیات مواد کتابخانه و شیوه مناسبی که برای نظافت آنها لازم است، آگاهی دارند. تنظیم برنامه‌مرتب نظافت با رعایت حق‌تقدم قسمت‌های مختلف

(۶) هلیم HELIUM، عنصری است با علامت اختصاری He. از جمله گازهای نجیب است که میل ترکیب شیمیایی آنها کم است. در بعضی از گازهای طبیعی، از قبیل گازهای نفت، وجود دارد. در هوا نیز به نسبت یک دویست هزارم یافته می‌شود. گازی است غیرقابل اشتعال و سبک. برای پر کردن بالن‌ها و شیشه‌های هوایی مورد استعمال دارد.

کتابخانه، مرکز نظافت، نظافت روزانه و نظافت هفتگی و غیره در حوزه غرایی
 صلاحیت و اختیار مسؤولان کتابخانه است. رعایت همین نکات است که از فرسایش مواد جلوگیری کرده و هزینه لازم برای مراقبت و حفاظت
 مواد کتابخانه را به نحو محسوسی کاهش می دهد. کتابداران باید
 کتابداران گذشتہ ان مراقبت‌های مستمر باید بکوشند احتمال
 هر سه ماه یکبار قسمت‌هایی چون زیرزمین و مخزن‌ها کامل پاکیزه شده
 گرد و لخاک‌ها و کثافاتی که حشرات و جوندگان را به خود جلب می‌کنند
 زدوده شود. همچنین تایید از صحت لوله‌های آب و فاضلاب، مجرأ و وسائل
 تهییه‌هوا اطمینان حاصل شود. دیوارها و سقف‌های قابل تعمیر ترمیم
 گردد، رطوبت و نم احتمالی ریزی‌مین‌ها و طبقات همکف از بین بزود و
 خلاصه تمام آنف و سوراخ‌هایی که ممکن است باعث نشت آب، رطوبت،
 رسوب حشرات و جانداران مضر باشد مورد کنترل قرار گرفته و مسدود شود.
 لایه‌تر است کتاب‌ها را با جاروبرقی مخصوص که قدرت مکندگی کافی
 دارد تمیز کردن باید ستمال یا وسائل مشابه دیگر به آبی که برای
 نظافت به کار می‌رود باید فرمالین^۷ یا دیگر مواد ضد عفنی کننده افزوده
 شود. باید گذاشت آشغال در جایی بماند و امترکم شود. مواد غذایی
 و نوشابه‌ها را جز در محلهای خاص و سرخانه‌یا یخچال، در جای
 دیگری باید قرار داد. متصدیان نظافت کتاب‌ها باید به طور مستدام
 کتاب‌هایی را که نیاز به نظافت دارند از مجموعه خارج کرده به قسمت
 مخصوص این کار بفرستند. در قسمت نظافت که باید در جوار نزدیکی
 مخزن کتاب‌ها باشد لازم است که نه تنها کتاب را پاکیزه کرده بلکه
 از حیث آفات اجتماعی کتاب مورد کنترل دقیق قرار دهد. مثلاً اگر
 جلد کتاب چرمی فرسوده است، روکشی روی آن کشیده شود و جلدی‌های

۷) فرمالین FORMALIN، محصول در صد آلدئید فرمیک در آب است، به عنوان ماده گندزا مورد استعمال دارد.

پارچه‌ای سائیده شده را با پودری از چسب اکریلیک بپوشانند. کتاب کپکزده را با محول پنح درصد تیمول^۸ در الکل ضد عفونی کنند. کتاب‌هایی را که در اثر فعل و انفعالات شیمیایی آسیب دیده‌اند، برای مرمت کامل و تشخیص علت اصلی آسیب دیدگی از بقیه مواد جدا نمایند. نور: نور باعث بیننگ شدن کاغذهای رنگی، چرم، و پارچه شده، تسريع مراحل فیزیکی تخریب در مواد آلی را موجب می‌گردد. چون امکان تاریک نگاهداشت کتابخانه وجود ندارد، پس تنها راه‌چاره این است که تا حد امکان بکوشیم مواد کتابخانه کمتر در معرض تابش نور قرار گیرند. باید از تابش مستقیم نور خورشید بزرروی قفسه‌های کتاب جلوگیری کرد. نوری را که از پنجره کتابخانه بدرون می‌تابد می‌توان با آویزان کردن پرده، پرده‌کرکره یا هر حاصل دیگری که مقتضیات اقلیمی، محیطی، اقتصادی و فرهنگی ایجاب می‌کند تحت کنترل آورد. اشعه ماوراء بنفش لامپ‌های فلئورسنست را می‌توان با قراردادن یک قاب ارزان قیمت مات بر روی لامپ‌ها تصفیه کرد. البته به تازگی شیشه‌هایی به بازار آمده که می‌توانند قسمت اعظم اشعه مضر خورشید را تصفیه کند. اگر چه تعویض تمام شیشه‌های ساختمان‌های کتابخانه‌های قدیمی بسیار گران تمام می‌شود، ولی لاقل در مورد تعویض شیشه‌های مخزن کتاب‌های کمیاب و گرانقیمت هیچ مضايقه‌ای نباید کرد.

لامپ‌های دستگاه فتوکپی، بویژه زیراکس اشعه ماوراء بنفش زیادی تولید می‌کند. لذا برای پیشگیری از خسارات جبران ناپذیر به کتابداران توصیه می‌شود از تکثیر نسخ خطی و کتابهای منحصر به‌فرد توسط این قبیل وسایل خودداری کنند و در صورت لزوم از روش عکسبرداری از نسخ کمک بگیرند. در ساعات و ایامی که کتابخانه بسته یا تعطیل است باید چراغ‌ها را خاموش کرده،

۸) تیمول THYMOI، جسمی است جامد، سفید، نقطه ذوب آن $51/5$ درجه جوش $233/5$ درجه سانتیگراد است. به عنوان گندزدای ملايم مورد استعمال دارد.

پرده‌ها را کاملاً" کشید. با آنکه تاریکی به رشد کپک و حشرات کمک می‌کند، مع هذا باید کتابخانه را از اثر زیانبار نور مصون داشت و در عین حال اقدامات لازم برای پیشگیری و مقابله با حشرات و آفات را نیز به کاربست. چیدن قفسه‌ها و کتاب‌ها و سایر مواد کتابخانه: استفاده از دستگاه‌های گران‌بهای تهويه، در صورتی که قفسه‌ها و مواد داخل کتابخانه به درستی چیده نشده باشند، بی‌فایده است. کنار هم گذاشتن انواع مختلف مواد کتابخانه بدون توجه به جنس و مشخصات آن‌ها سبب پدید آمدن بسیاری از صدمات می‌گردد؛ مثلاً "اگر کاغذ اسیدی را کنار کاغذ غیراسیدی بگذاریم طبیعی است اشاعه؛ فساد و آلودگی را دامن زده‌ایم. استفاده از قفسه‌های چوبی بدون توجه به نوع چوب و رنگ آن و بی‌توجهی به نگهداری و نظافت آن سبب جمع شدن حشرات و رشد کپک می‌شود و نیز به همین سبب ممکن است این وسائل چوبی در معرض حملهٔ جوندگان موذی قرار گیرند. اگردر نگهداری قفسه‌های فلزی کوتاهی شود به زودی زنگ می‌زنند. باید از ورود گرد و غبار به محل کتاب‌هایی که با روکش‌ها یا چرم‌های مقاوم در برابر اسید جلد شده‌اند، جلوگیری کرد؛ زیرا خاک چون سنباده این روکش‌هارا خوردده و از بین می‌سرد. برای حفاظت صحیح از مواد کتابی و دیگر مواد کتابخانه باید قفسه‌ها و دیگر وسائل کتابخانه را به دقت انتخاب کرد و به گونه‌ای آن‌ها را چید که امکان تمیز کردن آن‌ها به آسانی وجود داشته باشد. برای نگهداری کتاب‌های با جلدگرانقیمت و لوکس باید از ویترین‌های مخصوص استفاده کرد. همچنین برای چیدن جزووهای توان از جزوهدان‌های مخصوص^۹ که می‌شود آن‌ها را مثل کتاب در قفسه گذاشت، استفاده کرد.

کنترل آفات: در کشورهای پیشرفته شیمیدانان و حشره‌شناسان مشغول آزمایش اشعه‌های مادون قرمز و ماوراء بنفش و امواج با فرکانس بالا هستند تا روش‌های نوینی برای کنترل آفات ابداع کنند. عده‌های دیگری روی خواص

هوای گرم با فشار کم کار می‌کنند. تمام این جستجوها حاکی از نگرانی بسیار از اثرات سوء مواد شیمیایی دفع آفات بر روی انسان و به طور کلی موجودات زنده است؛ همچنین مقاومت حشرات در مقابل سوم شیمیایی و حساسیت برخی از مواد آلی به مواد شیمیایی قوی زنگ خطرهایی هستند که از بی - حاصلی بسیاری از اقدامات درکار دفع آفات خبرمی‌دهند. ممکن است روزی این تجربه‌ها به نتیجه بررسد و روش‌های جدیدی برای کنترل آفات پیدا شود، ولی در حال حاضر باید پایه و اساس کار را بر مبنای روش‌های تأیید شده قرار داد. تمام حشره‌کش‌ها برای انسان سمی هستند و باید با دقت بسیار به کار روند.

مشکل کنترل حشرات شامل نکات زیر است: الف) دور نگاهداشت حشرات از کتابخانه؛ ب) در صورت وجود حشرات در کتابخانه حملهء همه‌جانبه به آن‌ها؛ پ) نابود کردن آن‌ها.

در مورد قارچ‌ها نیز روش‌های جدید بسیاری با موفقیت به مرحلهء آزمایش گذاشته شده است. قارچ‌ها زمانی کاملاً "از بین می‌روند که درجهء حرارت محیط در حد ۱۵ تا ۲۵ درجهء سانتیگراد و رطوبت نسبی در سطح ۵۰ تا ۶۰ درصد ثابت نگهداشت شود و همچنین تهويهء هوای آزاد انجام پذیرد.

روش‌های حفاظت و مرمت اجزاء تشکیل دهنده کتاب

چرم

حفظ در مقابل موجودات ذره‌بینی و قارچها: استفاده از داروهای ضدقارچ اثر موقتی دارد و برای مبارزه قطعی باید از میزان رطوبت کتابخانه، که برای تمام مواد آلی مضر است، کاست. به همین دلیل تهويهء خوب یکی از اساسی‌ترین عوامل جلوگیری از نمو قارچ‌ها محسوب می‌شود. البته در نقاطی مثل ساحل دریا که همیشه میزان رطوبت بالاست استفاده از داروهای ضد قارچ ضروری است. داروهایی که برای حفاظت قسمت‌های چرمی کتاب به کار می‌رود، باید از موادی انتخاب شود که باعث پوسیدگی یا رنگین شدن

چرم نگردد . همچنین این مواد نباید فرار باشند . مثلاً "پارانیتروفنل" ۱۰ حتی با غلظت متوسط نیز باعث ظهور لکه‌های زرد رنگ می‌شود ، ولی محلول ۳/۵ درهزار آن در آب یا الکل برای چرم ضرری ندارد . همچنین می‌توان از محلول ۲/۵ در هزار پنتاکلروفنل ۱۱ استفاده کرد . بهترین دارو برای حفاظت چرم دربرابر هجوم موجودات ذره‌بینی استفاده از محلول ۲ درهزار مخلوطی با نسبت وزنی مساوی از پارانیتروفنل و پنتاکلروفنل است . اگر بخواهیم اثر داروهای فوق برای مدت زیادی باقی بماند ، لازم است محلول‌های غلیظتری به کار ببریم ، ولی باید دقیق کرد که در مردم استفاده از پارانیتروفنل غلظت به حدی نرسد که باعث لک یا رنگین شدن چرم گردد . در این موضع بهتر است از پنتاکلروفنل استفاده شود .

حافظت از چرم در مقابل حشرات : لازم است تدبیر ویژه‌ای برای حفاظت از فرآوردهای پوستی در برابر هجوم حشرات اتخاذ شود . حتی در بهترین شرایط محیطی باز هم ضرورت دارد که از کتاب‌های جلد چرمی یا فرآوردهای پوستی که در کتابخانه هست بازدید مرتب به عمل آید و در کار نظافت آن‌ها مراقبت کامل معمول گردد . جلد چرمی کتاب ممکن است مورد هجوم بید و انگل‌های بسیاری واقع شود . در کتابخانه‌های مجہز اولین اقدام برای مبارزه با آفاتی که به مقیاس گستردگی مواد کتابخانه را مورد هجوم قرار می‌دهند ، استفاده از بخور موادی نظیر اسید سیانیدریک ۱۲ ،

۱۰) PARANITROPHENOL ، جسمی است بیرنگ که در ۱۴ درجه سانتیگراد ذوب می‌شود . در آب والکل محلول است . ۱۱) PENTACHLOROPHENOL جسمی است بیرنگ که در ۳۷ درجه سانتیگراد ذوب می‌شود . در آب والکل محلول است .

۱۲) اسید سیانیدریک HYDROGEN CYANIDE ، مایعی بیرنگ است که نقطه غلیان آن ۲۶ درجه سانتیگراد می‌باشد . با آب والکل و اتر به هر نسبتی مخلوط می‌شود . جسمی است بسیار سمی و خطرناک .

برمور دومتیل^{۱۳} و یا سولفور دوکربن^{۱۴} است، هرچند این داروها مؤثر هستند، ولی دوام چندانی ندارند و هرچند گاه یکبار باید برای جلوگیری از آلودگی مجدد، ساختمان و محیط کتابخانه و مخزن‌ها را با آنها ضد عفونی کرد.

برای مبارزه با حشراتی که در سراسر محوطه کتابخانه انتشار نیافته و صدمه زیادی وارد نکرده باشند، "معمولًا" از حشره‌کش‌های دستی که می‌توانند ماده حشره‌کش را به صورت گرد (پودر) بپاشند، استفاده می‌شود. این روش زمانی موثر است که گرد توسط سمپاش کاملًا "روی الیاف و نسوج کتاب‌های آسیب‌دیده بنشیند. به همین جهت باید کتاب‌ها را باز کرد و تمام قسمت‌های چرمی و پوستی را سمپاشی کرد. پس از سمپاشی ورقه‌های نازکی از ماده حشره‌کش روی قسمت‌های سمپاشی شده کتاب رسوب می‌کند که تا مدت زیادی دوام دارد و از این نظر بر بخور دادن برتری دارد. اگر بخواهیم از دستگاه سمپاش برای ضد عفونی کردن منطقه وسیعی استفاده کنیم باید دستگاه سمپاش قادر باشد داروی حشره‌کش را با فشار نسبتاً زیادی (۲ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع یا ۲ آتمسفر) بپاشد.

داروهای حشره‌کشی را که به صورت گرد برای مبارزه به کار می‌برند، از هر نوع که باشد، "معمولًا" در پارافین خوب تقطیر شده بدون بو حل می‌کنند تا سبب لک شدن چرم و پوست نشود.

(۱۳) برمور دومتیل METHYL BROMIDE گازی است نامحلول در آب و محلول در الکل و اتر که در ۴/۵ درجه سانتی‌گراد می‌جوشد. علاوه بر خواص دارویی و حشره‌کشی برای خاموش کردن آتش نیز از آن استفاده می‌شود. (۱۴) سولفور دوکربن CARBON DISULPHIDE، مایعی است بیرنگ با بوی نامطبوع. در آب نامحلول است ولی با الکل، اتر و روغن‌ها مخلوط می‌شود. برای اجسامی نظیر موم، چربی‌ها، رزین، گوگرد، ید، کائوچو و بالاخره فسفرسفید حلal خوبی است. موقع به کار بردن باید احتیاط کامل به عمل آید، زیرا جسمی است با قابلیت اشتعال بسیار که حتی در سرمای بیست درجه زیر صفر نیز آتش می‌گیرد. و دائمًا بخاراتی از آن متضاد می‌شود که برای انسان مضر است. برای تهیه محلول حشره‌کش ابتدا آنرا در روغن کرچک حل کرده سپس با آب مخلوط می‌کنند.

بهتر است هر از چندی نوع داروی حشرهکش را تغییر داد و یا آن را با داروی دیگری مخلوط کرد تا اثر دارو از بین نرود و از پدید آمدن نسل مقاوم حشرات جلوگیری شود . مثلاً " به جای د. د. ت. ۱۵ " که حشرات پس از مدتی نسبت به آن مقاومت پیدامی کنند ، می توان از پیرتروم ۱۶ استفاده کرد . مخلوطی که به این ترتیب درست می شود به ویژه برای بید بسیار مهلهک و کشنده است .

در بازار انواع حشرهکش ها به اسمی تجاری مختلف موجود است که عناصر متشكله آنها و نسبت اختلاط و ترکیباتشان بدرستی معلوم نیست و قیمت آنها هم نسبتاً " گران است "؛ بنابراین اگر به مقدار زیادی حشرهکش نیاز باشد بهتر است داروهای موئثر را به طور خالص تهیه کرده طبق فرمول ، محلول های لازم را درست کنیم . ترکیباتی که تفصیل آنها در زیر آمده از جمله داروهای موئثری است که به سادگی می توان ساخت و به سهولت به کار برد :

(۱) ۳۰ گرم گرد پیرتروم و همین مقدار گرد د. د. ت. خالص را در نیم لیتر پارافین تقطیر شده بدون بو حل کنید و داخل مخزن سم پاش برویزید و بپاشید .

(۲) ۳۰ گرم لتان ۱۷ را در ۵۵ سانتی متر مکعب پارافین تقطیر شده بدون بو حل کنید و در مخزن سم پاش برویزید و بپاشید .

در گذشته برای پوست های کرکدار از صابون های آرسنیکی استفاده می کردند ، ولی به علت سمی بودن و خطری که صابون های مزبور برای انسان

D.D.T (۱۵) علامت اختصاری ماده ای است به نام TRICHLORETHANE که به صورت گرد سفیدی به بازار عرضه می شود . در آب نا محلول ولی در الکل ، استن ACETONE کلروفرم CHLOROFORME و اتر ETHER محلول است . تمام حشرات غیر از شته درخت در مقابل آن حساسیت دارند .

PYRETRUM (۱۶) پیرتروم گردی است زردنگ که اغلب حشرات مانند مگس ، پشه ، ساس و حتی سوسک را می کشد .

۱۷) LETTANE

دارند اخیراً " به جای آن از اسیدبوریک ^{۱۸} و یا براکس ^{۱۹} استفاده می‌شود. حشرات داخل کتاب : همان طور که قبلاً " گفته شد ، عده زیادی از حشرات می‌توانند اوراق کتاب و حتی جلد کتاب‌ها را خورده و سوراخ‌هایی در آن‌ها ایجاد نمایند . اگر تعداد کتاب‌های آسیب‌دیده زیاد باشد ، باید حشرات‌ها را به وسیله بخور دادن مواد سمی از بین برد ; ولی اگر فقط چند کتاب صدمه دیده باشد باید آن‌ها را از مجموعه جدا کرد و حداقل برای مدت دوماه در یک جعبه یا صندوق فلزی که جدار داخلی آن با کاغذ پوشیده شده است – کتاب‌ها نباید با قسمت فلزی یا داروی درون جعبه مستقیماً " تماس داشته باشند – به طوری قرارداد که حتی الامکان اوراق آن از هم باز باشند – کتاب‌ها را باید به حالت قائم و نیم باز درون جعبه گذاشت – و درون صندوق ظرفی محتوی دی‌کلروبنزن ^{۲۰} گذاشت – برای هر متر مکعب باید لااقل ۸۰ گرم دارو در نظر گرفته شود – و سپس در آن را بسته با کمک نوار چسب منافذ هوا را مسدود کرد .

اگر آسیب واردہ خیلی شدید نباشد می‌توان به روش ساده زیر عمل نمود : کتاب‌ها و قفسه‌ها را با پارچه ^{۱۸} آغشته به ماده حشره‌کش پاک و تمیز کرد و یا از سمپاش استفاده نمود – در صورتی که کاغذها لک شوند از به کار بردن سمپاش باید خودداری کرد . اگر تعداد کتاب‌های آسیب‌دیده

(۱۸) اسیدبوریک BORIC ACID به شکل بلورهای بیرونگ یا پولک‌های سفیدرنگ درخشنان در داروخانه‌ها موجود است و در آب گرم و الکل و اتر حل می‌شود .

(۱۹) براکس BORAX به شکل بلورهای بیرونگی است که در هوا شفته می‌شود . در میناکاری ، شیشه‌سازی ، لحیم‌کاری ، سفیدگری و تهیه روغن جلا وغیره به کار می‌رود .

(۲۰) دی‌کلروبنزن DICHLOROBENZENE جسمی است بلوری و بیرونگ و فرار که بنام PARA-DI-CHLOR به بازار عرضه می‌شود و اگر در قوطی را باز کنند به تدریج تبخیر می‌شود و تا وقتی تمام بلورهای آن تبخیر نشده است اثر آن باقی می‌ماند .

اندک شمار باشد ، بهتر است مادهٔ حشره‌کش را با سرنگ در سوراخ‌هایی که لارو حشرات تولید کرده‌اند تزریق کرد .

از آنجا که داروهای حشره‌کش معمولاً "برتخم حشرات تأثیری ندارند ، لذا لازم است چندی پس از سمپاشی کتاب را بازدید کرد و در صورت لزوم مجدداً "اقدام به سمپاشی نمود .

محلول‌هایی که قبلًا "نام برده شد برای از بین بردن لارو بید و سایر آفات کتاب‌ها بسیار مفید است ، زیرا مواد غذایی مورد نیاز حشرات (نسوج و الیاف) پس از آغشته شدن به داروهای حشره‌کش برای تغذیه حشرات مناسب نخواهند بود .

قبل از اقدام به سمپاشی باید سمپاش را امتحان کرده‌باشد اطمینان حاصل شود که مادهٔ دارویی به صورت غبار و ذرات ریز به خارج پاشیده می‌شود ؛ زیرا اگر منفذ سمپاش گشاد شده باشد مایع سمپاشی بیش از حد لازم خارج شده و کتاب‌ها را لک می‌کند .

روش‌های پرداخت و ترمیم کتاب‌ها

در صورتی که خطر فساد و تخریب شیمیایی مشهود نباشد دوام و مقاومت هر کتاب تا حد زیادی به چگونگی ناودان‌های داخلی و خارجی (کناره‌های عطف) جلد‌های کتاب مربوط می‌شود . بنابراین با توصل به تدابیر خاص باید گذاشت این قسمت از جلد خشک و شکننده شود . مناسبترین موادی که از خشکی و شکننده‌گی جلد کتاب‌ها جلوگیری می‌کنند ، موادی هستند که از موم یا روغن‌های حیوانی گرفته می‌شوند . لانولین^{۲۱} برخلاف اغلب روغن‌های معدنی در عرض مدت کوتاهی به‌وسیلهٔ الیاف و نسوج چرمی جذب شده به آن‌ها نرمی می‌بخشد . موم

(۲۱) روغن پشم گوسفند یا لانولین LANOLIN مادهٔ چربی است که در حدود ۴۵ درجه سانتی‌گراد ذوب می‌شود . رنگش متمایل به زرد است و در الکل و اتر حل می‌شود . برخلاف سایر روغن‌ها ، لانولین در هوا "تند" نمی‌شود و در داروسازی و تهییه مواد آرایشی مورد استفاده است .

بر عکس لانولین جذب نسوج نشده در سطح چرم باقی می‌ماند و از پوسته‌پوسته شدن چرم جلوگیری کرده سبب استحکام آن می‌شود. هرچند روز یکبار هم می‌توان با کشیدن پارچه نرمی بر جلد کتاب صیقل و جلایش را تجدید کرد.

انواع محصولات پرداخت‌کننده تجاری به وفور در بازار یافت می‌شود، ولی باید ماده‌ای را انتخاب کرد که به سهولت و همه جا یافت شود. برای اجتناب از لک شدن کاغذ و چرم‌هایی که رنگ روشن دارند نباید این ماده را بیش از میزان احتیاج به کار برد. اگرچه با استفاده از این مواد می‌توان بر عمر و دوام کتاب‌های جلد چرمی افزود، ولی اگر جلد چرمی کتابی در معرض تخریب شیمیایی قرار گرفته باشد راهی برای متوقف کردن آن وجود ندارد.

شستن کتاب‌ها: جلد کتاب‌هایی که دایماً "به امانت گرفته می‌شوند" یا پیوسته به آنها راجوع می‌شود بی‌شک کثیف می‌شوند و لازم است قبل از پرداخت کردن شسته شوند، ولی مبادرت به این کار در مورد چرم‌های تانن زده شده مستلزم توسل به یک رشته اعمال دیگر است که می‌توان آن اعمال را به این شرح خلاصه کرد:

۱) جلد کتاب‌های کثیف شده را باید با اسفنجی که با کمی آب صابون زیتون خیس شده است با ملایمت پاک کرد;

۲) آثار صابون را با اسفنج مرطوب دیگری پاک کرده می‌گذارند جلد کتاب خشک شود؛

۳) بلا فاصله پس از خشک شدن جلد با اسفنج دیگری که به محلول ده درصد لاکتات پتاسیم آغشته شده است جلد را در مقابل آلودگی‌های هوا مقاوم می‌کنند و لاقل یک شب تمام در محل محفوظی می‌گذارند تا ماده مذبور جذب نسوج چرم شود.

۴) روز بعد، از ماده پرداخت‌کننده استفاده کرده پس از گذشت زمان کافی به وسیله پارچه نرمی جلد کتاب‌ها را تمیز و براق می‌کنند. اگر

امکانات کتابخانه‌ای ایجاب کند که جلد تمامی کتاب‌های جلد چرمی به‌طور مرتب شسته شوند، بهتر است به جای محلول ده درصد از محلول پنج درصد لاكتات پتاسیم استفاده کنند.

کاغذ

پایداری و استحکام کاغذ را با آزمایش‌های مختلفی می‌توان تعیین کرد، از جمله آزمایش‌هایی که بسیار متداول است "آزمایش فرسودگی زودرس" می‌باشد که عبارت است از قراردادن کاغذ در حرارت صد درجه سانتی‌گراد، برای مدت سه شبانه‌روز (۷۲ ساعت). آزمایش دیگر عبارت است از گذاشتن کاغذ در ماشین مخصوصی که می‌تواند متناویاً "کاغذ را تا کرده و باز نماید و ضمناً" شماره دفعات تاشدن را تا ظهرور شکاف در محل تاخوردن مشخص کند. البته غیر از آزمایش‌های مزبور که اهمیت فوق العاده‌ای دارند آزمایش‌های دیگری نیز به وسیله ماشین‌های خودکار مخصوصی انجام می‌گیرد که دقت آزمایش‌های بالا را ندارند. آزمایش‌های فوق ثابت می‌کنند که دوام انواع کاغذ بستگی زیادی به خاصیت اسیدی کاغذ دارد. راههای نفوذ اسید بر کاغذ و مراحل تخریبی آن قبله "مورد بحث قرار گرفته، بنابراین فقط لازم است این نکته یادآوری شود که اگر اسید موجود در کاغذ تخریب بافت‌ها را آغاز کرده باشد، راهی برای مبارزه با آن وجود ندارد.

راههای مبارزه با اثر رطوبت، موجودات ذره‌بینی، تخمیر و تغییر رنگ: کنترل رطوبت امکنی که کاغذ یا کتاب در آن‌ها نگاهداری می‌شود حائز اهمیت بسیار است. رطوبت نسبی کتابخانه و انبارهای کتاب و کاغذ را باید حتی الامکان ثابت نگاهداشت (رطوبت نسبی ۵۰ درصد و درجه حرارت محیط ۱۵ درجه سانتی‌گراد)؛ زیرا اگر مثلًا "میزان رطوبت کتابخانه‌ای که درجه حرارتش ۱۵ درجه سانتی‌گراد است از ۵۷ به ۶۳ درصد افزایش یابد، هر هزار تن کتاب می‌تواند در حدود ده تن بخار آب جذب نماید و اگر رطوبت نسبی محیط از ۷۰ درصد تجاوز نماید، به زودی کپک‌ها

وموجودات ذرهبینی دیگر شروع به نشو و نما خواهد کرد . اگر ضمن بازدید کتابها – این کار باید مرتبا " انجام گیرد – آثاری از کپک بر اوراق کتابها دیده شود ، باید بلا فاصله اقدام به خشک کردن آن هانمود : در غیر این صورت کاغذ زرد رنگ شده و لکه های رنگین بر سطح آن باقی خواهد ماند .

روش مبارزه با کپک زدگی :

بهترین راه مقابله با کپک تهويه هواي محل و برس زدن و پاك کردن کتابهاي آلوده به کپک – در خارج از محيط کتابخانه – و خشک کردن اشیاء آلوده به کمک بادبزن و بخاري الکتروني و يا استفاده از دستگاه مخصوص خشک کردن موی سر (سشوار) است .

کتابها را پس از برس زدن باید عمودی و نيمه باز قرارداد و سپس با هوا خشک کرد . استناد و تومارهاي کاغذ را نيز باید کاملا " باز و پهن کرد و پس از پاك کردن به ترتيب فوق خشک کرد .

اگر اقداماتي برای کم کردن ميزان رطوبت محيط انجام می گيرد باید دائمي باشد . رعایت آنچه در بالا گفته شد برای محافظت کتاب و کاغذ کافي است ، ولی اگر احتمال تغيير شرایط محيط در بين باشد ضد عفونی کردن ضرورت دارد که به دو روش زير انجام می گيرد :

الف) بخور دادن محل : ضد عفونی کردن انبارهاي کاغذ و مخزنهاي کتاب به وسیله بخار فرمل ، به شرطی که در و پنجه محکم باشد ، بسيار مناسب است . برای اين کار از مخلوط فرماليين و پرميگنات دوپتاين استفاده می کنند ۲۲ . پس از يك شبانه روز يا بيشتر باید هواي محل را کاملا " تهويه کرد و بوی زننده باقی مانده را نيز با پاشیدن آمونياک ۲۳ بر کف محل

۲۲) در کاسه چيني بزرگی در حدود ۱۸۰ گرم پرميگنات خالص ريخته به آن نيم گيلو فرماليين تجارتی اضافه کرده فورا " از محل خارج شويد و در را ببنديد . واکنش در اثر توليد حرارت به فوريت انجام می گيرد و بخارات فرم آلدئيدی که ازاين مخلوط متصاعد می شود برای ضد عفونی کردن اثاقی به گنجايش ۳۵ تا ۴۵ متر مکعب کافي است .

۲۳) از ترکيب آمونياک و فرم آلدئيد جسمی تولید می شود به نام هگرا متيلين تترا مين HEXAMETHYLENETETRAMINE يا اورتربين UROTROPINE که جسمی سنت بی بو و ضد عفونی کننده .

۲۴ ضدعفونی از بین برد . می توان به جای مخلوط فوق از پارافرم آلدئید استفاده کرد .

ب) ضد عفونی کردن اجسام و مواد : به دو طریق می توان اشیاء آسیب دیده را ضد عفونی کرد . " بخوردادن " کاشرش موقتی است و " پیچیدن در اجسام آغشته به مواد ضد عفونی کننده " که می تواند برای مدت طولانی تری موئثر باشد .

(۱) بخوردادن : بخوردادن به دو روش انجام می گیرد :

الف) بخور با تیمول ۲۵ : صندوق نفوذپذیری به طول ۷۵ سانتی متر و عرض ۵۵ سانتی متر (اندازه تقریبی ورق کاغذ) وارتفاع حدود ۹ سانتی متر تهیه می کنند . در کف آن چراغی الکتریکی با قدرت ۴۰ وات (۴۰ شمع) که حرارت حاصل از آن برای ذوب کردن بلورهای تیمول کافی باشد تعییه کرده در بالای آن به فاصله ۵ سانتی متر بشتابی شیشه ای یا چینی ، محتوى ۳۰ گرم تیمول قرار می دهند - این مقدار تیمول برای ضد عفونی کردن صندوقی به ابعاد ذکر شده کافی است - سپس جسمی را که باید ضد عفونی شود در قابی که کف آن مشبك است - کف آن را ممکن است به صورت توری از نخ یا از نوارهای باریک درست کرد - گذارده قاب را در فاصله ۶ سانتی متری از کف صندوق روی تکیه گاه مناسبی قرار داده ، در صندوق را می بندند . سپس چراغ را روشن کرده پس از دو ساعت خاموش می کنند . این عمل را به مدت دوهفته بدون اینکه در صندوق را بگشایند روزی یکبار ادامه می دهند . البته اشیاء و کتابها را باید طوری قرارداد که حتی الامکان تمام قسمت های آنها در معرض بخارات متصاعد از بلورهای تیمول قرار گیرند . مثلا " می توان اسناد و تومارهای کوچک را کاملا " گسترد و یا کتابها را نیمه باز و به حالت

۲۶) پارافرم آلدئید PARAFORMALDEHYDE جسم جامدی است که در ۵۳ درجه ذوب می شود و در حرارت بیشتری تولید بخارات آلدئید فرمیک می کند و برای استفاده باید در حدود ۱۵۰ گرم آنرا در ظرف چینی ریخته روی اجاق برقی که بتوان آن را از بیرون روشن یا خاموش کرد قرارداد . بخارات حاصل از این مقدار دارو برای ضد عفونی کردن اطاقی به ظرفیت ۳۰ متر - مکعب کافی است .

۲۵) THYMOL

عمودی قرار داد . در این نوع مداوا ، نه تنها از خاصیت ضد عفونی کننده ؛
تیمول استفاده می شود ، بلکه حرارت مداوم و در عین حال ملایم درون -
صدوق سبب خشک شدن تدریجی کتاب های مرطوب نیز می شود . این قسم
مداوا در مورد نقشه ها ، باسمه ها ، و کتاب های خطی و چاپی متداول و مفید
است .

ب) بخور با آلدئید فرمیک : فرمالین ^{۲۶} تجاری دارای ۴۰ درصد
آلدئید فرمیک خالص است که ماده ضد عفونی کننده بسیار قوی محسوب می شود .
این دارو برای محافظت نسوج حیوانی که مواد پروتئینی دارند به کار
نمی رود ، زیرا سبب سخت شدن آن هامی گردد ؛ ولی برای ضد عفونی کردن کاغذ
از آن به خوبی می توان استفاده کرد . به این ترتیب که در صدوق محکمی
در حدود ۵۶ گرم فرمالین تجاری می گذارند و حداقل برای مدت ۱۲ ساعت
اوراق کاغذها یا کتاب های آسیب دیده را در معرض بخارات حاصله از آن
قرار می دهند . باید دقت کرد دمای درون صدوق از ۲۵ درجه سانتی گراد
و رطوبت نسبی آن از ۶۰ درصد کمتر نباشد . پس از خاتمه عمل باید اوراق
کاغذ و کتاب ها را چند ساعتی در هوای آزاد قرار داد .

۲) پیچیدن دراجسام آغشته به مواد ضد عفونی کننده : کاغذ خشک -
کن های سفید را می توان با فرو بردن در محلول ده درصد تیمول در الکل
به مدت خیلی کم ، از محلول مذبور اشبع کرد و پس از تبخیر شدن حلال
(الکل) ذرات تیمول به طور یکواخت درخلل و فرج کاغذ خشک کن رسوب
می کند . از این خشک کن ها برای پیچیدن تومار های پاپیروس می توان استفاده
کرد و می توان آن ها را لابلای اوراق کپکزدہ کتاب قرار داد . می توان به جای
استفاده از تیمول که ماده ای بسیار فرار است از ماده ضد عفونی کننده دیگری که
پایدار تر و موثر باشد استفاده کرد و به جای اوراق خشک کن نیز کاغذ های
نازک تری بکار برد . مثلا محلول ده درصد سانتو بربیت ^{۲۷} در آب برای

۲۶) فرمالین بوی زننده ای دارد و استنشاق بخارات آن ناراحت کننده است .

۲۷) سانتو بربیت SANTOBRITE که نمک سدیم پنتاکلروفنل PENTACHLOROPHENE است ، بلورهای سوزنی شکل بی رنگی هستند که در ۱۹۰ درجه سانتی گراد ذوب می شوند .

این منظور بسیار مناسب است . این روش برای حفظ اموال کتابخانه‌ها به ویژه در مناطق گرم و مرطوب بسیار متدائل است .

حفظ کاغذ در برابر حشرات

نظافت ، مراقبت منظم و تهویه مخزن‌ها بهترین و موئثرترین عوامل محافظت محسوب می‌شوند . برای ضد عفونی کردن نسخ خطی می‌توان آن‌ها را حداقل به مدت دوهفته در قفسهٔ محکمی که درونش ظرفی محتوی پارادی - کلربنزن^{۲۸} قرار دارد گذاشت - یک کیلوونیم از این ماده برای ضد عفونی - کردن فضایی به گنجایش یک متر مکعب کافی است - . درجهٔ حرارت درون قفسه نباید از ۲۲ درجهٔ سانتی‌گراد کمتر باشد .

اگر هجوم حشرات تکرار گردد ، بهترین روش برای ضد عفونی کردن کتاب‌های خطی کمیاب و منحصر به فرد استفاده از بخار اکسید اتیلن^{۲۹} می‌باشد . به هر حال اگر آثاری از حملهٔ حشرات مشاهده شود باید بلا فاصله مخزن‌ها ، سالن‌ها ، قفسه‌ها و کشوها را کاملاً "پاک و تمیز کرد و گرد حشره‌کش مقاومی مثل گامکزان^{۳۰} یا د . ت . بر آن‌ها پاشید . باید توجه داشت که اوراق کاغذ مستقیماً تحت تأثیر بخارات گامکزان قرار نگیرند ، زیرا علاوه بر آنکه از استحکام کاغذ می‌کاهد ، قدرت تاشدن کاغذ رانیز کاهش می‌دهد و سبب رنگ پریدگی و حتی محوشدن خطوط می‌گردد .

سفید کردن و لکه‌گیری و تجدید صیقل کاغذ : کاغذ در اثر پوسیدگی و آسیب دیدگی رویهٔ صیقلی خواص خود را از دست می‌دهد . از تردی آن کاسته شده نرم و مثل کاغذ خشک کن شده به آسانی لکمی شود . اما با تجدید لایهٔ چسب می‌توان چنین کاغذهایی را دوباره صیقل داد . برای این کار

(۲۸) PARADICHLOROBENZENE

(۲۹) اکسید اتیلن ETHYLEN OXIDE مایعی است بیرنگ که در ۱۱۰ درجهٔ سانتی‌گراد می‌جوشد و در آب و حلال‌های آلی حل می‌شود .
(۳۰) گامکزان GAMMEXANE یا HEXACHLOROBENZENE سوزنی شکل سفیدرنگی است که در بنزن BENZENE و الکل گرم حل می‌شود . در آب نامحلول است و در ۲۳۵ درجهٔ ذوب می‌شود .

بهتر است قبلاً "اقدام به سفید کردن کاغذ کرد . سفید کردن و تحت فشار قرار دادن از جمله اعمالی است که معمولاً " به هنگام تولید کاغذ در کارخانه کاغذسازی انجام می‌گیرد ، ولی گاهی هنگام مرمت کاغذهای قدیمی و کهنه تجدید این اعمال نیز ضرورت پیدامی کند . محلول هیپوکلریت ^{۳۱} تامدتها تنها داروی انحصاری بود که برای سفید کردن کاغذ یا ازبین بردن لکه های نقشه ها به کار می رفت . در سال های قبل از جنگ دوم جهانی ماده دیگری به نام کلرامین ^{۳۲} به کار می بردن که اثرش برای این منظور کافی نبود . در سال های اخیر به جای آن از کلریت سدیم ^{۳۳} استفاده می شود . مزیت این ماده در این است که بعد از برطرف شدن آن ، آثار اکسیداسیون و نقصان استحکام الیاف کاغذ که در موقع استفاده از هیپوکلریت ^{۳۴} اغلب دیده می شد ، در اینجا مشاهده نمی گردد . متأسفانه کار کردن با آن در همه جا مقدور نیست و مستلزم تهیه وسایل مخصوصی می باشد . ضمناً " علاوه بر کاغذ ساده می توان از این ماده برای لکه گیری و سفید کردن نقشه ، گراور و نقاشی های مدادی نیز استفاده کرد ؛ مشروط برآنکه خیساندن در آب به آن ها صدمه ای وارد نیاورد .

برای استفاده از هیپوکلریت سدیم ، قبلاً " لازم است صندوقی مجهر به وسایل خاص تهیه کرد تا تمامی اعمالی که در درون آن انجام می گیرد از خارج قابل روئیت و کنترل باشد تا بتوان نتایج کار را دید - این صندوق

۳۱) HYPOCHLORITE

(۳۲) کلرامین CHLORAMINE ، بلورهای سفیدرنگی است که کمی بوی کلرمی دهد . در آب و گلیسیرین حل می شود و به وسیله الکل تجزیه می گردد . (۳۳) کلریت سدیم SODIUM CHLORITE ، جسم بیرونگی است که در آب به خوبی حل می شود ، در اثر ضربه منفجر می گردد و در مجاورت گوگرد یا اجسام سلولوئیدی (به حالت خشک) آتش می گیرد . ماده ای است که برای سفید کردن منسوجات به کار می رود .

(۳۴) هیپوکلریت ها HYPOCHLORITES اجسام رنگ بر و ضد عفونی کننده می باشند . همگی بوی کلر می دهند و در موارد مختلفی به کار می روند . هیپوکلریت سدیم به نام آب ژاول و هیپوکلریت پتاسیم به نام آب لاباراک و هیپوکلریت کلسیم بیشتر از سایر هیپوکلریت ها مصرف می شود . جسم اخیر جامد و گلوله شکل است .

باید غیرقابل نفوذ بوده، کلر نیز به آن اثر نکند –. همچنین این صندوق باید دولوله داشته باشد که یکی به شیر آب وصل شود و دیگری برای خروج آب در نظر گرفته شود .

داروی رنگبر به این طریق تهیه می شود که در تشتک لعابداری بر روی ۷۵ سانتی متر مکعب فرمالین محلول ۲ درصد کلریت سدیم در آب را که از حل کردن ۶۰ گرم کلریت سدیم در ۳ لیتر آب به دست می آید می افزایند و صبر می کنند تا محلول زردرنگ شود . سپس نقشه یا کاغذ لک شده را بر صفحه‌ای شیشه‌ای گسترده آن را در تشتک محتوی محلول فوق الذکر فرو – می برند – بزرگی تشتک لعابی باید متناسب با ابعاد کاغذ یا نقشه باشد –. مدت ناپدید شدن لکه بستگی به نوع آن دارد و ممکن است از یک ربع ساعت تا یک ساعت به طول انجامد . برای تسریع در فعل و انفعال می توان کمی لیساپول که ماده‌ای خیس کننده است به محلول افزود . بعد از خاتمه کار صفحه‌شیشه‌ای را که نقشه یا کاغذ لک شده روی آن گسترده شده است از تشتک محتوی دارو خارج کرده، لااقل برای مدت یک ربع ساعت زیر شیر آب قرار داد تا تمام املاح سدیم آن شسته و خارج شوند . سپس صرب کرد تا خشک شود و بعد آن را از شیشه جدا کرد – در این موقع باید دقت کرد که کاغذ مرطوب و بدون مقاومت پاره نشود –. به این ترتیب می توان زنگ آهن یا لکه‌ایی که در اثر کپکها بر اشیاء کاغذی پیدا شده‌اند یا موفقیت پاک کرد بدون اینکه آثار نامطلوبی به جا گذارد . اما اگر مانندگذشته از هیپوکلریت استفاده شود کاغذ رنگ سفید زنده‌ای پیدا می کند .

از بین بردن خاصیت اسیدی و تقویت کاغذ :

وقتی کاغذ شکننده شود یا آسیب ببیند می توان آن را با مجموعه اعمالی که به پوشانیدن^{۳۵} یا روکش کردن موسوم است تقویت و ترمیم نمود . این کار به دو طریق انجام می گیرد :

(۳۵) این عمل را به انگلیسی LAMINATION می گویند . از نظر لغوی یعنی شکافتن یا ورقه ورقه کردن یا پوشانیدن با صفحات فلزی، ولی برای مرمت کاغذ از صفحات فلزی استفاده نمی شود ، در فارسی در مقابل این واژه اصطلاح پوشانیدن انتخاب شده است .

الف) استفاده از تارهای نازک ابریشم و پوشاندن هر دو روی کاغذ به کمک چسب نشاسته یا دکسترنین^{۳۶}.

ب) پوشانیدن سطح کاغذ بالایه نازکی از پلاستیک (استات سلولز^{۳۷}). در طریقه اخیر چسب لازم نیست، بلکه کافی است ورقه کاغذ آغشته به لایه پلاستیکی را در حرارت مناسبی تحت فشار قرار دهند. به این ترتیب می‌توان بدون اینکه آسیبی به کاغذ وارد شود آن را تقویت کرده، بر دوام آن افزود.

تاچندی قبل استفاده از روکش ابریشمی — به سبب اینکه نیازی به وسائل چندانی برای انجام عمل روکش کردن ندارد — بسیار متداول بود؛ ولی به دلایل زیر استفاده از این روش هر روز محدودتر شده است:

- ۱) بر وزن و حجم کتب خطی و چاپی به مقدار زیادی افزوده می‌شود.
- ۲) چون چسبی که به کار می‌رود بر اثر اشعه ماوراء بنفسن حالت فلوعور سانسی^{۳۸} پیدا می‌کند، از نظر عکسبرداری مشکلاتی به وجود می‌آورد.
- ۳) زدودنش از سطح کاغذ و جانشین کردنش با ورقه‌های دیگر به آسانی میسر نیست و به تجربه ثابت شده است که برای ازدیاد دوام کاغذ، اقدام به چنین عملی هر بیست و پنج سال یک بار ضرورت دارد. بر عکس استفاده از مواد پلاستیکی که در سال‌های اخیر متداول گردید، دارای مزایای زیر است:

- ۱) لایه پلاستیکی برای تعامی اشعه نوری اعم از مرئی و نامرئی شفاف بوده و از نظر عکاسی مشکلی پدید نمی‌آورد.
- ۲) افزایش وزن و حجم اوراق کاغذ نیز به سبب نازکی لایه‌های پلاستیک قابل توجه نبوده و حتی در وضع ظاهری کاغذ نیز چندان تغییری پدید نمی‌آورد.
- ۳) لایه پلاستیکی را می‌توان به آسانی در استون حل کرده از روی کاغذ پاک کرد.

۳۶) DEXTRINE

۳۷) CELLULOSE ACETATE

۳۸) FLUORESCENCE

بی شک چون این روش در سال های اخیر متداول شده است، از هم -
اکنون نمی توان معاوی و مشکلاتی را که ممکن است با مرور زمان پدیدار شوند،
پیش بینی کرد. شاید مقتضیات ایجاب کند که در نوع پلاستیک و طرز
به کار بردن آن تغییراتی حاصل شود. به هر حال یکی از روش های متداول
برای این کار روش بارو^{۳۹} است. این روش دو مرحله دارد: مرحله نخست
از بین بردن خاصیت اسیدی کاغذ، مرحله دوم پوشانیدن کاغذ با لایه
پلاستیکی.

از بین بردن خاصیت اسیدی کاغذ: برای این کار کاغذ را میان دوتوری
مسی می گذارند و به مدت بیست دقیقه در محلول اشباع شده^{۴۰} آهک
فرو می برنند. پس از خنثی شدن اسیدهای کاغذ مقداری آهک بر روی کاغذ
باقی می ماند که با فرو بردن آن در محلول دو در هزار بیکربنات کلسیم^{۴۱}
تبديل به کربنات کلسیم (گل سفید یا گل گیوه) شده بر الیاف کاغذ رسوب
می کند. گرچه مقدار کربنات رسوب کرده خیلی کم است، ولی همین مقدار
جزیی نیز می تواند تا حدود زیادی الیاف کاغذ را از گزند اسیدهای موجود
در هوای آلوده شهرهای صنعتی مصون دارد.

پوشاندن با لایه پلاستیکی: پس از خاتمه عملیات مرحله اول،
کاغذ را خشک کرده در دستگاهی به نام بارو لامینیتور^{۴۲} قرار می دهند.
در این دستگاه کاغذ ابتدا گرم شده، سپس تحت فشار استوانه هایی که به

۳۹) BARROW

(۴۰) آهک زنده در آب سرد بیشتر از آب گرم حل می شود و به هنگام حل -
شدن حرارت زیادی تولید می کند، لذا لازم است عمل انحلال به کندي
انجام گیرد. هر $1/3$ گرم آهک زنده با یک لیتر آب سرد اشباع می شود.
(۴۱) بی کربنات کلسیم اسید ضعیفی است که با آهک ترکیب شده تولید
کربنات کلسیم خنثی می نماید. جسم حاصله برخلاف بی کربنات در آب
نامحلول است و رسوب می کند. بی کربنات کلسیم در آب بعضی چشمه های
گازدار یافت می شود پس از جریان یافتن در هوای آزاد و به فاصله کمی از
مظهر چشمه اندیز کربنیک آن متصاعد شده، کربنات کلسیم باقی مانده
به صورت گل سفید در کناره های چشمه رسوب می کند.

۴۲) BARROW LAMINATOR

مادهٔ پلاستیکی آغشته هستند و درجهٔ حرارت‌شان بین ۱۵۸ تا ۱۶۳ درجه سانتی‌گراد است قرار می‌گیرد – اگر حرارت از ۱۷۰ درجهٔ سانتی‌گراد تجاوز کند، الیاف کاغذ سوخته به رنگ قهوه‌ای در می‌آید – . با این ماشین می‌توان کاغذ را تحت فشاری برابر ۲۰ تا ۱۵۰ آتمسفر قرار داده لایه‌های پلاستیکی استات‌سلولز به ضخامت ۵ هزار میلیمتر و در موارد لازم ۲۵ – هزار میلیمتر در زمانی برابر نیم دقیقه روی آن کشید.

لایهٔ پلاستیکی نه تنها باعث استحکام اوراق کاغذ می‌شود، بلکه به سبب ضریب انکسار زیادی که دارد به خواندن خطوط ریز کمک می‌کند. با این دستگاه می‌توان به نقشه‌ها نیز استحکام بیشتری بخشد و از لک یا چرب شدن آنها ممانعت کرد.

از حاصل این مباحث شاید بتوان این نتیجه را گرفت که کتابدار در نقش یک مدیر باید خودرا موظف به آگاهی از اصول حفاظت و نگهداری کتاب بداند و اوست که می‌تواند با توجه به مجموعهٔ کتابخانه، جامعهٔ استفاده – کننده، محیط کتابخانه، شرایط اقلیمی، خط مشی کتابخانه و از همه مهمتر بودجه و امکانات کتابخانه، مناسبترین شیوهٔ نگهداری را برگزیند.

هر کتابدار همچنین موظف است ابتدا اولویت و حق تقدم لازم برای حفاظت و نگهداری مجموعه یا مجموعه‌های گوناگون کتابخانه و همچنین فیودی را که برای روش امانت مواد کتابخانه ضروری تشخیص می‌دهد تعیین کند و پس از بررسی‌ها و مطالعات لازم اقدام به پیشگیری از آفات و آسیب‌ها و احیاناً مداولاتی مواد کتابخانه‌ای آفت‌زده و آسیب‌دیده کند. گذشته از این، لازم است کتابداران، همچنان که مسوئلان و متصدیان مراکز استاد و مدارک و آرشیوها از چگونگی و ماهیت خسارات و صدماتی که امکان دارد متوجه مجموعهٔ آن‌ها باشد آگاهی کافی کسب کنند و با اقدامات پیشگیری و تدبیر اینمی گنجینه‌های غنی معنوی بشر را از دستبرد زوال و تباہی مصون دارند و سالم به آیندگان بسپارند.

کتابشناسی

- آقاپور مقدم، رضا. فرهنگ مصور شیمی (علمی و فنی) : فارسی - انگلیسی،
انگلیسی - فارسی. تهران: مازیار، ۱۳۵۶.
- دانشگاه تهران. کتابخانه مرکزی. فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران،
نگارش محمد تقی دانش پژوه. تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۳۰-۱۳۳۵.
- ج. ۳
دانشور، هوشنگ، صنعت چاپ. تهران: سازمان جغرافیائی کشور،
۱۳۵۱- ج. ۱
- دهخدا، علی اکبر. لغت نامه. زیر نظر محمد معین. تهران: سازمان
لغت نامه، ۱۳۲۵.
- فرهنگ اصطلاحات علمی: ریاضی، نجوم، فیزیک، شیمی، زمین شناسی،
جانور شناسی، گیاه شناسی. با تعریف دقیق علمی و معادل هر اصطلاح به
دو زبان فرانسوی و انگلیسی. تهران: بنیاد فرهنگ ایران، فرانکلین،
۱۳۴۹.
- مایل هروی، غلامرضا. لغات و اصطلاحات فنی کتابسازی، همراه با
اصطلاحات جلد ساری، تذهیب، نقاشی. تهران: بنیاد فرهنگ ایران،
۱۳۵۳.
- صاحب، غلامحسین. دائره المعارف فارسی. تهران: فرانکلین، ۱۳۴۵-۱۳۵۳.
- ج. ۱ و ج. ۲
- معین، محمد. فرهنگ فارسی (متوسط). تهران: امیرکبیر، ۱۳۴۲-۱۳۵۳.
- موسوی، بهروز. چاپ و گرافیک. تهران: دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی،
۱۳۵۳.

BIBLIOGRAPHY

- Barrow, William James. *The Barrow Method of Restoring Deteriorated Documents.* Richmond, Va.: W.J. Barrow Restoration Shop, 1973.
- Barrow, William James. *Manuscripts and Documents, their Deterioration and Restoration.* [2d ed.] Charlottesville: University Press of Virginia [1972]
- Bordin, Ruth Birgitta Anderson; Warner, Robert M. *The Modern Manuscript Library.* New York: Scarecrow Press, 1966.
- Cunha, George Daniel Martin. *Conservation of Library Materials; a Manual and Bibliography on the Care, Repair, and Restoration of Library Materials.* Metuchen, N.J.: Scarecrow Press, 1967.
- Davis, John. *A Study of the Basic Standards and Methods in Preservation and Restoration Workshops Applicable to Developing Countries.* Brussels: International Council on Archives with the Cooperation of U.N.E.S.C.O., 1973.
- Horton, Carolyn. *Cleaning and Preserving Bindings and Related Materials.* illustrated by Aldren A. Watson. 2d ed., rev. Chicago: Library Technology Program, American Library Association [1969]
- Kathpalla, Yash Pal. *Conservation and Restoration of Archive Materials.* Paris: Unesco, 1973.
- Lehman-Haupt, Hellmut. *Bookbinding in America; Three Essays.* Newyork: R.R. Bowker, 1967.
- Lydenberg, Harry Miller; Archer, John. *The Care and Repair of Books.* Rev. by John Alden. [4th rev. ed.] New York: Bowker, 1960.
- Middleton, Bernard C. *The Restoration of Leather Binding.* Drawings by Aldren A. Watson. Chicago [American Library Association, 1972]
- Mukherjee, B.B. *Preservation of Library Materials, Archives and Documents.* Calcutta: World Press Private Ltd., 1973.
- Plumbe, Wilfred J. *The Preservation of Books in Tropical and Subtropical Countries.* Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1964.
- School Library Association. Primary Schools Sub-Committee. *The Display and Care of Books in Primary Schools.* Compiled for the Primary Schools Sub-Committee of the School Library Association by W.A. Asbridge. [London] School Library Association [1970].

Title: *Conservation of books: a manual on
the care, repair and restoration.*

Author: Mehrdad Niknam

Publisher: Iranian Documentation Centre
(P.O. Box 15815/1568)

Tel: 662223-662322

Circular: 1000 copies

Edition: 1st

Printing 1st

Printing House: Iranian Documentation Centre

Date: 1984

Price: \$20

*Islamic Republic of Iran
Ministry of Culture and Higher Education*

CONSERVATION OF BOOKS:

**A manual on the care
repair and restoration**

IRANDOC

Tehran , 1984